

Repertorium siue tabula generalis autoritatum Aristotelis et philosophorum cum commento per modum alphabeti / [Bede].

Contributors

Bede, the Venerable, Saint, 673-735.
Aristotle.

Publication/Creation

Parrhisiis (Paris) : Officina Ascēsiana, 1513.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/j2cpbtzyz>

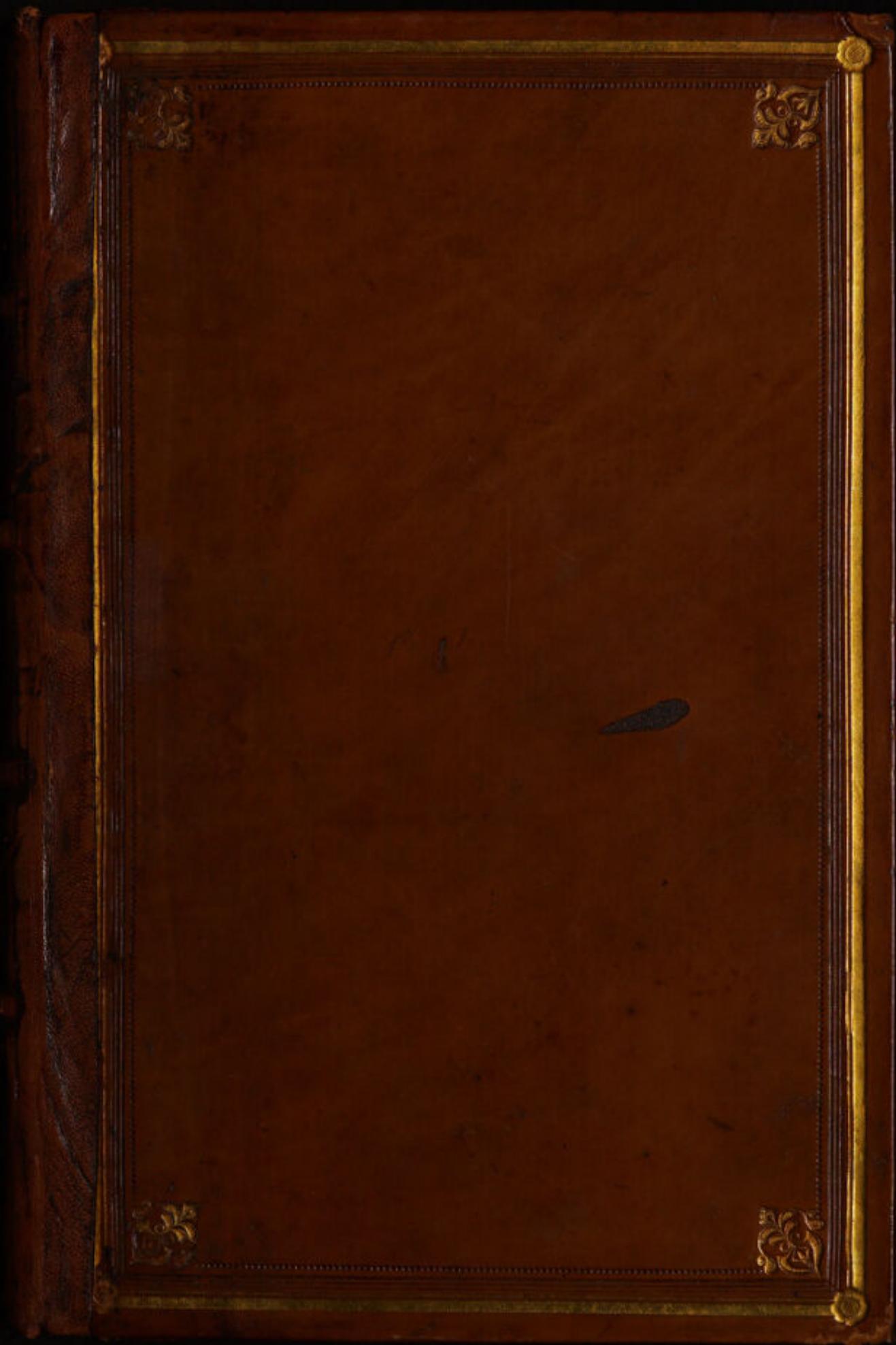
License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

PHYSICOREM
ELEMENTORVM
&c.

PARIS 1512

WILLIAM CONSTABLE MAXWELL, ESQ.
EVERINGHAM PARK, CO. YORK.

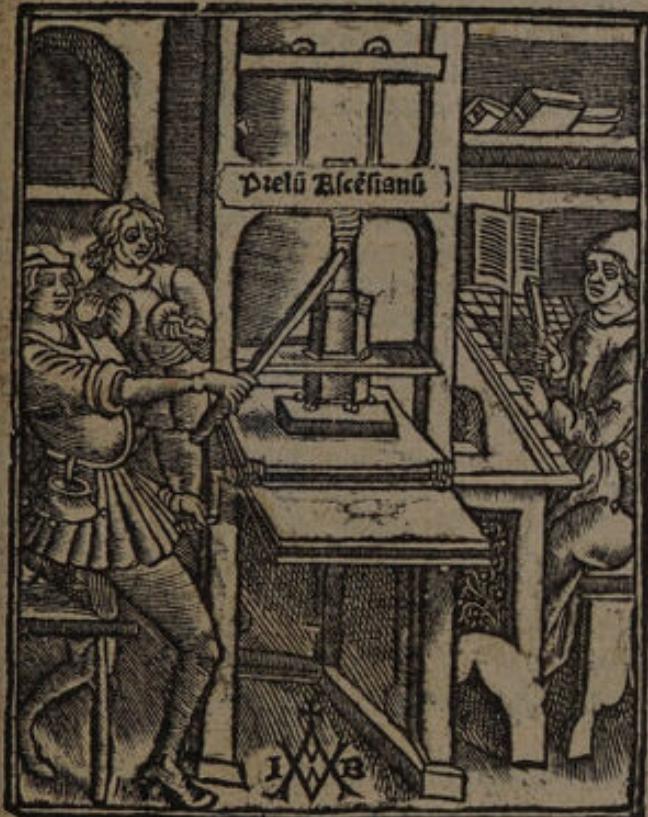

George griffith d-16 this book was written for

and will be read by his children

for Orlas & Lorraine and their children
and for all other children of the family
and for all their friends & relations
and for all the world, and for all
the months, years, & centuries to come
and for all the ages to come, and for all the world.

Repertoriū siue ta
bula generalis autoritatum Ari
stotelis & philosophorum
cum cōmento per
modum al
phabe
ti.

Сборник

Dicta egregia philio.

Repertoriis collectanciisue tabula nobiliū authoritatū dictorū et omnī
q̄ ex copiosissimis dictis philosophorū et in primis excellentissimi Aristo-
telis ph̄orū principis olim Alexandri magni directoris. ut iliora saltē atq;
in physico auditu magis necessaria dinoscuntur. Et reuerēdo et venerabili
Beda presbytero edita: et perundē cōmētata emēdata atq; diligēter visa.
curiose masticata. necnō suis in locis diligentissimus additiōib⁹ admodū
aucta deo optimo maximo duce faustissime inchoatur.

Deo depēdet celum et tota natura. xi.

metaphy.

Alla auctoritas sic intelligit q̄ celū et tota natu-
ra dependet a deo et hoc q̄ad p̄seruari et nō infieri vel
p̄duci. Et sic illa auctoritas nō est p̄tra ph̄m in pri-
mo physicoru. ubi sic dicit. Omne quod n̄t. fit a sub-
iecto presupposito.

Actus separat et distinguit. viij. me-
ta. iij. de anima.

Et intelligit sic q̄ act⁹ materialiter ex his separat et distinguit modo h̄uis
sunt plures materie materialiter distincte in distinctis subiectis: tūc utiq;
videat q̄ materia in se includit actū q̄ est cōtra ph̄m primo physicorū. Qui
dicit q̄ materia habet se pure passiū et nullo mō actiū. R̄ndet q̄ matia
separat et distinguit p̄ act⁹ inclusos q̄r matia ex sui natura null⁹ ē actiuitatis.

Arguendo ab esse ad posse est bona p̄fia et cōis regula.
Et intelligit sic arguēdo affirmatiue et sine distributiōe et sine dictiōe in
cludēdo negationē. An nō sequit a est maximū corp⁹ qđ ē. ḡa est maximū
corpus qđ p̄t esse. p̄fia nō valet: q̄r a n̄s p̄t esse v̄p sine consequente.

Albū ex nigro musicus fit ex non musico. primo physi:
Ibi dicit q̄ ex debet dicere circūstantiā ordinis. Sed q̄n dī dies debet
cōponi ex suis medietatibus. Ibi ly ex debet dicere circūstantiā tēporis.
Sibū de per accidēs est quātū p̄ ph̄m in p̄dicamentis.
Ibidicitur q̄ ph̄us vult q̄ ille terminus albū ponitur in predicamēto
quātitatis de per accidens.

Agente eodem modo existente et materia eadem erit
idem effectus. iiij. metaphy.

Intelligitur sicut de agentib⁹ principalib⁹ q̄ instrumentalib⁹: ita
q̄ sit omnino idem agens et idem passum eodem modo dispositum: tūc nō
sunt diuersi effectus sed unus tantum.

Appetitus materie nō ē nisi motus materie ad formā.
Cōmentator primo physicoru. Rhēdetur q̄ cōmentator capit motū val
de large sive improprie videlicet prō naturali inclinatione.

Aliq̄ res naturalē distinguit ab artificiali. iiij. physi. i p̄fī.
Dicitur q̄ ph̄us loquitur ibi indefinite vel particulariter. et sic est verū:
vel dicitur q̄ solum volunt q̄ res naturales differant ab artificialibus ra-
tione et non re: quia eadem est res.

Ordine Alphabetico.

Alchimistenō dicunt q̄ ex ferro vel cupro fit aurū vel ar-
gētum: sed per eorum artem.

Cabi dicit q̄ ex ferro vel cupro fit aurum vel argentum apparēter nō autē
existēter: et ratio est quia per nullam artē formā substancialis potest poni in
eosc specifico alterius forme.

Ars simpliciter facit materiam. primo physicom.

Dicitur q̄ intelligit de materia secundanō autem de materia prima:
quia materia prima non est facta: quia est in generabilis et incorruptibilis
ut patet ibidem.

Accidentis non est accidens. iij. metaphy.

Intelligitur sic accidentis nō est accidens tanq̄ subiecti originalis: et sic
stat bñ q̄ albedo est in superficie etiā est vnu accidens. Et linea habet rotū
ditatē et corruptibilitatē. Sed hoc non tanq̄ subiectū originale quia origi-
naliter est in substantia.

Accidens diffinitur per subiectum suum. viij. metaphy.

Et sic album est subiectū habens sufficientē albedinē persi demonstra-
tionē. Et intelligit sic de diffinitione descriptiva nō aut essentiali. Et talis
indicit quid est esse rei: ut patet primo Topicoru.

Anima quantum ad partem intellectuam nullius corpo-
ris est actus. ij. de anima.

Respondeſ ſcđm commentatorem q̄ debet intelligi de intellectu diui-
no et non humano.

Actui repugnat accidere actū p̄ phīm ī de substātia orbis.

Respōdetur q̄ actus substancialis nō pōt recipere aliū actū substancialis
item: sed bene accidentalem.

Arca non est lignū. ix. metaphy.

Respōdetur q̄ philosophus ponit modū loquēdi vulgariū. Uel potest
dici q̄ ip̄e vult q̄ totum compositū non verificatur de sua materia. Et ideo
vult q̄ arca non est lignum tanq̄ sua materia: qz alias totum eſſet ſue par-
tes et econdi. Uel pōt dici q̄ philosophus vult q̄ materia non dicit de to-
to cōposito in abstracto: sed bene in concreto ut arca eſt lignea.

Actus ſunt ſuppositorum. primo metaphy.

Respondeſ q̄ philosophus vult q̄ actus ſunt ſuppositorū denominati-
onē: cū hoc tñ bene ſtat q̄ nō ſunt ſuppositorū effective.

A primis nā q̄ ſubstantijs nulla exit predicatione. per phī-
loſophum in predicationis.

Respōdetur q̄ intelligit a primis ſubstantijs nulla exit predicatione q̄ eſt
superioris de inferiori: qz prima ſubstātia nō habet inferioris ſaltē essentialis-
ter in predicatione vera directa et affirmativa.

Animal eſt animātiuſ planta. p̄ authōrē ſer principioꝝ.

Dicitur q̄ intelligit ſic animal eſt perfectius animātiuſ q̄ planta. Uel dicitur
q̄ animal plures habet potētias aſe q̄ planta: quia animal habet potētias
vegetatiuſ et ſensitiuſ planta aut caret ſensitiua.

Dicta egregia philoso.

Caria vegetativa pma est aiarū. primo t. iij. de anima.
Cibi dī q̄ philosophus loquitur de cōitatis prioritatis: t vult q̄ in pluri
bus reperitur anima vegetativa q̄ sensitiva vel intellectiva.

Cactus actiuorū sunt in paciente pdisposito. iij. de aia.
CIntelligit. si aliquid actiuū vel agens debet actū agere veletā produ
cere aliquē effectū in ipso paciente: tunc oportet ipm patiētē esse bñ dispo
sitū ad illū actū suscipiendum. Etiā est vera vniuersaliter: t hoc si mutare ē
numer⁹ in numerū: vt sic. **O**is actus actiuus est in paciente predisposito.

CAb insufficienre nihil fit. primo physicorū.

CIntelligitur ab insufficienre nihil fit se solo: Sed cum addito superior⁹
ex insufficienti bene aliquid fit.

Caria est abstracta a corpore. Per cōmētatorē. iij. de aia

CEt videtur q̄ nō est subiectū in libro de anima: q̄ tūc non consideratur
fm rationē adequatam fm quā ponit esse subiectū in libro de aia: q̄ inde
anima cōsideratur prout est principiū operationū corporis animati: t put
illa principaliter se tenet ex parte anime. Item notādū q̄ illa authoritas
fm cōmētatorē fm vñā viā teneat: vel q̄ cōmētatorē nō est locutus assertiue.
Aliter pōt dici licet aia est abstracta a materia fm esse est tamen cōuncta
materie fm operationē. Sed diceret aliquis anima etiā alia a corpore cōsi
derat. iij. physicorū. Et sic videtur q̄ non debet cōsiderari in libro de aia: q̄
sunt distincte materie. Respōdetur q̄ hoc non est fm rōnem adequatā fm
quā ponit esse subiectū in de aia: q̄ in lib. physicorū cōsiderat put est pri
cipiū mouendi t quiescendi: sed in de aia consideratur put est principium
operationum corporis aiat t put illā principaliter se tenet ex parte aie.

CAccidentia magnam partem conferunt ad cognoscen
dum quod quid est. primo de anima.

Cilla authoritas fm Chemistū de accidentibus per se p̄prias intelligi
tur: q̄ vicit nō em cognosco ignē p̄fumū: sed p̄ calorē. Etiā intelligitur de
accidentibus cōibus fm se sumptis adiunctem cōbinatis: vt cognosco for
tem per illa accidentia simul sumpta t combinata: scz habens rufos cri
nes t test albus. nigrum capitum. blaueam tunicam.

CAccidentia nō cognoscūt demōstratiue. primo posteriorū
CRespondeat q̄ hoc verū est a priori quis a posteriori fieri pōt: q̄ vtiq̄ p̄
pria accidentia demōstrātur de suis subiectis: t sic faciunt demōstrationē
et cognitionē substantie. Sic de propriis accidentibus dicitur q̄ non im
mediate notificant demōstratiue substantiā: sed bene mediate: q̄ eo plus
ribus accidentibus cōibus discernit accidens p̄prium: t sic mediate no
tificant substantiam: secus est de accidente communī.

CA proportionē minoris equalitatis nō fit actio.

CNotandum q̄ duplex est p̄portio. Una est p̄portio quantificativa me
diante qua vñū extendit q̄tū alteri p̄portionatur. Alia est p̄portio
actionis: t de illa intelligitur ancoritas. Unde corporis ad non corpus
bene est p̄portio secunda fm aliquā virtutē: sicut inter corpus t animā

Ordine Alphabetico.

Canima non habet aliquam operationem propriam quam non communicet corpori. primo de anima.

CIntelligitur de anima intrinseca que est in corpore sicut quando est totum compositum: et sicut excluditur anima exuta a corpore.

CArs et scientia distinguuntur. vi. ethicorum.

CEt debet intelligi capiendo scientiam stricte solum per habitu specifico: et etiam capiendo artem stricte solum per habitu practico: sed capiendo illos eque communiter tam per habitu practico quam specifico tunc non distinguuntur.

CA maiori debet fieri denominatio. vi. physicorum.

CIntelligit de qualitatibus possitiis et maxime intensius: non autem oportet de priuatiis fieri denominatione sicut tenebre denominatiis tenebrosis et valet tantum sicut a maiori. i. a digniori debet fieri denominatio.

CActus et potentia sunt maxime opposita. per commensatorem. primo de anima.

CIntelligit sic unummodo quod sunt maxime opposita sive contraria. i. communissime opposita: qui dicit quod circuunt omnia predicationem: et sic non vult quod sint contraria, proprie dicta. Alio modo dicit quod per actum intelligit essentialē actualē et potentiaē essentialē potentiale. Et vult quod actu esse et secundum potentiam esse opposunk: et hoc sic est verum capiendo oppositionem large.

CAb hoc quidē ente omnib⁹ derivatum est vivere. primo celi

CIntelligitur quod per hūs loquitur ibi particulariter: ut sit sensus ab hoc ente. i. a primo ente: scilicet a deo derivatum est omnib⁹ esse et vivere. Alio modo dicit quod per hūs loquuntur universaliter de omnib⁹. Sed diceres: si sic sic sequeret quod materia prima et celum sunt derivata et generata a primo ente. Respondeat quod aliquid dicunt esse derivatum dupliciter. Uno modo inchoatiuerit sic omnibus non est esse derivatum vivere naturaliter a primo ente sicut materia celi et materia prima. Alio modo significative vel gubernatiue. et sic omnia alia a primo ente habent esse et vivere: et sic materia prima et celum habent derivatum esse a primo ente: cum purum significat et gubernat omnia mundi viventia.

CAd corruptionē subjecti sequitur corruptio scie. i. postea.

CRespondeat quod hoc intelligitur de subjecto inhesionis et non attributiois.

CAnimal est prius homine. per porphirium.

CIntelligitur in suppositione materialiter ut animal est prius hominis. ille terminus animal est communior quam homo.

CAccidentis non est esse sed inesse. viij. metaphy.

CIntelligit proprieatatem capiendo esse: et non coiter: ut extendit se ad inesse.

CAccidens non migrat de subjecto in subjectum. viij. meta.

CIntelligitur de subjecto inhesionis et non attributiois seu denotatiois. Vel dicitur quod verum est secundum numerum non autem secundum speciem.

CAbsurdum est simul querere et acquirere scientiam et modum sciendi. iiij. metaphy.

CIlla auctoritas dupli intelligit. Uno modo ut in verbis stat simpliciter et

Dicta egregia philio.

sic est & a sine glosa. Alio modo si p scientia intelligi metaphysica. et p modum sciendi logica. tunc est sensus. absurdum est simul acquirere metaphysicam et logicam. quia metaphysica presupponit logicam. ergo logica debet presciri.

Actus simpliciter precedit potentiam in uno aut in dividui duo. ix. libro metaphysice.

Et hoc est intelligendum secundum ordinem perfectionis. sicut dicit pbs secundo physicorum. Actus est principalior potentia. sed temporaliter et secundum viam generationis potentia precedit actu in codice.

Accidens non est necessarium sed contingit non esse. viij. physi. **P**rimus patet quia accidens est corruptibile. sed necessarium est incorruptibile. Secundus patet ex definitione accidentis. quia dicit accidens est quod adest et abest propter subiecti corruptionem.

Accidens contingit inesse et non inesse. x. metaphysice.

Et hoc permutatione subiecti vel per variationem contrarietas secundum quoniam contrarium reliquum expellit.

Apprehensione non est meditantiū. iiij. physico.

Tram triplex est operatio intellectus. Una est simplicium apprehensione. Secunda est simplicium apprehensionum compositio et divisione. Tertia est composita et divisiva ad formam syllogistica ducere. ita apprehensione non est meditantiū quantū ad primam operationem intellectus. sicut possumus intelligere hominem sine risibili. et conuerso que tamē inseparabiliter sunt coniuncta. Sed in secunda operatione intellectus separare illa que sunt coniuncta inducit simultatem.

Ars imitatur naturā inquantū potest. iiij. physicorum.

Quia sicut artifex non solum considerat formam nec solum materiam. sed formam et materiam simul. ut ars medicinalis non solum considerat sanitatem secundum se sed etiam secundum quod est in quatuor humoribus. sicut etiam naturalis philosophus considerat non solum materiam sed etiam considerat formam que est finis materie.

Ad agēs uniforme sequitur actus et effectus uniformis. i. celi.

Intelligitur dummodo agens totale concurrens uniformiter tunc talis effectus saltem principaliter intentus manet uniformis.

Ab eodem non possunt produci diversa specifica distinctiones. iiij. de generatione.

Intelligitur ab eodem naturali non possunt procedere diversa et specifica distinctiones.

Aurum est incorruptibile. secundum alchimistas.

Intelligit sic aurum est incorruptibile. id est aurum est longo tempore et valde diu duratum inter omnia alia metalla. quia sicut alia metalla ex temporis diuturnitate corrumperunt. sic aurum purum et bonum meliorat et augmentatur. quia durat ultra ordinationem humanam.

A voluntate antiqua non procedit actio noua. secundum commentatorem. viij. physicorum.

Ordine Alphabetico.

CIntelligitur sic a voluntate antiqua i.e. a deo non procedit actione noua i.e. in nouum volutum: quia deus non incipit aliquid de novo velle: quod quicquid deus voluit ab eterno voluit. Et sicut voluntate antiqua non procedit actione nova ipsi similis que non procedit a specie.

Ad productionem effectus sufficiunt duo. scilicet voluntas et potestas. per Boetium de conso. phi. prosa. iiij. lib. iiiij.

CIntelligi non absolute sed limitate referuntur voluntas et potentia ad actionem tunc authoritas habet veritatem. sed si referuntur ad actionem et ad temporum eternum tunc non sufficiunt nisi sint relata ad idem tempus. Unde sequitur. Ego volo et possum legere ergo lego absolute valet. sed bene valet ego nunc et prouincio volo et possum legere ergo nunc lego.

CA priuatione in habitum impossibilis est regressio. per philosophum in predicamentis.

CIntelligitur de illa priuatione que priuat actu et potentiam simul: non aut de illa que priuat solum actu. quod ibi bene est possibilis regressio.

CAnima que est intellectus forsitan manet post suum conceptum. iiij. metaphysice.

CRespondeat quod ibi philosophus loquitur dubitativa. sed non assertiva. Et istud dicitur forsitan que dictio est nota dubitationis.

CActio et passio sunt actus diversarum potentiarum. iiij. de anima.
CIbi dicitur quod diversarum potentiarum sunt actus. potentiae enim non distinguuntur per actus: sed quia actio et passio sunt diversarum potentiarum. igitur sunt distincta. quod est contra phis. iiij. physiologum quod dicit quod omnis actio est passio. patet quod actio est actus potentiae activae. passio vero dicitur actus potentiae passiva. Ibi dicitur quod authoritas intelligitur particulariter et non universaliter quia actio et passio sunt idem materialiter sed differunt formaliter.

CAb abstracto ad concretum est bona res. iiij. topicorum.

CIbi dicitur quod verum est in predicationibus quidditatiis et essentialibus non autem in accidentalibus igitur et ceteris.

CA simili causa in specie non procedunt diversi effectus per commentatorem. ix. metaphysice.

CRendet quod idem caput multipliciter. scilicet in numero. idem in specie. idem in genere. modo aliqua tamen bene procedunt ad eosdem effectum in genere. ergo sunt idem.

CAnimal est substantia hominis et equi secundum naturam communem. per commentatorem primo metaphysice.

CEt si sic tunc natura eis esset ponenda. Ibi dicitur quod ly est caput in actu signato sic quod ille terminus animal significat secundum hanc rationem et secundum naturam eorum. id est ratione generis vel sub conceptu eorum illi termini animali correspondente.

CAqua alit ignem. iiij. de anima.

CIbi dicitur quod aqua non capitur pro humido simpliciter. sed capitur secundum pinguis et subtili. quod hoc nutrit ignem. sicut videtur ad experientiam. ut butyrum oleum subtile vimum combustum. Et ultra debet intelligi de nutritione imprae dicta quia nullum purum elementum nutrit.

Dicta egregia philio.

- C**Accidentia dicuntur entia ad aliquid. primo ethicoꝝ.
Intelligit q̄ accidentia non habent esse per se nisi in cōparatione ad ali-
quid et ad subiectū. quia accidentes est mēsura substantie.
CAccidentia assimulantur propagini. primo ethicorū.
Intelligit sic q̄ p̄agononeſt arbor: ſed aliquid arboris a qua deriuat
arbor. ita accidentia nō ſunt entia ſentientia. i. ſhe a qua. propagant et oriuntur.
CAccidentia non ſunt entia ſed entis. i. ethico. t. vii. meta.
Intelligit q̄ non ſunt entia p̄prie capiendo ly ens que ſunt in subiectis.
Sed cōmuniter capiendo ly ens bene ſunt entia.
CAnimal conſtruitur ex corpore et anima tanq; a regen-
te et recto primo politorum.
Intelligit q̄ in animali anima habet ſe ut regens et corpus habet ſe ut
rectum quia eſt instrumentū anime.
CAnimalia mā ſueta digniora ſunt aliis animalibus nō
mansuetis primo politorum.
Intelligit inquantū animalia. nā mā ſueta participant aliqualiter re-
gimine. Sed si oppoſitū inuenitur ſecus eſt.
CAbſtinētia cibi conſert febricitati ſanitatē. vi. ethico.
Reſpōdetur ideo quia abſtinētia eſt ſumma medicina. Et eſt cōis regu-
la medicorum et vulgarium.
CActio et paſſio nō cōtinētur ſubinuicē. vi. ethicorum.
Intelligit q̄ vñ nō predicas de alio. quia illa predicatione non eſt bona.
actio eſt paſſio.
CArs imitatur naturā inquātū potest. ii. physicorum.
Itē illa authoritas ē nā adūmodo natura eſt fundamentū illius artis.
CArs acquisitiua eſt cibi naturalis aīalibus. i. politico.
Intelligit q̄ natura eſt ſollicita ad puidendū de cibis animalibꝫ cum
primo generat. Et ſic qñ aliquis aliquid acquirit illud quod natura acq;
rit tale acquirere eſt naturale.
CActiones principantes nō ſunt bone de ſe. viii. politi.
Intelligit q̄ nō ſunt bone niſi principaſ differat ab aliis in bonitate na-
turali et acquisita in tantū quantū vir differt a muliere. ſeruus a dño.
CActiones iuſtitie necessarie ſunt in ciuitate ſed non eli-
gibileſ ſim ſe. ſeptimo politorum.
Ibi dicit q̄ per actiones iuſtitie intelliguntur ſententie ſupplicia condē-
natorū et necessarie ſunt in ciuitate. et tamē ſim ſe non ſunt eligibileſ. ſed ut
eo melius ciuitas gubernetur et ſaluetur.
CActiones que ſunt circa diuinitas et honores ſunt ſimpli-
citer eligibileſ. ſecondo physicoruſ.
Ratio eſt. quia ſunt quedā diſpoſitiones ad bonū et ad operationem bo-
norū. vt patet ſeptimo politorum.
CAnimalia oīa alia ab homine ſola naturali intentione

Ordine Alphabetico.

habet suas actiones. ut patet ibidem.

Cest quedam animalia parua habet suas actiones ex consuetudine ut canes. Sed homo inter animalia dirigit actiones suas in actionem.

Accusans debet esse melior accusato. scilicet politorum.

Ratio quia officium accusantis est ostendere causas in aduersario seu accusato. Etiom quia accusans habet se ut agens. accusatus ut patiens. modo omne agens prestantius a suo passo.

Actus intellectus et appetitus sunt adiuvicem concordes. iij. ethicorum.

Respodetur hoc est verum de virtutibus moralibus.

Affirmatio et negatio sunt in mente. iij. ethicorum.

Intelligitur sic quod in mente. i. in intellectu pratico sunt affirmatio et negatio. Sed in appetitu est prosecutio et fuga.

Agricole magis appetit lucrum quam honores. vi. ethico.

Intelligitur quod electabilius est eis labore quam principare et dominari.

Agriculture possessio est maxime naturalis et iusta. i. economico.

Et hoc est duplice de causa prima est. quod non fit inhumaniter et bestialiter vel cum petro et violenter. sive offensione proximi. Alia causa quod ab agricultura sumuntur nutrimentum tanquam a materia et tale nutrimentum est naturale. Alia potest esse ratio. quod agricultura confert sanitatem et superfluos et malos humores expellit.

Amatio generatur ex quadam consuetudine. ix. ethicorum.

Ratio est secundum albertum. quod amatio importat impetuosa inclinationem amoris et in ipsum appetitum. quod inclinatio causatur ex consuetudine.

Amicitia paternalis maior est quam filialis. viii. ethicorum.

Ratio est. quod parentes magis cognoscunt quod filii qui sunt ex eis propter imperfectionem et cognitionem filiorum quam habuerunt qui nascerentur filii.

Amicitia coniugalis non solum est propter creationem filiorum. Sed etiam propter virtutem. viii. ethicorum.

Intelligitur quod amicitia coniugalis non est solum propter creationem filiorum. hoc est verum si ambo sunt virtuosos.

Aamicus est alter ego. ix. ethicorum.

Hoc est verum non quo ad essentiam. sed sic quod ea bona quam sibi homo vult et amicos suo. Quelcum effectus dilectionis representat quodammodo alterum. Quia homo est dolens ipsum in adversis et gaudet in prosperis sicut sibi ipsi.

Aamicus se tenet ad amicum. sicut genu ad tibiam. ix. ethico.

Hoc est verum propter similitudinem.

Aamicorum oia sunt coia. ix. ethico. et iij. politorum.

Hoc est verum ex consensu et favore. non aut ex iure vel aliter. Amicorum omnia sunt coia. i. necessaria solu in necessitate. capiendo ly oia distributive quodcumque quodlibet coe utiliter est comedere illi quem in necessitate posse. Sic quod unus non potest ei prohibere. Quel intelligit de utili virtuali quo ad eius sufficiat. non aut intelligendo quo ad alium usum.

Amore venerando non est aliquem hominem possibile plures in-

Dicta egregia philio.

lieres vehementer amare. octauo ethicorum..

Choc est verum de amore qui attenditur in coitu. Sed de vero amore dilectionis non habet veritatem..

Amor diuinitarū crescit in infinitum. primo politorum.

Choc est verum: quo ad manifestationem actus: vel est verum de amore inordinato non autem ordinato.

Appetitus sensitivus obicit rationē. x. politicorum.

Clerū est q̄tū ad manifestationē actus: puta in q̄tū elicit actus sive elicitor fīm formā rōnis non ultra p̄grediendo nec ultra suspiciendo.

Animal vigilans semper laborat. septimo ethicorum.

CIntelligitur in aliqua operatione non curādo an talis operatio sit magna vel parua: bona vel mala.

Actus et operationes aīalis circa aīam ponimus. i. ethi.

Ibi vult q̄ pertinent ad operationes anime effectiue.

Ambobus existentibus amicis sanctum est prebono=rare veritatem. primo ethicorum.

CIntelligitur de amicitia vera et speciali.

Album solum qualitatē sīgt. per p̄hm ī predicationē.

Cilla est vera in significacione formalinō aīit in significacione materia=li: quia ut sic significat substātiā connotare qualitatem.

Accidētis nō est diffinitio. viij. metaphys. et. vi. topi.

Choc est verū de diffinitiōe quidditatiua et essentiali p̄prie dicta: cū hoc tñ stat ad minus accidit adhuc bene sit diffinitio descriptiua.

Aluar⁹ iūst⁹ sūt circa bōa q̄ sūt simpliciter bona. viij. ethi.

Ibi dicit⁹ q̄ bona exteriora simpliciter sunt bona: qđ tñ est falsum. R̄nō detur q̄ illa auctoritas vult q̄ bonū simpliciter putantū valet sicut fīm se non est malum q̄uis ratione abusione sit malum.

Actio nature semp agit eodem modo. iiij. physicorum.

Et sic videt⁹ q̄ sensus nunq̄ decipiatur circa p̄pū sensibile eo q̄ sensatio est opatio nature. Ibi dī q̄ phīs ponit differētiā inter operationē naturale et fortuitā. Hā dī q̄ actio naturalis semp fit eodemō: t̄ illud dictū est intelligendū q̄ natura agēdo circa eandē speciem ceteris partibus semp p̄ducit cundem effectum. Sed actio fortuita nūc fit sīc nūc aliter.

Aliqua aīa nulli⁹ corporis est act⁹. iiij. de aīa. tractatu. i.

Intelligit⁹ sic nō q̄ aīa nullius corporis est act⁹: q̄ est educt⁹ de potētia materie: thoc sic est verū de potētia intellectiua: vel nulli⁹ corporis ē act⁹ tanq̄ instrumētū p̄pū: q̄ intellect⁹ nō indiget instrumēto p̄pū vel orga=no corporali: vel sic. nullius corporis est actus fīm inherentiam.

Ad principia non est ratio. p̄ cōmentarem. iiij. topi.

Choc debet intelligi de principiis immediatis: vel ad principia nō est ratio approbativa a priori: licet sīc bene sit ratio a posteriori.

Album est in ligno per se. primo posteriorum.

Ordine Alphabeticō.

Cibi dicitur q̄ non vult q̄ illa sit per se vera lignū est albū. Sed vult q̄ ibi sit directa predication. Et hec est p̄ se denominatiua. album est lignū: quia predicatum denominat subiectum accidentaliter.

CAlbum non est substantia: sed quale. quarto topicoꝝ.

CDicitur q̄ verum est q̄ album non sit substantia. i. terminus substantia lis quo ad significatum formale: sed quo ad significatum materiale.

CAnimalia nō est genus. per boetium in topicis.

CIntelligitur q̄ ille terminus pluralis numeri animalia non est genus ad terminos singularis numeri: sed bene pluralis numeri.

CAd idem non sequuntur opposita. primo priorꝝ.

CIntelligitur q̄ ad idē cōtingens non sequuntur duo opposita: sed bñ ad idem impossibile. Et debet addi ad auctoritatē copulatiue vel cōiunctim: quia ad vñā propositionē bene sequuntur duo opposita disiunctive: vt bñ sequitur homo currit. ergo homo currit vel non currit.

CAnima est rationalis. Per anastasium in symbolo.

CRespondeatur p̄ intellectu rationale capitur dupliciter. An modo p̄ ut est differentia cōstitutiua hōis: t̄ sic cōuertitur cū illo termino hō. Alio modo capitur p̄t nō est dñia aialis. Sed prōnali. t̄ sī aīa non est rōnalis.

CA pluribus terminis simpliſ ſūptis ad plures termios fm̄ magis t̄ minus cōiter est bona cōsequētia. i. topicoꝝ

CEx ista auctoritate elicit illa sicut simplex ad simplex: sic magis ad magis: sic proximū ad proximū. Et intelligitur sic q̄ debet argui a terminis simpliciter ſumptis ad terminos ſumptos fm̄ magis t̄ minus sic q̄ aīs t̄ p̄nī ſunt ppōnes cathegorice. t̄ sic bene ſequit. iustus est virtuosus. ergo magis iustus est magis virtuosus: t̄ maxime iustus est maxime virtuosus: t̄ illo modo valet septē cōditionibus additis. Prima q̄ termini ſimpliſ ſumpti ſunt totalia extrema p̄ntis. ppter hoc nō ſequit. albū est dulce. ergo magis album est magis dulce. Sc̄da cōditio q̄ vtrūq; extremū ſit p̄dicabile fm̄ magis t̄ minus. ergo nō ſequit. hō est aial. ḡ magis hō est magis aial. Tertia cōditio q̄ in aīcedēte ſit p̄dicatio ſe. ergo nō ſequit. bibere est bonū. ergo magis bibere est magis bonū. Quarta q̄ ibi ſit p̄dicatio pp̄rie paſſiōis de ſuo ſubiecto. Quinta q̄ vtrōbiq; ſit p̄dicatio directa. Sexta q̄ ſumāt cōſtātia ſubiecti. Septima q̄ p̄cise ſit eadē copula in antecedēte t̄ cōſequēte et predicatiū antece dētis conſtrigetur per ſubiectum conſequentiſ vel per aliquod ſibi p̄portionabile.

CArguēdo ab affirmatiua de p̄dicato finito ad negatiua de p̄dicato infinito valet p̄na. i. peri hermenias: vt ſortes est albus. ergo non ſortes non est albus.

CEt intelligitur materialiter: formaliter nō valet: q̄ arguit a nō distributo ad distributū: sed ſi argumentū debet valere fm̄ regulā t̄ ſic ſemp a parte ſubiecti debet poni terminus singularis vel terminus cōmuniſ restric. us ad vñū ſuppoſitiū. ergo p̄na nō valet. hō est albus. ergo nō hō est non albus. q̄ ſi oppoſitiū p̄ntis nō repugnat aīcedēti. Sed ſtat in xītate cū aīcedēte.

Dicta egregia philio.

CArguendo de negatiuo predicato finito ad affirmatiua de predicato infinito valet cōsequentia. iij. peri herme. vt sortes nō est niger. ergo sortes est nō niger.

Cilla regula solum tenet veritatem: tribus conditionibus saluis. Prima q̄ arguatur in ppositiōib⁹ deest tertio adiacēte. Scđa q̄ nō arguatur a nō distributo ad distributū: ergo nō sequitur oē aīal asinus nō est & oē aīal est: ergo omne aīal est nō asinus. Tertia q̄ semp in antecedente distribuat predictū: ergo non sequitur omne animal aīal non est. ergo omne aīal est non animal quia predictum non distribuit in antecedente.

CArguendo ab affirmatiua de predicato infinito ad negatiua de p̄dicato finito valet p̄squentia. iij. peri herme. vt homo est nō iustus: ergo homo non est iustus.

Cilla regula tenet veritatē saluis trib⁹ casib⁹. Prim⁹ q̄ tā in affirmatiua q̄ in negatiua predictū distribuit p̄ qualibet differentia t̄pis. Quia si hoc non fieret stāte illo casu q̄ sortes p̄ vna medietate t̄pis alicuius hominis sit albus & pro alia medietate eiusdem t̄pis sit albus: Tūc arguendo sic sortes est non albus. ergo sortes nō est alb⁹. p̄ hanc valet. q̄ antecedens cōuenit sorti. & tamē ip̄i nō cōuenit p̄sequēs. Sed si deberet valere oportet q̄ sic arguāt̄ in Marsi. sortes est non albus pro qualibet parte t̄pis p̄sen-
tis. ergo sortes non est albus. Secūda p̄ditio. q̄ solū totale p̄dicatū infini-
tetur. ergo nō sequit̄ hoc est predicabile nō essentialiter ergo nō est p̄dicabili
essentialiter. q̄ stat q̄ idē sit p̄dicabile essentialiter & accidētaliē respe-
ctu diuersorū. Similē patet per hoc q̄ oēs ratiōes authoris consequētia-
rū q̄ nō valent in nominib⁹ adiectiuis. Et similiter in alijs ut ibi habetur
q̄ semp deficit illa secūda cōditio. Tertia cōditio q̄ arguāt̄ in ppositionib⁹
cathēgoricis de inesse & nō in modalib⁹. ergo nō sequit̄ sortes potest
esse nō albus. ergo sortes nō potest esse albus. Si autē negatio postponitur
modo in secunda ppositione tūc bene sequitur ut sic sortes potest esse non
albus. ergo sortes potest non esse albus. & sic bene valet.

CArguēdo a diuisis ad cōiunctā ēbōa p̄sia. iij. peri herme.

Cibisciendū q̄ per p̄iunctū sive per predictū cōiunctū debet intelli-
gi aggregatū ex determinatione & determinabilit̄: & predictū diuisum est
vnū illorū. Illa regula habet veritatē seruatis duabus conditionibus.
Prima q̄ illa duo predictata diuisa nō sunt accidētia alicuius tertij. Uel
quando vnum de per accidens videtur inesse alteri tunc cōsequētia nō va-
let. quia nō sequit̄ sortes est albus. & sortes est monachus. ergo sortes ē al-
bus monachus. Etiā nō sequit̄ sortes est magnus. & sortes est monachus.
ergo sortes est magnus monachus. Supposito q̄ sit parvus stature & magn⁹
in scientia: quia antecedens potest esse verum sine consequente. Secunda
conditio. q̄ vnum predictum non includat aliud ne cōmittatur nugatio-
quare non sequitur sortes est homo. & sortes est animal. ergo sortes est ho-
mo animal.

CArguēdo a cōiunctis ad diuisa ēbōa p̄sia etiā. iij. p̄i her.
Et habet veritatē seruatis quatuor cōditionib⁹. Prima q̄ p̄dicata

Ordine Alphabeticō.

accidentalia debet determininare idē in antecedente et quā sit hoc nō est: tunc regulā nō valet. Secunda cōditio q̄ vñū predicatu non sit dictio distractra hens respectu alterius: ergo non sequit̄ sortes est albus ut carbo: ergo sortes est albus. Tertia cōditio quando arguitur cum dictione ampliatura: sic q̄ ampliatio non varietur: ergo nō sequitur chimera est ens ampliatiuum imaginabile. ergo chymera est ens et chymera est ampliabilis consequens autem est vna copulatiua cuius vna pars est falsa. ergo tota. Quarta quando vñū predicatu est equiuocum tunc non valet. q̄ nō sequitur hoc est canis latrabilis: ergo hoc est canis: et hoc est latrabile: quia prima pars cōsequentis est propositio plures.

C Anima est substantia in subiecto actu existens per cōmentatorem sexto metaphy.

C Ibi dicitur q̄ vult p̄ subiectū cōmentator et p̄ substantiā in actu intelli- gere subiectum organisatum: q̄ oē aīl requirit subiectum organisatum. Unde subiectū organisatum est illud quod habet partes diuerisimode cōplexionatas ad diuersa officia exercenda deputatas.

C Aliud est magnitudo et magnitudinis esse: et caro et carnis esse. tertio de anima.

C Illa authouritas debet sīc intelligi q̄ ph̄us vult ostendere modū intelli- gendi ipsius intellectus: et sīc per magnitudinē et carnē intelligit vniuersaliter intelligere vel rōne cōisceptus. Sed perly magnitudinis et carnis esse intelligere debet singulariter: sc̄z sub cōditionibus indiuiduantibus vult ergo tantū q̄ aliud est intelligendū vniuersaliter: et aliud est intelligē dum singulariter. Et hoc est verū: et ponūtur duplia exempla metaphy- sicalia: ut magnitudinem et magnitudinis esse: et naturalia: ut aquam esse aquam: modo cognitione sensitiva possumus cognoscere aque esse simili- ter esse magnitudinis. Sed per intellectū possumus solī cognoscere ma- gitudinem que est vniuersaliter cognoscere. Sed dī. tamen ph̄us dicit q̄ non est idem caro et carnis esse in quib:sdam et in quib:sdā est idem:modo nequaq̄ est idem intelligere vniuersaliter et singulariter. Respondetur q̄ ph̄us vult q̄ ipse intellectus non solum cognoscit vniuersaliter sed etiam particulariter. Sed sensus cognoscit singulariter solī. Et ergo sensitiva cognitio conuenit solum intellectui materie coniuncto. et sīc quādō dicit Aristoteles q̄ in quib:sdā est idem caro et carnis esse vult tantum q̄ sunt eiusdem potentie ipsius intellectus.

C Accidentia non habent materiam. viij. metaphy.

C Respondetur q̄ verum est de materia ex qua. quia illam nō habent sed bene in qua habent sc̄z in qua sunt subiective.

C Actus et potentia circuunt omnia predicamenta per cōmentatorem. primo de anima.

C Intelligitur uno modo sic q̄ in quolibet predicamento sunt termini veri- ficabiles de prima substantia mediante illo verbo est vel pōt. Vel ponuntur predicabilia cum illis verbis est et potest. et sīce vera: quia verum est dicere in genere substātie hō est vel pōt esse aīl: et sīc de alijs predicamentis

Dicta egregia philio.

Alio modo intelligit sic quod in quolibet genere predicatione tamen invenitur alio quid quod habet rationem actus et quod habet rationem potentie. Sic iterum est vera: quod in quolibet genere reperiuntur genera et differentiae. et sic ibi sunt actus et potentie coquuntur habent rationem materie. At patet per Porphyrii et etiam reperiuntur forma vel differentia que est actus quod distinguit et separat ut patet per Phoenicii tertio de anima. Alio modo sic actus et potentia in quolibet predicatione reperiuntur. id est termini magis et minus coquuntur: et sic magis coquuntur se ut potentia minus coquuntur ut actus. Quod dicitur quod tantum vult quod isti termini actus et potentia in communione non sunt aliquo predicamento: sed bene modo restricto.

Contra anima componitur ex intellectu agente et possibili. iij. de anima.

Contradicte sic recte sicut sensus ad intellectum cocurrunt quandoque passus: Sic intellectus cocurrunt quandoque actus: et tunc dicitur intellectus agens. quodque passus: et sic dicitur intellectus patiens: scilicet qui recipit illas passiones sive species. Sed non debet intelligi secundum realem compositionem: sed dicitur actus agens quandoque actu format intellectum.

Contra anima est incorruptibilis. tertio de anima.

Contradicte sicut essentiam non secundum quasdam compositiones et potentias infringibiles. de quibus dicitur secundo de anima quod anima est corruptibilis: et hoc secundum quandam operationem instrumentalem.

Contra anima predicatorum equiuoco de animalibus per committatorem. tertio de anima.

Contradicte analogice. Sic quod per prius dicunt de anima intellectiva et hoc proprietate dignitatis: et per posterius de alijs animalibus scilicet sensitiva et nutritiva. Etiam potest intelligi de intelligentiis secundum analogiam perfectioris.

Contra accidentia solum sunt sensibilia. iij. de anima.

Contradicte quod solum sunt sensibilia per se et directe cum hoc tamquam stat per substantie per accidens et indirecte sunt sensibiles.

Contra animal est animal propter sensum tactus. iiij. de anima.

Contradicte quod propter non debet importare causam efficientem. Sed secundo modo intelligit quod sensus tactus non est sufficiens causa animalis: et hoc sic quo ad cognitionem. Sed debet importare conuertibilitatem. Ita quod omne quod est animal habet sensum tactus: et reconuerso omne quod habet sensum tactus est animal.

Contra animali unum sensum est imperfectissimum. primo metaphysica.

Contradicte quo ad totam speciem non autem quo ad certam individuum.

Contra ablatam animam auferitur et sensus per Phoenicii in predicatione.

Contradicte ablatam animam id est dispositio qualificativa organi sensus.

Contra anima est in corde sicut aranea in sua tela. in de sensu et sensato.

Contradicte quod anima sedet in corde principaliter et originaliter et minus principaliter in alijs membris. Sed ly aranea non est in

Ordine Alphabetico.

qualibet parte tele. igitur anima non est in qualibet parte corporis. Respondeatur q̄ philosophus loquitur opinatiue de illis qui dixerunt animam tātū esse in corde et dirigere operationes suas per oīa mēbra; sic q̄ ille operationes regeret tota mēbra. Sed illa opinio reprobatur p̄ p̄m ibide: q̄ nullū agens instrumentale pōt producere aliquā operationem non coagēte agente principali. Alij dicunt q̄ intelligitur sicut et prius.

Anima est in corpore: sicut monarcha in ciuitate bene disposita. philosophus in libro de motibus naturalium.

Intelligitur ad sensum impropriū: q̄ ly sicut debet importare nō omnimodā similitudinem sed aliqualem et sufficientem sic q̄ anima est regens ipsum corpus sicut monarcha ciuitatem.

Aliqd participat prius eē fīm magis et aliqd fīm minus. **I**ntelligitur ad sensum impropriū: sic q̄ aliquid individū cōmunicat primo enti fīm magis: id est diutius q̄ aliud individuum.

S aliqua qualitas nō est actiua. iij. de generatiōe.

Intelligit nō q̄ aliqua qualitas sc̄z siccitas et humiditas nullo mō sit actiua: sed sic q̄ sit minus actiua q̄ alia: q̄ siccitas et humiditas sunt qualitates minus actiue q̄ caliditas et frigiditas: q̄ ille sunt magis et minus.

Aliud est videre p̄ visum et aliud est discernere. iij. de aīa.

Ibi dicitur q̄ philosophus nō innuit duos sensus exteriores visus. S̄ duos sensus visus: vñ exteriorē/ aliū interiorē. et p̄ hoc quod dicit aliud est per visum discernere tangit sensum interiorē sc̄licet sensum cōm interiorē. Sed per hoc q̄ dicit aliud videre tāgit sensum visus exteriorē: et hoc vult philosophus.

Anima est species specierum. iij. de anima.

Intelligitur sic. anima est species specierum. i. forma formarum: quia dignissima formarū in istis inferioribus est anima humana: vel sic anima est forma om̄n̄ specierū: id est formarū intelligibilium: sc̄liz receptiūc: quia est recipiens species intelligibilium omnium rerum.

Anima est locus. iij. de anima.

Ibi dicendū est q̄ locus dupliciter accipitur. Uno modo p̄ p̄rie et sic ultima superficies locati dicitur locus: sic est pars integralis alicui. Alio modo locus capitur p̄ cōtinente: et sic anima est locus specierum quia continet in se species. i. scientias et virtutes.

Accidentis esse est inesse. viij. metaphy. et primo physico.

Intelligitur capiendo esse p̄ p̄ue pro illo quod per se existit.

Ad philosophum pertinet inuenire prima principia medicinae scientie. Ex de sensu et sensato.

Ibi dicitur q̄ ubi philosophus dimittit ibi medicus incipit: ergo necessarium est medicum esse philosophum.

Alumētum est contrarium alito. iij. de anima.

Intelligitur sic q̄ capiendo cōtrarietatem improprie sc̄liz q̄ tantum vales sicut dissimile.

Dicta egregia philio.

CApes et canes sunt prudentiores ceteris animalibus brutis. iij. metaphys.

CIntelligitur quod majorib; habent industriae quam alia animalia bruta: quod prout sibi discernere convenientia et fugere disconvenientia: et capiendo ly prudentiam proprie prout est recta ratio rerum agibilium ut est habitus intellectualis tunc solum conuenit hominibus et non apibus vel canibus.

CAnima sensitiva est in corpore extensa. iij. de anima.

CIntelligitur quo ad organa vel ad dispositiones requisitas ad actum sensendi: sic quod requirit organa extrinseca.

CAliqua animalia solum habent unum sensum et aliqua tres. tertio de anima.

CIbi dicitur quod philosophus est locutus de animalibus imperfectis.

CArguedo a positivo ad copatiuum est bona opinio. iij. topi.

CIntelligitur quod arguedo negatiue et non affirmatiue et capiendo copartuum proprietas sic sortes non est albus. ergo sortes non est albior.

CAliqua est materia omni liquefactibilium. v. metaphy.

CIbi respondeatur quod materia non capitur proprie. Sed vult quod omnia liquefactilia conueniunt in materia aliqua quia in humiditate.

CAnima prius vivit vita animalis quam vita hominis. Ut dicit philosophus in de animalibus.

CIntelligitur quod anima prius apparet exercere operationes animalium quam hominum: et ex hoc non sequitur quod anima sensitiva sit prius in homine quam intellectiva.

CAb uno simplici non prout plura dependere. xij. metaphy.

CIntelligitur ab uno simplici immediate et sine ordine non possunt plura dependere licet bene mediate et cum ordine. Et tali modo omnia a primo ente dependent.

CSi unitatem motus recognoscit unitas dispositiōis. v. phy.

CIntelligitur de dispositione totali: vel de unitate specifica et non de unitate numerali.

CAd res successivas non requiritur quod partes eius sint simul in eodem tempore adequate.

CIntelligitur capiendo adequate adverbialiter et non nominaliter scilicet prout est nomen adiectivum.

CAliquis motus est eternus. viij. physicorum.

CIntelligitur capiendo eternum improprie prout tantum valet sicut eternitas et non coiter prout extendit se ad perpetuum.

CAd interrogationem factam per quid de prima sua conuenientius respondetur species quam genus. est probis in predicationis.

CIntelligitur prout ly conuenientius non valet tantum sicut magis notus quia tunc fit econverso. Sed vult prout conuenientius valet tantum sicut magis determinate.

Ordine Alphabetico.

CActuum et passuum sicut potentia dicuntur ad aliquid secundo et quinto metaphy.

CIntelligitur quod vicibilia importantia actionem et passionem includunt terminos ratione quorum ordinantur secundum dictum dicitur predicamento ad aliquid non autem sicut esse proprie.

CA comparatio ad posituum est bona consequentia secundo topicorum.

CIntelligitur dummodo non superuenit aliqua negatio vel dictio habens unum negationis: et quando tenetur proprie.

CArguendo ab interpretatione ad interpretatum valet consequentia: et conuerso per philosophum in topi.

CIbi dicitur quod dictum propter intelligitur negative non autem affirmative. Et etiam valet consequentia capiendo ab interpretatione ad interpretatum affirmative: ut sequitur bene ille est officialis: ergo ponitur loco episcopi.

CAnima non est alterabilis. viij. physi.

CIbi dicitur quod anima alteratur alteratione corruptiva: sed bene conservat sua ab ignorantia in scientias.

CActus non parum distat a potentia. primo de anima. et non ometaphy.

CIbi dicitur quod verum est capiendo actum per actu potentie et sic omne illud dicitur in actu potentie quod actualiter est: et vocatur actus obiectualis: huic opponitur potentia obiectiva. Unde potentia obiectiva vocatur illud quod non est sed potest esse: et sic actus et potentia sunt maxime opposita.

CAppetitus est ratione carentie. primo phisico.

CIntelligitur non respectu rei huiusmodi: respectu rei huiusmodi quod est per modum voluptatis et deterioratis sine placetia: et sic maria prius appetit formam quam actu huiusmodi.

CAd substantiam non fit motus. quinto physi.

CErat ratio est: quia substantia nihil est contrarium. Sed omnis motus fit de contario in contrarium.

CAb experientia singularium accipimus universalē sciētiā.

CIntelligitur ex veritate singularium infertur veritas universalis.

CAnima intelligitur quando vult: sed non sentit quando vult. secundo de anima.

CErat ratio est quia obiectum intellectus est in anima: ut universalis: sensus est extra animam: ut singulare.

CAquam magne pluvia fluunt de nocte quam de die. iij. metheoro.

CErat hoc ideo propter absentiam humoris solaris.

CAmor sociorum melior est quam amor pecuniarum. priso rhetor.

CIntelligitur de fidelis socio et non de quolibet socio.

CArtifex est sapientior experto: et architectus manuali artifice. primo metaphysi.

Dicta egregia philio.

Ad sapientem pertinet omnia in universalis scire et difficultia et habere scientiam que sui ipsius tantum causa est et non causa alterius.

Caria mouet corpus ad oem differentiam positionis secundum sursum et deorsum ante retro dextorsum sinistrorum. iij. de anima.

Et hoc est verum affirmatum.

Audire fabulas est impedimentum cognitionis veritatis. secundo metaphysica.

Antiqui philosophi acquisitis vite necessariis: primo ceperunt philosophari. primo metaphysica.

Caria est causa corporis viuentis in triplici genere causae secundum formalis efficientis et finalis. secundo de anima.

Cartifex enim posse suum intendit se assimilare nature. comestator secundo metaphysica.

Animalia augentur magis dormiendo quam vigiliando. In de somno et vigilia.

Animalia respirant in humido. in de morte et vita.

Apes habent regem qui non exigit nisi cum omnibus apibus. ibidem Similiter vera.

Anima infunditur corpori iussu dei in libro de proprietatibus elementorum Similiter vera.

Ca mulieribus non regit ciuitas. primo poli. similes vera.

Anima preciosior est corpe in omni possessione. viij. politi.

Arte reparat defectum nature. ibidem.

Amor odium et proprium commodum sepe faciunt iudicem non videre verum. primo rhetori. Simpliciter vera.

Aamicus gaudet debolis et dolet de tristibus sui amici. iij. rhe.

Caluxurie feruore studeat se discipuli alienare. p. Boetium in disciplina scholarium.

Bonum est adulterari cum uxore tyranni tempore belli. Intelligit sic. utile scilicet expediens est tempore belli adulterari cum uxore tyranni ut ipse reuelet secreta. et sic bonum non obsecetur bonitatem mous quod non est bonum morale sed malum. Sed importat utilitatem ut dictum est.

Bonum et malum sunt contrarie opposita per ipsum in predictam entis.

Intelligit sic. prout bonum et malum sunt differentiae entis non sunt opposita contrarie sed contradictorie. quia malum entis non est ens. Sed bonum entis est ens. Sed tunc ad ipsum dicitur quod loquitur de bonitate mous et non de bonitate entis. Alio modo potest authoritas intelligi sic. Si unum contrarium est in rerum natura sicut etiam est reliquum. id est si unum oppositorum non est

b. iij.

Ordine Alphabetico.

determinatū a natura. modo natura determinat sibi ens sive bonum entis et ab horum non ens. ut patet.

C Bonum utile non est melius bono honesto. p Senecā.

C Intelligit de bono utile in quantum non est bonum honestum. quia idem bene potest esse bonum utile et bonum honestum.

C Bonum connumeratum bono facit ipsum melius. primo ethicoru[m].

C Intelligitur siccō bonū finitū connumeratur bono finito facit ipm melius id est nobilius. Sed si bonū finitū cōparat bono infinito nō facit ipsum melius. quia oīa bona cū primo motori et totū vniuersum non faciunt ipm magis bonum q̄ sit primus motor seorsum eo q̄ est bonum infinitum.

C Vistria non sunt sex. quinto metaphysi.

C Ibi notandum est q̄ illa ppositio bis tria nō sunt sex ē distinguēda. Nam ly bis uno modo capiſ copulatiue ita q̄ coniunctio inclusa in ly bis causat ppositionē hypotetica copulatiua. et illo modo tantū valet bis tria nō sunt sex. et tria non sunt sex. et tria nō sunt sex. et sic est vera. et illo modo ea capi phs. Alio mō capitur ut cōiunctio inclusa in ly bis sc̄ sit et tunc tenet copulatiu[m] et facit propositionem cathegoricam de cōditionato extremo. Et nūct̄ in valet tria et tria non sunt sex. et sic ipsa est falsa.

C Bonum anime est optimum bonum. septimo politi.

C Intelligitur cōparatiue sc̄ q̄ bonū q̄ est bonū hominis est optimum respectu illorū duorum sc̄ boni utilis et boni delectabilis.

C Bonū reperitur in quolibet p̄dicamento. primo topi.

C Intelligit de bono entitatiuo et nō de bono morali. quia illud nō reperit in quolibet predicamento.

C Brutū est aī atius arbore. p authore ser principiorū.

C Intelligit q̄ aī habitat plures virtutes vel potētias aī q̄ arbor.

C Bonum quanto communis etāto diuinius. primo ethicorum. et secundo topicorum.

C Aerū est de bono eiusdem speciei. Etiam minus bonū includit in maiori bono: propter esse monachum et esse vroratum. quis enim vroratum esse cōmunitus est q̄ esse monachum. tamē quia esse monachū non includit in esse vroratum. ergo adhuc esse monachū est melius et diuinius. ut quando per cōmunitatem usum derogatur habeti. propter hoc quis habere equum cū decem soeis est communis? q̄ se solo habere tamen non est diuinus? quia derogat habenti.

C Basiliscus solo visu interficit hominem. p cōmune dictū.

C Respondetur q̄ non est intelligēdū q̄ per actum per se et per speciem ut sibile interficit hominem. Sed est intelligendum ad istum fensum q̄ basilisci sunt aquosi et humidū et maxime porosi. et per eos fiunt evaporationes. que inficiunt aerē et ille aer attractus ab hoīe interficit hominem. Et sic similis modo de muliere menstruosa que solo visu maculat speculum.

Dicta egregia philio.

Bonum et malum sunt in rebus. verum et falsum sunt in anima. vi. metaphy. et. iij. de anima.

Ibi vicitur quod est intelligendi exclusio sic quod verum et falsum sunt soli in anima. Quod si non esset anima nunquam esset veritas nec falsitas: sed bonum et malum sunt in rebus et ratione ad actum sunt in anima: quod si nulla esset anima adhuc res esset bona vel mala: et sic bonum et malum non sunt soli in rebus: sed etiam in anima.

Bonum cum voluntate est magis eligendum quam bonum sine voluntate.

Intelligit ad anima finita bona cum voluntate. Recta regula copulativa regulata illa sunt eligibilia cum voluntate quam bona sine voluntate.

Bona sine tristitia sunt eligibilia bonis cum tristis. iij. topicorum.

Intelligitur bona sine tristitia: et sic dum modo preminentia bonitatis non conuenit bonis cum tristis. Dicitur notanter bona propter crapulose vivere et temperate vivere: quod crapulose vivere non est bonum: ergo non est plus eligendum quam temperate vivere. Dicitur etiam dum modo preminentia: quia temperate vivere sine tristitia non est eligendum quam facere iustitiam cum tristitia. Respondendum est quod bonum cum tristitia querit bonitatis vim cum preminentia veri: sed facere iustitiam cum tristitia est potentia.

Bonum ex circunstantiis est eligibilius bono necessario. iij. topicorum.

Intelligit quod bonum ex circunstantiis: ut sic est eligibilius bono necessario ut bono nature naturare: ut sic dicitur notanter nature propter bonum modum quod etiam est necessarium. Tunc etiam additum nature naturare propter deum et additum: ut sic: quod stat idem esse bonum ex circunstantiis et bonum nature naturare: ut bonum vivere est bonum ex circunstantiis: et etiam est bonum nature.

Bonum simpliciter est eligibilius bono particulari. iij. topi.

Intelligitur de quocunque verum est dicere quod sit bonum, sine addito. Et sic auctoritas debet intelligi cum reduplicatione.

Bonum nobilius est eligibilius bono minus nobili. iij. topicorum.

Et sic sequitur quod latronobilis esset melior rusticobono moraliter. Si militer etiam quod tyrannus esset eligibilior comite bono moraliter. Redetur quod sic intelligitur quod omne nobilius ut sic in eadem specie nobilitatis est magis eligendum suo minus nobiliori ceteris paribus: scilicet dum modo alterius non veniat una alia nobilitas altam excedens.

Bonum proprium est magis eligendum quam bonum commune. iij. topi.

Et sic sequeret quod proprium bonum est magis eligendum quam summum bonum quod tamen falsum est. Ibi sciendum quod bonum est duplex: quoddam est bonum commune propter cuius cōitatem derogatur habetur: et illud bonum cōenod est melius bono proprio sed de quanto magis proprium de tanto magis est eligendum: ut est equus vel tunica. Aliud est bonum propter cōitatem quod nullo derogatur ut splendor solis vel candele in domo. Et hoc bonum de quanto communius de tanto diuina b. iij

Ordine Alphabetico.

nus et melius. de illo intelligit dictum philosophi. primo ethi. Sed de piso bono coi pnis auctoritas intelligit cum specificatioescz dummodo cetera sunt paria et dummodo communis conuenit preeminentia.

Bonum in re que magis valet est magis eligendum. iij. topi.
Et sic oua plus valent in hyeme quam in estate quod tamen falsum est. Respondeatur quod aliquid plus valere alteri duplum intelligitur. Uno modo in sua natura: et sic ova a latum plus valet quam esse in astatum. Alio modo intelligit quo ad usum nostrum: et sic in re determinata oua plus valent in estate quam in hyeme quia fortificant naturam plus uno tempore determinato quam alio.

Bonum et ens converuntur. iij. meta.

Intelligitur de bonitate entis et non de bonitate artis: et de quo loquitur phis primo ethi. dices quod in diversis artibus est aliud et aliud bonum: et sic quodlibet ars designat aliquod bonum: nec etiam auctoritas intelligitur de bonitate moris: de qua loquitur in ethi. quod bonus est honorandus secundum virtutem. Etiam non debet bonum capi pro bonitate perfectionis: ita quod illud bonum dicitur bonum quod alterum perficit. Et de illo loquitur phis cum dicit tempus est quoddam bonum. Sequuntur nunc auctoritates simpliciter verae.

Babylonia erat tante latitudinis quam cum capta esset una pars ciuitatis tertia die nesciebatur in alia parte. iij. poli.

Bonum universi consistit in ordine. xij. metaphy.

Quia omnia ordinem habent ad primum bonum.

Bonum voluntarium simpliciter est bonum. iiij. ethi.

Illa auctoritas est simpliciter vera.

Benefactores plus amabunt beneficatos: quam ametur ab eis. ix. ethi.

Bona fortuna est impetus naturaliter factus a deo mouente totam naturam. phis in libro de fortuna.

Bonam vitam scientia perfecta efficit. Seneca ad Lucilium discipulum suum. simpliciter vera.

Bonum ens nec accommodatur nec emittitur: si venale esset non haberet emptorem: sed malum ens quotidie emit ibidem epistola. iiiij. simpliciter vera.

Beneficiorum memoria senescere debet. id est perire. Seneca in de beneficiis. simpliciter vera.

Beatitudo est premium humanorum actuum. sicut probitas ipsa est premium ita in aliis nequitia est supplicium. iij. de consolatione. simpliciter vera.

Bonitas dei fuit causa factionis mundi et originis omnium rerum. Plato in Timone; simpliciter vera.

Dicta egregia philio.

CBeata est res publica cui princeps sapiēs dominatur primo de consolatione. Simpliciter vera.

CBonum est laudari sed dignius est laudabile. Seneca in libro de moribus. Illa est simpliciter vera.

CBona cōsuetudo excutere d̄z q̄ mala introduxit. ibidē.

CBona dūa est que non fuit imperfecta. id est maculata graib⁹ operationib⁹. in libro de pomo ⁊ morte.

CBonus animus ⁊ rectus te facit parem deo ⁊ nō pena. Seneca ad Lucilium discipulum.

CBonū est pueros esse in virtio. viij. politicorum.

COporeum non est elementum ex quib⁹ compo-
nitur. viij. metaphysice.

Intelligit q̄ partes materiales nonsunt solū partes ex quib⁹
componit solū compositū. Sed ultra hoc requiriſt forma dans
esse ⁊ vivere illis partibus. vt patet per p̄m.

Collectuum enim multarum in vnam naturam speci-
es est ⁊ magis id quod gen⁹ est. porphi.

Intelligit sic q̄ terminus specificus cōiter representatiuns multorum
id est plurium in vna naturā sub uno conceptu vel naturali similitudine. ⁊
magis illud quod genus sub cōceptu communiori sua significata repen-
tat q̄ species. quia genus est superius ad speciem.

Circa compositionē ⁊ diuisionem veritas ⁊ falsitas p=
ositionum consistit. p̄mo peri herme.

Intelligit q̄ circa diuisionē ⁊ compositionem. i. circa propositionē affir-
mativam ⁊ negatiua ibi est veritas et falsitas hoc tamē non est obiective.

Corpa celestia nō h̄nt materiā. q̄ cōmetatorē. i. Physi.

Ibi dicit q̄ philosophus capit materiā proprieſez q̄ celum non habet
materiam eiusdem rationis cum materia inferiorū. q̄ si sic tunc celū esset
generabile ⁊ corruptibile.

Celum est corpus simplicissimum. i. celī.

Tano modo celū est simplicissimum id est nullo modo cōpositū. ⁊ sic ipsa est
falsa. Alio mō intelligit celū esse simplicissimum. q̄ nō est cōpositū ex substā-
tia ⁊ accidente vel accidentibus corruptiuis. quia celū sic nō suscipit pere-
grinas impressiones. vt patet primo metheororum. ⁊ nō suscipit corrupti-
uas qualitates licet saluatiuas sicut splendorē ⁊ solem lunam vel stellas
que omnia celum capit.

Carnis non est determinata quantitas in magnitudi-
ne ⁊ paruitate. p̄mo physicorum.

Ibis q̄ entia definita sūt ad vnu. B̄ndet q̄ vult q̄ entia naturalia sūt
b. iiiij.

Ordine Alphabetico.

Determinata adinuicē qualibet specie entiū separatoriū ab inuicē est dāda
q̄titas ita parua: q̄ individuū eiusdē speciei sub illa quantitate nō p̄t dare
diuisibilitatē: que est danda ad corruptionē. et hoc sic q̄ nō potest permane-
re per notabile tempus.

Color ē p̄mū mouēs tūlīmū moriēs. in de morte t vita.
CIntelligitur quo ad operationes vitales que prius apparēt in corde, &
in alijs membris.

Color hepar cereb:ū sunt principia intrinseca animalis.

Cat dicunt medici. hoc videoē cōtra p̄m q̄ dicit q̄tū triasunt principia
rei naturalis. sc̄z materia forma, & priuatio. ibi respōdef. q̄ medicē nō ppue
loquunt de principiis simplicib⁹. sed magis de principiis principiatis. mo-
do authoritas p̄bi intelligit de principiis essentialib⁹ et intrinsecis.

Cuiuslibet trāsmutationis naturalis principia intrin-
seca sunt contraria primo physicorū.

CIntelligitur sic q̄ cuiuslibet transmutationis naturalis principia dis-
finitiva sunt cōtraria large capiendo contraria. Sc̄o modo sic intellige
cuiuslibet transmutationis naturalis. id est ad exprimendū quid est trans-
mutari sive qd est trāsmutatio naturalis: oportet nos vt terminis contra-
riis supponentib⁹ pro principiis rei q̄ naturaliter transmutantur vel ad exp-
rimentū quid nominis huius quod est transmutation naturalis. Tūc trans-
mutation naturalis subiectū habere vel recipere aliquā formā quam pri-
us nō habuit. modo vtūnur illis terminis habere formā. et non habere for-
mam supponentibus pro principiis rei que sunt contraria large capiendo
contrarietatem..

Certissimum sensum tactus habet homo. ii. de anima.

CIntelligitur duplicitate. Uno modo ſimilitudinem intelligendi iudicā-
di & apprehendendi. & ſic aranea habet certiorē modū tangendi ſive tactū
q̄ homo. Alio modo quo ad modum discernendi differentias tangibilium.
& ſic homo habet certiorē tactū. & non vult Aristoteles q̄ homo habet cer-
tissimum tactū per comparationem ad alios sensus exteriores qz nos iu-
dicamus certius per viſum. Sed vult q̄ nos habemus certissimum tactū
per comparationem ad alia animalia bruta. et hoc quo ad modum discer-
nendi..

Color est proprium obiectū viſus. ii. de anima.

CIntelligit duplicitate. Uno modo quicqd videoē hoc vide ratione q̄ ha-
bet colores in ſe. Alio modo intelligitur q̄ ly est capitū in actu signato. &
ſic color est p̄prium obiectū viſus. id est color ſignificat p̄prium obiectū.
viſus et adequatum. vel dicitur q̄ p̄bus voluit illam p̄prium obiectū.
viſus ē color. ſic q̄ ly color ſtat p̄fusēm. & ſic nō optet dare certū colorēm.

Causa materialis & efficiēs nunq̄ coincidunt. ii. physi.

Clerū est de materia p̄prie dicta q̄ vocatur materia ex qua. sed nō de ma-
teria in qua ſc̄z improprie dicta.

Cōceptus non ſunt equiūoci. primo peri herme.

CIntelligitur q̄ conceptus veri nō ſunt equiūoci ad illa quorū ſunt natu-

Dicta egregia philoso.

rales similitudines.

Convertibile non potest suum convertibile. per coem regulam.

Contradicte de convertibili ignoriori ut sunt exponentes unius expositae.

Circulariter diffinire est impossibile. primo posteriorum.

Contradicte de absolutis in eodem genere diffiniendi: non tamen est in convertibilibus saltem a priori vel a posteriori secundum respectus et in diversis generibus diffiniendi.

Contingit plura scire unum vero solum intelligere. iij. topi.

Contradicte sic ad scientiam requiriunt obiecta scibilia. Sed intellectus fit quodcirca unum quodcirca plura. vel aliter sic. contingit plurascire sed in habitu et tam non contingit plura simul intelligere in actu. quod stat quod aliquis sit habituatus pluribus scientiis et tamen unum soluz intelligit actualiter. Alio. sic contingit solum unum intelligere de se et determinate cum hoc tamen stat quod intellectus intelligit plura indistincte siue confuse. Aliiter sic glosa secundum Lodouicum. i. scientia solum est universalium. quod singularia non sciuntur. ut patet primo poste. Sed intellectus bene potest singulariter intelligere.

Cuilibet innata est scientia et notitia. primo posteriorum.

Contradicte formaliter vel virtualiter secundum suas causas. cetero quod intellectus natura assentit vera.

Celum est indivisible et inalterabile. primo celi.

Contradicte secundum separationem. est tamen divisible secundum assignationem partium. quod in celo diverso possunt partes assignari. Et sunt differentie positionum. Et est alterabile alteracione salvationis.

Cessante motu celi cessat motus inferiorum. iij. celi.

Contradicte sic cessantibus illis tribus. scilicet motu luna et influentia cessat motus inferiorum. Quia staret quod influentia in inferiora influeret cessante motu celi. et hoc per suam influentiam sicut sol per suum lumen et planete per influentias. et tunc motus non omnino cessaret in istis inferioribus eo modo. quo iam dictum est.

Contraria ambo debent esse positiva. primo metaphys.

Contradicte de contrariis propriis dictis prout contrarictas distinguuntur contra oppositionem priuatiua.

Celum est ligatum inter generabilia et in generabilia. i. celi.

Conspondeat quod per philosophum loquitur secundum opinionem platonis. et ponite ea assertive. alio modo dicunt quod per philosophum loquitur de medio continetie sic quod sub celo sunt entia generabilia et in generabilia: extra celum sunt entia optimam vitam ducentia. ut inquit philosophus ibidem.

Causa finalis habet rationem optimi. iij. physicorum.

Cibi de quod per philosophum loquitur in illa auctoritate diuine grecie cuius: tamen greci quo.

Causa est ad cuius essentiam siue esse sequitur aliud. secundo physico. et per authorem causarum in de causis.

Contradicte de causa totali et sufficienti. quia positatali causa actiua statim sequitur effectus. sed si non est de causa partiali.

Ordine Alphabetico.

Corpus est genus supremum ad substantiam per commentatorem. primo de anima.

Intelligitur sic q̄ corpus sit genus generalissimum inter omnia genera subalterna sed non simpliciter.

Luius finis bonū est ipm quoq̄ bonū est. iij. topicorū.

Intelligit de bonitate morali et particulari. vt patet sic. cuius finis particularis cū debitis circumstantijs debite persecutis est bonus ipm quoq̄ moraliter est bonū. Alio modo intelligitur de fine vniuersali et de bonitate entis. et sic iterum est vera.

Circulū demonstrare est impossibile. primo posteriorū.

Intelligit demonstratio in eodē genere. sed in diversis bñ est possibile.

Causa finalis et cā idē sunt p̄ cōmētatorē. primo meta.

Ibi dicit q̄ p̄bs capit cām p̄prissime solum pro sua causa finali. q̄ talis est potissima causa sive causa causarum. vt patet ibidē.

Celū non suscipit p̄egrinas impressiōes. primo meta.

Intelligitur q̄ celum non suscipit corruptiūas qualitatis cū hoc tamē bene stat q̄ capit qualitates salutariās sicut sunt lumen et motus: quia celum mouetur.

Causa est prestantior suo effectu. p̄ authorē de causis. nono metaphy. et secundo de anima.

Intelligit de causis subordinatis sic q̄ subordinans prestantior est subordinato suo. Uel sic q̄ oīs causa nobilioī modo habet se in causando q̄ effectus in predicando: cū hoc tñ stat q̄ aliquā dignitatis vel bonitatis possunt conuenire cū effectu quas tamēnō habet causa.

Casus et fortuna sunt posteriores intellectu. iij. physi.

Si hoc intelligit de virtute sermonis nō est verū: q̄ qñq̄ casus fortuna et intellectus sunt eadē res. Respōdetur q̄ sic debet intelligi q̄ casus et fortuna sunt cause per accidens. sed intellectus et nature sunt cause perse prius et posterius nō aut fīrem.

Causa et causatum sunt simul. iij. physi. et viij. metaphy.

Intelligit de causa in facto esse et non in fieri: sive de causa actuali et non potentiali.

Corrupto subiecto corrumpitur et suum accidens. p̄bs in predicamentis.

Sed dices si sic tunc corrupto homīe corrūpitur et felicitas hominis ex quo felicitas est accidens homīs. Pro quo nota q̄ felicitas homīs h̄z duo subiecta. vnu totale. et illud est hō. Aliud partiale et illud est aīa. Ulter dicitur q̄ hō est subiectū denotatiōis felicitatis. q̄ hō denotatur felix et felicitate. Sed aīa est subiectum inhesionis felicitatis. modo prīmū corrūptū secundū vero manet. Et sic cōcedit q̄ accidens denominatiōis migrat de subiecto in subiectum. et hoc nō est in cōueniēs nec contra p̄bm septimo metaphysi. vbi dicit q̄ corrumpitur subiectū totale et adhuc tamē manet pariale quod de anima dictum est.

Dicta egregia philoſo.

Cauſa efficiens principium motus et quietis. iij. physi.

Intelligitur cauſa est principium motus seu ſim operationem et eſt principiuſ quietis: ſeſcōm operis ceſſationē. Et ſi habetur quā efficiens dicitur principiuſ pductionis per ſuā operationē: quā eſt cauſa efficiens in pducēdo. Ratio quā vocatur principiuſ quietis per ſuī operis ceſſationē quā qñ cauſa efficiens ceſſat labore tunc etiā ceſſat transmutatio. patet de carpenterio qui eſt cauſa efficiens domus.

Cuius effectus bonus ipm quoq; bonū. regula in topi.

Intelligitur cuius effectus ptcularis bonū eſt ipſum efficiēdo erit bonū efficientis. i. agentis: et loquitur tam de bono entis quā de bono moris.

Cuius corruptio vel abiectione per contrarium magis eſt fugienda illud eſt magis eligendum. iij. topi.

Et ſi ſicut ſequeret quā aer eſſet magis eligendus quā domus: quā corruptio eius eſt magis fugienda. Rñdet quā corruptio capitur dupl. Un modo per infectione alicuius: ut aeris vel alterius rei. Scđo mō ſumit ppric p mutatione rei que tunc ducitur de eſſe ad nō eſſe: illo modo ſeſultimo capiē hic. Et diceres ſi ſicut ſequeretur quā pdigalitas magis eſſet eligēda quā parcitas. Ibi dicitur quā intelligitur cuius bonum contrarium eſt bonum veleligibile. modo parcitas non eſt bona eo quā eſt vitiū.

Cauſa finalis eſt gratia cuius aliquid fit et finis aliarū que eſt potiſſima cauſarū. iij. physi.

Intelligitur ſic. cā finalis eſt gratia cuius aliquid fit. i. ppter quam alię quid fit: ſeſeffectus. Tūc addit vñā cōditionē: et dicit quā cā finalis eſt potiſſima cauſarū. i. optima quā oēs alie cauſe ordinantur ad ipsam tanq; ad finem. Sed diceres omnis cauſa debet eſſe principium: cauſa finalis nō eſt hmoi. ergo non eſt cauſa. maior eſt philosophi. iij. metaphy. Rñdetur finis pmentatore quā cauſa finalis conſiderat dupliciter. Un modo via genitio niſ: et ſic non eſt principium ſed ultimum. Alio modo conſideratur via perfectionis: quā finis perfectior eſt omnibus que ſunt ordinata ad finem. Et ſic illo modo eſt principium.

Cause ſunt ſibi inuicem cauſe. iij. physi.

Intelligitur quā cauſe poſſunt ad inuicem demonſtrari: non tamen in eodem genere cauſe: ſed in diuersis cauſis.

Cuiuslibet ſyllogiſmi altera premissarū debet eſſe vniuersalis. primo priorum.

Caerum eſt de ſyllogiſmo de medio cōi exiſte in modo etiā figura.

Continua ſunt quoq; ultima ſunt ſil. prior celi. t. iij. phy.

Intelligitur be continuis quo ad designationē: quā continua quo ad inceptionem non haſtent ultima ſimul: et talia ultima ſim designationem diſcuntur ultima ſim quid.

Coloratū non eſt genus ad ly album. iij. topi.

Item ly coloratū capiē dupl. Un modo ptculari: et ſic capiē ēpdicta auctoritate. Alio modo noſ aliter: et ſic adhuc dupliciter. Un modo quo ad

Ordine Alphabetico.

Significatum materiale solum tunc etiā nō est genus: q; tūc est predicatio denominativa siue accidentalis. Alio modo capitur quo ad significatum formale: i sic est vñū purū sincathegoreuma t tale nō predicat. Alio modo capitur p: o vt roq simul prout ambo significata significantur sub concepitu confuso: t cōsimiliter capitur ly album: i sic coloratum predicatur de ly album tanq; genus de sua specie.

Compositū intelligit: sed nō anima. primo de anima.
Cabi philosophus vult q; anima non intelligit sīm corpus. t sic vult q; non habet operationem ppter quā non cōmunicet corpori. i. non habet in telligere p: species abstractas a rebus sensibilibus ad quas nō cōcurrunt corpus tanq; instrumentū intelligendi.

Corruptibile t incorruptibile sūt contraria. p: o mēta.
C hoc est verum capiendo contrarietatem cōmpter extendit se ad oppositionē priuatiuam.

Contraria maxime distant. phus in predicamentis.
Clerū est loquēdo de graduall distantia nō aut p: fectionali seu logicali.

Causa finalis et agens coincidunt. iij. physico.

Cintelligit vno mō sīm aliquos q; illa non sit simpliciter vera: sīm autem alios dicitur q; cā finalis t agens coincidūt in causis p: se. Sed in causis p: accidēs non oportet. Alio mō dī q; cā finalis t agens idē sunt sine reduplicatiōe. Sed cum reduplicatione non oportet q; coincidant.

Contraria debēt esse in eodem genere. vij. metaphy.
C intelligitur q; debent esse in eodem gēne predicamentali: quia si nō tūc non essent contraria: vt patet ex eorum diffinitione.

Contrarietas in omnibus predicamentis est quesita in sola qualitate reperta. Per Boetium.

Cintelligitur capiendo contrarietatem strictissime. Sed capiendo contrarietatem large tunc etiam conuenit relationi / actioni / t passio: t intelligitur q; contrarietas per se conuenit qualitatib; t p: accidēs relationi passio: t etiam actioni: scilicet in ordine ad qualitatem.

Corpora physica sunt maxime in substātia. iij. de aīg.

Cilla nō est intelligēda q; corpora physica habēt magis vel plus de entitate: q; alie substātia. Sed dicuntur maxime substantie: q; sunt manifeste substātia. Et plus apparent sensibus nostris esse substantie q; alie que nō sunt physice sed artificiales: q; tales solū sunt substantie ppter materia: ppter physice autem substantie sunt nō solū ppter materia: sed etiā rōne forme, modo phs ibidē dicit. Corpora naturalia sunt principia artificialium.

Cuius priuatio est peius ens hītus est melior. iij. topi.

Cet sic sequeretur q; anima vegetatiua eset melior q; intellectiua: vt p: q; priuatio vegetatiua est peior. Probatur. q; ad priuationē anime vegetatiue tolluntur oīa aīalia: tam hōes q; alia aīalia. Sed ad priuationem anime vegetatiue tolluntur oīa viuentia: non solum homines: sed etiam alia aīalia. Rēdetur q; illa auctoritas non est vniuersaliter vera. Sed in-

Dicta egregia philio.

telligitur de illis vbi vnū nō presupponit alterum, modo potētia intellecti
ua presupponit potentiam vegetatiuam.

Contra negatē principia nō ē ampli⁹ disputādū. i. phy.
CIntelligit q̄ non est amplius disputandū contra illū in illa sciētia cui⁹
talia principia sunt. Quare etiā dicit q̄ nullus artifex habet stabilire sua
propria principia. Sed metaphysicus habet stabilire omnia.

Consiliū nō est de preteritis. vi. ethicorum.

CRatio. q̄ qđ factū est nō potest esse non factū. quia facere genitū t̄ nō ge
nitū hoc solo posse deus priuat. vt patet per p̄m ibidem.

Communiora sunt faciliora. primo physicorum.

CEt dices metaphysica p̄siderat cōissima. ḡ erit facilior: qđ tñ videt fal
sum. Ibi dicit q̄ licet metaphy. considerat pura certissima t̄ cōissima. tñ q̄
specialit̄ tractat de substatijs separatis; sc̄z de deo et intelligētijs: ideo dicit
difficilior. quia sciētia capit suā denominationē a fine. patet per illud com
mune dictū. Omnia a fine sunt denominanda.

Causa t̄ principiū conuertuntur. quinto metaphy.

CSi sic. sequeret cōclusio talis q̄ de⁹ habeat cām q̄ etiā habet principiū
patet hoc. q̄ de⁹ habet cām finale. q̄ h̄z opus modo ē finis operātis. ij. ce
li. Ibi dicit q̄ deus nō habet cām finale gratia cuius. sed bene gratia quo.

Circa idem versatur logica t̄ metaphy. iiij. meta.

CIntelligit q̄ tālogica q̄ metaphysica sūt sc̄c cōes q̄ ad applicationē.

Cecitas est priuatio actus t̄ potentie. aristo. in postp
dicamentis.

CIntelligit de potētijs instrumentalibus t̄ nō qualefactiuis: sed de forma
li. q̄ est humor glacialis. quia stat aliquod habere oculos claros. t̄ tamen
ip̄m nihil videre vt patet per experientiā.

Contrarioū contrarie sunt cause. ii. de generatione.

Cibi dicit q̄ idē particulare nō est cā oppositorū t̄ nō intelligit de agen
te vniuersali. q̄ tale potest esse causa oppositorū. vt patet sc̄do physicorū.
t̄ secundo metaphy. in tractatu de causis.

Claro est organum tactus. secundo de anima.

Chilo. q̄ p̄ carnē sentimus tanq̄ per mediū. dicit etiā q̄ tact⁹ ē in carne
tāq̄ in medio. Qel dī q̄ tact⁹ est in tra carne: t̄ hoc etiā dicit phs. ii. de anima.

Cuius vsus malus ipsum quoq̄ malū. regula topica.

CIntelligit cuius vsus perse est malus ip̄m quoq̄ est malū.

Cōsūlū non est de fine sed de his q̄ lūt ad finē. iiij. ethi.

Cōsulta op̄z velociter opari p̄siliaria at tarde. vi. ethi.

Circa voluptates t̄ tristitia est moralis virt⁹. ij. ethi.

Cognitio finis utilis est in arte. primo ethicorum.

Coit⁹ est destructio corporis t̄ abbreviatio vite. Ari
stoteles in secretis secretorum.

Cū illis conuersari debes q̄ re meliorem facturi sunt il

Ordine Alphabetico.

los autem dimitte quos tu meliores facere posses. Sene
ca ad Lucilium in episo.

Cotidie morimur. cotidie enim labitur aliquis per vite ibide.
Cogitatio tua nunquam recedat a vero. id est bono. Sene
ca in de forma vite.

Consiliū opus est de his quae possunt aliter habere. vi. ethicorum.

Cū consideratōe permittet plenius quam promiseris postea abide.

Causus est in combinare rei euētus ex causis perfluētibus in
his que generantur. Boetius quinto de consolatione.

Consuetudo est altera natura: septimo ethicorum.

Consiliū mulierum est inualidū: prius aut imperfectū. i. politi.

Cives sunt socii unius ciuitatis. iiij. politiorum.

Consumptio ex materia et forma non dicitur unum nisi per sua

formam est una. Commentator secundo de anima.

Cecus a natuitate sapientior est surdo et muto. in de
sensu et sensato. Simpliciter vera.

Castrati plus vivunt quam non castrati. et ideo propter paucitas
testicorum plus vivit mulus quam equus. et femine plus quam masculi
in libro de longitudine et breuitate vite. Simpliciter vera.

Cū exuolat rex apud volatu fert secundum turbam apud. in octa
uo libro de historijs animalium. illa est vera.

Ceru reiecit cornua sua quia negatum est inuenire. Unus di
cit in puerbio. Ceru reiecit cornua sua. ibide simpliciter vera.

En infinito habetur scia. tertio topicorum.

Ibi dicitur verum est priuatiue et per ppositioes negatiuas
et conditionales. non autem positivue et affirmatiue et per ppositioes
categoricalas.

Descendentia a generalissimis ad specialissima necesse
est ire per multitudinem. per Porphyrium.

Ibi dicitur quod authoritas in sensu diviso est falsa. quia non est necesse ipsum
descendere ire per multitudinem. Sed habet precetti in sensu cōposito. ut necesse
est descendere ire per multitudinem a generalissimo ad specialissimum.

Dicas formā dat oīa propria formā. viii. physicorum.

Intelligit unum modum dans formam dat omnia sequentia necessaria ad for
mam. modo scie et virtutes non sunt necessarie ad formam. quia sunt de bes
ne esse ipsius forme eo quod sunt forme accidentales perfcientes intellectum.
Aliomodo sic intelligitur et melius dans formam dat ipse formaliter vel virtus.

Dicta egregia philio.

tualiter oīa pīa formā: nam sic deus dat scīam virtutē: qz creauit formā intellectuā: sic qz habet naturalem inclinationē ad acquirendū scientiā.

CDeus est infinitus. ibidem.

CIntelligitur qz deus est infinitus in vigore et perfectione: sed nō extensiue in quantitate.

CDe multiplicibus seu equiuocis non est scientia. secūdo posteriorum.

CAbi dicitur qz sīm sanctū thomaz de equiuocis et multiplicibus in tota sua cōmunitate manentibus non est scientia. Et ratio est: quia intellectus est virtus immaterialis: vt patet. iij. de anima: et non pot simul et semel ad plurā se diuertere: sed capiendo aliquid equiuocati in certa eius significatiōne: tunc de eis bene potest haberi aliqua scientia.

CDe ente per accidēs nō habetur sciētia. vi. metaphy.

CIntelligitur qz de ppositione per accidens vera non habetur scientia tanqz de icibili propinquō: sed bene de re significata per cōclusionem.

CDe corruptibilibus et passionib⁹ aliter se habētibus non est scientia. primo posteriorum.

CIntelligitur de propositionibus singularibus categoricis nō est scīa tanqz de scibili propinquō. Cū hoc tamē stat qz de talibus est scientia tanqz de rebus significatis per ppositiones siue tanqz de scibili remotissimo.

CDe subiecto sciētiae debent demonstrari passiones principaliſſime in tali scientia considerate. primo posteriorum.

CVerum est de illis passionib⁹ que sunt per se note de illo subiecto.

CDemonstratio circularis est impossibilis: ibidem.

CIntelligitur in eodem genere demonstrandi respectu eiusdem generis causenon de multis: scilz demonstrantibus ad eandem conclusionem: et secundum idem genus cause pertinentibus.

CDiffinitum est notius suis partibus diffinientibus. primo physiorum.

CIbi dī qz pbs vult qz facili⁹ sit hīc pcept⁹ diffiniti⁹ qz pcept⁹ diffinitiōis cū hoc tamē stat qz pcept⁹ diffiniti⁹ sit notior pceptu diffinibili vñ ad hīdū pceptu diffinitiōis nō sufficit pcept⁹ pcept⁹ gnis vel vñ: vt dicit Buridus. Sed ad habendū pceptu diffiniti⁹ sufficit habere conceptum speciei.

CDecem predicamenta sunt decem rerum principia naturalium. Porphirius.

CIntelligitur de principiis diffinitiis supponentibus pribus natura- lib⁹ et non loquitur de principiis essendi.

CDicēs species esse separatas recte dicit. viij. metaphy.

CEt sic videtur qz vniuersalia sunt ponēda si essent separata a singularibus Ibi dī qz phūs p̄gat ibi vle primo mō et scđo mō dictū adiuvicē: qz qui ponunt vniuersalia realia esse a singularibus separata melius et notabilius dicunt qz illi qui dicunt ea esse consūcta: et sic nō vult qz talia sint ponenda.

Ordine Alphabetico.

sed vult q̄ plato cum suis sequentibus magis notabilius dixit.

Deus et studiosus p̄t facere mala et agere .iiij. topico:
Pro quo sciendum q̄ ille terminus deus uno modo capitur substatiue
et illo modo capitur duodecimo metaphysice. Abi dicitur q̄ deus est ait
optimum et sempiternum: et sic non capitur hic. Alio modo capitur adie-
ctiuē: et sic idem est qđ deificus et studiosus: id est virtuosus: et sic tunc capi-
t in predicta auctoritate: et primo politicorum.

Deus est anima mundi. primo celi.

Et s̄līr vocat ibidē oēs intelligētias aīas. Rñdef q̄ aīa capiē ibi īpro-
prie fīm aliquā s̄lītudinē q̄ talis est: q̄r sicut aīa p̄pē dicta regit et distinguit
et mouet corpus: sic etiā intelligētia facit suo orbi cui appropriatur.

Disjunctū ex differētijs diuisiūs alicuius ḡn̄is cōuer-
titur cū tali genere: vt vult Boetius ī lib. diuisiōnūm.

Cerum est sumptis illis differentijs ī numero singulari: quia ī nume-
ro plurali non habet veritatem.

Diffinitio est ī predicamento. iij. topicorū.

Rñdef q̄ ph̄s loquīs ibi figuratiue ponendo totū p̄pte et vult q̄ diffi-
nitio ponitur ī predicamento nō fīm se totam: sed solum fīm suas partes.

Diuisibile non est indiuisibile. primo celi.

Iibi dicitur q̄ nullum diuisibile quantificatiuum seu extensum est vel
potest esse indiuisibile.

Differentia sumitur a forma. per porphirium.

Dicit q̄ forma dīnt̄ valere sicut editio formalis seu perfectionalis.

Disciplina est que ī sola speculatiōne consistit. p̄ ihu-
gonem et sanctūm Ihomam.

Respondetur q̄ capit scientiā speculatiuum cōiter pro scientijs qua
objcta possunt facere speculatiōnem.

Dyalectica non est scientia. xij. metaphy. et i. topico et

Iibi dīf q̄ vult q̄ dyalectica nō est scientia specialis: sed est sciētia cōis.

Duo habitus cōrrarij non sunt simul in eodē .ij. poste.

Iibi dicitur q̄ licet verum sit q̄ non sunt in eodem actualiter cum hoc
tamen stat q̄ unus actualiter: et alter potentialiter siue habitualiter stat
simul in eodem.

Dicimus enim deum esse animal optimum et sempi-
ternum. xij. metaphy.

Iibi dicitur q̄ philosophus loquitur fīm opinionem vulgarium qui di-
xerunt deos esse animalia: et posuerūt plures deos. Universaliter dicitur
q̄ per deum intelligitur corpus celeste. Ut sit sensus. de: id est corpus ce-
lestē est animal optimum et sempiternum.

Dabilis est minimus ignis p̄ cōmentatorē. viij. physi.

Respondetur inter ignes actuales: et q̄ incerto ordine est dare minimum ignis
sed respective non est minimum ignem simpliciter dare.

Dicta egregia philio.

Diffinitum est notius diffinitione. viij. topico.

Intelligit fm rōnes vles apphēsas p intellectū. et intelligit de acq̄sītōe
imperfecta et quo ad nos: sed de acq̄sītōe pfecta nō est verū ut patet intuēti.

Diffinition totius pueniens pri non est bona. vi. topi.

Diuturniora sunt meliora. i. ethicorum.

Intelligit uno modo sic. Aliqua sunt diuturniora rōne actus et potētie:
et sic cōcedit q̄ illud q̄d est bonū et diuturnius est melius. Si autē rōne mate-
rie tunc est falsum: q̄ tunclapis esset melior q̄ hō: q̄ lapis diuturnior est q̄
hō. vñm Repertū intelligit de illis que sunt eiusdem speciei vel etiā dum
modo minus diuturniori non sit annexa melior conditio ppter q̄d nō op̄z
materiā p̄mā melioris esse cōditionis et dignioris forma substanciali.

De diffinitionibus potest esse scientia. xij. metaphysi.

Intelligitur fm rōes vniuersales et p intellectum apprehensas.

Deus nihil intelligit extra se. xij. metaphy.

Et sic sequeret q̄ deus nō intelligat ista inferiora. Rñdef q̄ deus nihil
intelligit extra se tanq̄p aliquod quod est extra deū. cum hoc tamē stat q̄
deū intelligit extra se p suā nudā essentiā. Vel dī q̄ nō intelligit extra se per
mediū et phāasma: sed alietate: et fm suā simplicē eēntiā. S̄ dices tñ dī
tertio de aīa op̄z quēcūq̄ intelligētē phantasmatā speculari. Rñdetur q̄
hoc intelligit de intellectu humano siue dependentē et non diuino.

De partibus autē anime dicimus. iiij. de anima.

Cabi videtur velle q̄ aīa hēat ptes. Rñdef q̄ phūs loqui de ptib⁹ sub-
iectiūs seu de potentijs aīe q̄ sunt ptes aīe et hoc fm rōnem et non fm rem.

De vacuo et infinito non est scientia. iiij. physicorum.

Cabi dī q̄ de eis nō est sc̄ia p̄pē dicta q̄ ē de necessarijs et tanq̄ de p̄pinq̄s

De rebus per accidens nō habetur sciētia. viij. metaphy.

Cabi dī q̄ de per accidens vel contingenter veris de illis nō habet sc̄ia p
propositiones cathegoucas de in esse de presenti.

Demōstratio dī fieri ex primis veris īmediate necessa-
rīs prioribus notioribusq̄ clausis īclusionis. i. posteri.

Intelligitur de demonstratione ppter quid: q̄ pcedit ex propositionibus
primis et īmediatis. propter hoc non sequitur: demōstratio nō pcedit ex
primis īmediatis: ergo non est bona.

Duo accidētia non p̄nt esse in eodē subiecto. xij. meta:

Intelligitur q̄ duo accidētia naturalia et extensa non possunt esse in eo
dem subiecto precise et adequare: et fm eandē partē subiecti lice et tamen ac-
cidentia spiritualia possunt esse in eodem subiecto.

Deus est substantia eterna et actus simplex mouens si
cūt intelligibile appetibile cā agēs et finalis toti⁹ vniuersi
summa delectatio et optima et oīmodo īmutabilis īalte-
rabilis īpassibilis ītrā īmutabilis. xij. metaphy.

Cabi phūs vult q̄ oīa pfecta et pfectionalia nullā īperfectionē includentia
puenīt deo et sunt deū. Nam q̄cqd puenīt deo est deū. Et intelligit sic deus

Ordine Alphabetico.

est suba incorpore a capiendo ly corpus quis mō. s. tā p corpe 2posito q̄ sub
stātia et eterna. i. nō h̄is principiū neq̄ finē et act⁹ purissimus nullā poten-
tiā includēs: simplex. i. nō cōposit⁹: mouēs sibi oīa mobilia sicut intelligi-
bile et appetibile et nō sunt ut sensibile cā finalis super gubernās totius vni-
uersi qui est finis fūi cōmentatorē primo celi. pumarius intentione dict⁹
agens. i. causa actiua totius vniuersi: et sic de alijs particulis.

Deus est ens quo melius ercogitari nō pōt. iij. phy.
Ex illo sequit⁹ q̄ deus estens pfectissimū et hoc est simpliciter verū et optimū.
De futuris 2tingētib⁹ nō est deteriata x̄itas. i. p̄ her. **D**icit⁹ q̄ hoc
est verū de futuro 2tingēte: cui⁹ x̄itas nō dependet ex ppōne q̄ est de pñtē
deteriate vera. Nō x̄itas illi⁹ ppōnis h̄omouebil⁹ depēdet ex veritate il-
lius de pñtē. s. h̄omouef. **D**ictiores sunt magis fideles cōitati ad cōitora.
iij. politi. **I**ntelligit⁹ q̄ ut in plurimū sūt magis fideles nō q̄ ad cōc bonū
pcurandū: sed magis ad 2uētores. In illis cū magis credis diuitibus q̄
pauperibus. **D**iuitie sunt x̄tutes aīc. p̄ Alanū ibi dī q̄ verū est de diui-
tis alc q̄ sunt scientie et virtutes. Sed hoc nō intelligit⁹ de diuitiis corporali-
bus seu corporis: q̄ tales diuitie pturbant aīam. **D**uo corpora nō sunt in eo-
dē loco. iij. phy. t. iij. de aīa. **I**ntelligit⁹ de loco pp̄ia nō aut cōi: q̄ locus
pp̄ius est que p̄tinet solū locatū sicut aer. **D**imensioes intmateria pīa
sunt p̄petue q̄ p̄metatorē. **I**bi dī q̄ vlt̄ p̄petue sūt diuēsōes ut p̄iama-
teria sic q̄ ly diuēsōes stat p̄fuse tñr: sic nō oportet dare certū suppositū.
Disposito medio in agēs et patiēs respectu agētis et actio et patiēt: pas-
sio q̄ p̄metatorē. ix. meta. **I**ntelligit⁹ sic q̄ res q̄ est actio et ordīe ad agēs
et actio et in ordīe ad patiēs dī passio cū hoc stat q̄ actio et passionē sūt p̄
p̄ie ad aliquid: nā reciprocatio et denotatio nō sufficit ad hoc q̄ aliqd sūt p̄
p̄ie in relatiōc: sed ultra hoc req̄ri⁹ q̄ tali adicibilitā p̄dicent de se inuicem
mediāte ly adaliquid essentialiter nō sīc nō est de ly agēs et patiēs. **D**iffi-
nitio nō dī dari p̄ opposita. vi. topi. **I**bi dī verū ī q̄tū sūt opposita: mō
licet act⁹ et potētia ponit⁹ ī dissimilitudine mot⁹: tñ ibi nō opponit⁹ ut opposita.
S; tūc opponunt⁹ q̄n act⁹ ponit⁹ p̄actū et potētia p̄ illo q̄d nō est s; p̄tē.
De⁹ sōlū simplex est. vi. meta. **E**t videſ q̄ forma subalit⁹: quod est sim-
plex x̄tute illi⁹ signe exclusua ſolum. Rūdeſ q̄ simplex capiſ duple. Uno
mō vt priuat⁹ p̄positionē partīū inter ſe et nō aliūde: et ſic aīa intellectua dī.
simplex et q̄ nō est p̄posita ex p̄tib⁹: ſed tñc q̄ bñ est p̄ponibilis cū materia.
Aliomō ſimplex vt nō ſolū priuat⁹ inf se p̄pōne p̄tū. S; et r̄tra p̄pōem p̄tū
aliūde. i. q̄nō ſit cū altero p̄posito. et ſic ſolus de⁹ est ſimplex: q̄ nō ſit cōpo-
ſitus: nec tñ aliquo modo cōponibilis: et de illo ly ſimplex capitur in pre-
ſenti auctoritate. **D**e⁹ equepollentibus idem eſt iudicium. regula cōis.
Intelligit⁹ quo ad ſequelā. f. ab uno ad aliū ſit bona. p̄nanon aut ſit oportet
quo ad oīa: q̄r quo ad modū ſignificādi nō op̄z ut p̄z de ly hō et r̄ſibile: q̄ly
hō ſiḡificat ſua ſignificata absolute: ſed ly r̄ſibile cōnotat. **D**e⁹ inatu-
ra nūh̄l faciūt fruſtra. i. celi. t. iij. de aīa. **I**ntelligit⁹ q̄ re p̄eſt ſūt totā ſpe-
ciē vel ut in p̄lb⁹ indiuiduis: ſ; naturabñ facit aliq̄ fruſtra ſūt vñ ſu-
diū ut p̄ducēdo vñ ſūt hoīem cū ſex vñ octo dīgitis. **D**ubitare de ſingulis
nō eſt inutile. per p̄bm in prediſamentis. **I**ntelligitur dubitare p̄ r̄ones
de ſingulis nō q̄ ſe maniſtis et ſufficienter deteriata. hoc nō eſt inutile.

Dicta egregia philio.

Dimittere sensum & seqrationes debilitas est intellectus. **I**ntelligit aliquis certe nouerit sensu & tñ ppter modicā rationē quā habet p intellectū alit diffinit p intellectū hoc est benc debilitas qua male iudicat. **D**e ratione materie est ab iure formā talia requirere. i. physico. **H**oc intelligit de ratione inferiori generabiliū & corruptibiliū. **D**iversae operationes arguit diuersas formas p remtatorē. xij. meta. **I**ntelligit in diversis suppositis nō aut in eodē supposito. **D**e nō intelligit simplicia. p. Euicēnā. **I**ntelligit q̄ de nō intelligit eodē mō p spēs sicut nos intelligim⁹. **D**e⁹ est innominabilis aliquo noīe. p. remtatorē de causis. **I**ntelligit de⁹ est innominabilis aliquo noīe pfecto oēm pfectionē importās seu exprimēs quā hō in eo cognoscere pot ppter qđ multa noīa attribuuntur deo: ut ē sapientia prudētia saluator & gloria. **D**e natura p̄trario. est se multuo expellere. i. meta. **I**ntelligit q̄ p̄traria nō p̄nt esse in eodē subiecto in hēsue & formaliter. s̄bñ apphēsue & pfectue. q̄ ab eodez p̄tinentur. **D**e quāto aliquis est maioris passibilitatis de tanto est minoris posse. **I**ntelligit de posse actiūo. stat tñ cū hoc q̄ sint in uice potentie passiue: vt est materia prima. sicut patet. i. phy. **D**iaphonū est inuisibile. ij. de aīa. **I**ntelligit q̄ vix & difficile est visibile. Et rō ē: q̄ non videſ p spēm p̄priā sed p spēm extrinsecā vel p colorē. **D**ivisio debet dari p opposita fīm Boetii. **I**ntelligit quo ad spēs mediatas. nō aut intelligit quo ad spēcie s̄mediatas. **D**enari⁹ ē mēsura oīm rerū. q̄ est fideiūor in qualibet re qua indigemus in omni necessitate. v. ethi. **D**eteri⁹ sempē grā melioris. vii. poli. **D**uplex est ius. s. legale & naturale. Naturale ē qđ h̄zeandē potentia apud oēs homines. Legale vero ē qđ ē statutū ex lege. **D**ifficile ē resistere cōsuetudini. q̄ assimilat nature. facili⁹ est tñ transmutare consuetudinē. vii. ethi. **D**electatiōes bestie prauē sunt ex natura. sed prauorū homīn cōsuetudo. ibidē. **D**electatio cōseruat cōparātē in opē suo. x. ethi. **D**uplex est vita sc̄z cōtemplatiua & politica int̄ quas cōtemplatiua ē meitor. q̄ ipa est diuina alia humana. ibidē. **D**e exēplo nō requiriē verifica tio sed manifestatio. cōmento. ij. de aīa. **D**eceptio & ignorantia plus p̄ prie sunt aīalibus q̄ sciētia. ij. de aīa. **D**uplex est appetit⁹. sc̄z intellectus & ille dicit voluntas. Alius est sensitius. et ille dicit concupiscibilis. tertio de anima. **D**entes equorū senescunt albescunt. in libro de historiis animaliū. **D**entes canū iuueniū sunt albi & acuti. senum vero obtusi & nigri ibidem. **D**esiderium dubium vadit ad infinitum. primo politico. **D**octrina naturaliter procedit ab homine fīm operationem quā habet doctrina ad discipulum. in primo libro poe. Aristo. **D**irige semper cogitationes tuas in bonum. in libro de regimine principum. **D**iscipulus debet esse docilis attentus et beniuolus. Docilis cum ingenio. Attentus in exercitio. Beniuolus animo ad audiendum. vt patet in Boctio de disciplina scholiarium. **D**iscolus est ille qui discurrat per vicos tabernas et per plateas per cellulas meretricum per publica spectacula p̄ choreas & campos. ibidem. **D**eus est summum bonū sup omnē substansiam omnēs naturā quē cūcta petūt cū ipē sit plene perfectionis et min⁹ societatis indignus. Plato. in Tymeo. **D**ociles nos natura edidit et rationē nobis dedit imperfectiā q̄ tamē perfici potest. Seneca ad Luciliū. c. ij.

Ordine Alphabetico.

CDisciplina bonos mores facit et ergo sapiat unusquisque quod dedit. Seneca de moribus.

CDivitijus utendū est non abutēdū. Seneca de morib⁹.

CDe dubijs nō definies sed suspēsam teneas sentētiām. Seneca de formalī vita.

CDeum amabis: sed illū in hoc imitaberis ut vobis omnibus p̄desse et nulli nocere possit. ibidem.

De malū facere nō p̄t s̄ nihil ē quod de facere nō p̄t ergo malū nihil ē. ver⁹ ē positive. Boeti⁹. iij. de p̄solatōe

CDiuina puidētia reb⁹ generādis non īponit necessitatē. quia si omnia euenirent de necessitate premia bonorum et pena malorum periret. ibidem.

CDabo egenti non ut ego īp̄e egeam. succurro perituro non ut ip̄se peream. Seneca in de beneficijs.

EAdē sūt principia essendi et cognoscēdi. iij. metra. **R**āndet q̄ p̄bs vult q̄ principia sunt eadē in eadē demonstratiōne ppter quid generis. q̄ sicut res h̄z esse in demonstratiōne p suā rationē ppter qd. sic etiā h̄z cognosci. ut patet ex qd noīs de mōstratiōis ppter qd. Qel intelligit de p̄ncipijs intrinsecis et essentialibus.

CEx eo q̄ res est vel nō est oratio vera. vel falsa dicitur. per philosophum in predicamentis.

Intelligit q̄ oīs p̄positio affirmativa de p̄nti de inesse cathegorica de terminis nō ampliatiuis: q̄ sita est sicut p̄ ea signifi cat fm eius significatiōne totale et p̄positionalē tūc illa dicitur vera. si autē nō. tūc dicīt esse falsa.

CEx duob⁹ entib⁹ in actu sit vñū tertiu. iij. metaphysī.

Intelligit q̄ quoꝝ quodlibet ē in actu formalī tūcer eis sit vñū tertiu. cū hoc tñ stat q̄ ex duplicib⁹ entib⁹ quoꝝ vñū est in actu et aliud in potētia sit vñū tertiu sicut ex materia et forma sit vñū compositū. Qel intelligit de eius trōgenijs. q̄ due gutte diverse faciūt vñū tertiu per se. sc̄z aquā.

CEx puerō sit vir. iij. metaphysice.

Intelligit q̄ ex dicit circumstantiā ordinis. Alij tñ dicunt q̄ ly ex debet importare circumstantiā cause efficientis.

CEntia nolūt male disponi. iij. metaphysice.

Ex illa authoritate sequeret q̄ oīa entia totius mundi seu vñiuersi sunt bene et optime disposita. Sed diceret quis tūc qd de mōstris dicendū ibi sit monstrū fm se nō sit bene dispositū. tñ in ordine ad decorē vñiuersi est bene dispositū. et ex tali relucet decor vñiuersi.

CEns et vnum conuertuntur. iiiij. metaphysice.

Clerū est capiendo ly ens participialiter et vñū aggregative. nō autē ver⁹ est capiendo ly ens nominaliter.

CEffectus gerit similitudinē sue cause. p̄ authōrē de causis

Dicta egregia philoso.

CIntelligitur de causis particularibus: sed non de vniuersalibus: vt est deus et intelligentia: de quibus non oportet.

CEntia metaphysicalia sunt abstracta a sensibus. secundo physi. et sexto meta.

CIbi dicitur quod aristoteles non vult quod sunt realiter distincta: sed quo ad modum considerandi. Sic quod metaphysicus considerat de illis que non habent respectum ad modum vel quo ad materiam vel quo ad qualitates sensibiles. Et per hoc consideratio metaphysici differt a consideratione physici.

CExente et ente non fit ens pro se nisi finis accipiatur. iij. phys.

CIntelligitur sic quod exente et ente non fit ens per se vniuersaliter vel in quantum est ens. i. absolute. Nam intelligitur sic quod exente et ente non fitens: hoc est verum quoniam ambo entia sunt entia in actu formalis.

CEffectus et materia non coincidunt. iij. phys.

CIntelligitur de materiali causa et qua efficiens: sed non prohibetur quod materia in qua ut subiectum scire et causa efficiens: scilicet intellectus possint coincidere.

CEadem numero sunt quoque materia est una. v. meta.

CIbi dicitur quod illi termini sunt idem numero qui supponunt pro eodem significato. Alio modo intelligitur eadem numero sunt quorum idem est significatum materiale.

CEx nihilo nihil fit. primo phys.

CIntelligit quod pars vult illam nihil fit ex non ente realitate et hoc est verum phys.

CEterni non est aliqua causa. viij. phys.

CIntelligitur primo modo sic quod eterni non est causa aliqua a qua est producta tantum ex materia. Alio modo intelligitur eterni non est causa recte, vis delictet affirmativa et consignificativa et sicut est falsa.

CEntia non mota non sunt physice consideratiōis. iij. topi.

CIntelligitur scientia que non considerantur sub ratione motus vel tantum cause ad effectum vel tantum principia ad principiata ista non sunt physice consideratiōis: modo autem reducitur ad ens mobile tantum ad causam efficientem.

CEternum est quod non habet principium nec finem.

CIntelligit de principio duratiōis hinc principiu[m] conservatiōis dependētiae.

CEx non quanto non fit quantum. Secundo celi.

CAer est quod ex non quanto non fit qualitas continua licet bene discretus: et licet tres conclusiones grammaticae scientie non sunt quantitas continua: quia simplices qualitates in anima: sunt tamen qualitas discreta: quod numerus?

CEx uno nihil sequitur. secundo priorum.

CIntelligitur quod ex una propositione nihil sequitur syllogisticus: sed ex una bene sequitur enthematicus.

CEadem sunt principia propositionis et resolutiōis. i. de gisatiōe-

c. iij.

Ordine Alphabetico.

- C**Intelligit de resolutione separatiua que est partim aliquarū a se in aliem separatio. vel intelligitur de resolutione reali et non logicali.
- C**adem est ratio partis et totius.
- C**Intelligit in naturalibꝫ et nō artificialibꝫ et licet ppō sit subiectū petri hispani nō ex hoc sequitꝫ q̄ sit subiectū scđi vel tertij tractatus.
- C**iusdē effect⁹ nō sūt diuerse cause. p auctore de causis
- C**Intelligit sic q̄ eiusdē effectus nō sunt diuerse cause subordinate. ergo etiā non sequitꝫ intellectus insert. ergo non premissa: q̄ premissa et intellectus sunt cause subordinate tanq̄ cā efficiens et instrumentum.
- C**Ens nec est vniuocū nec equiuocū. iij. metaphysice.
- C**Intelligit q̄ ens nō est equiuocū a casu sed bene a consilio seu per analogiam: quia per prius dicitur de substantia. et per posterius de accidente.
- C**Entis diuerse sunt species. primo physī.
- C**Intelligitur capiendo species pro terminis minus cōmūnibus.
- C**E quale est de eē quātitatis. i. celi. et in predicamentis.
- C**Intelligitur de quantitate finita non autem infinita.
- C**Ex vero nil nisi verum. ij. priorum.
- C**Intelligit q̄ p̄ha bona et formalis ex ante non illo aliud sequit̄ nisi verū.
- C**Eterno nihil est prius. viii. physicorum.
- C**Hoc est verū fm tps cū hoc tñ stat q̄ aliquid sit prius fm naturam.
- C**Edem differentie non sunt diuisione inferioris et superioris. in predicamentis.
- C**Intelligit de differētijs essentialibus: sed non accidētalibus: ut quātūas diuiditur in finitum et in infinitum.
- C**Eterna non sunt in tempore. iiiij. physico.
- C**Intelligit p̄mesurative adequate cōmensuratio tps nō cōuenit etnis.
- C**Ea q̄ scim⁹ sunt minima nō q̄ ignoram⁹. p themistiu.
- C**Verū est q̄ ea q̄ scimus deteriate et in speciali tñ nō vñ seu cōfusomō q̄ in vñ scimus oē ens p̄stā. ppōnē. Omne ens veles vel non est.
- C**Excelles se visibile corrumpit sensum. ij. de anima.
- C**Et sic tūc vñ illo nō est alterū quoꝫ vñ p̄tingit pati corruptiue et aliud nō. Sed sensum p̄tingit pati corruptiuer authoritate. Intellectū versus nō. ergo sensus et intellectus nō sunt idem. Ibi dī q̄ sic intelligit q̄ excellens sensibile corrūpit sensum quo ad dispositionem nō ait quo ad essētiā: et sic sensus materiā: sed nō materiā sensus corrūpit ppter appellationē. Sicut in secundo ethi. dicit q̄ sensus p̄trariatur rationi: et sic iterū sequitur q̄ sensus et ratio sunt idem. Ibi dicitur q̄ hoc demonstratum sic intelligitur q̄ sensus. i. iudicium potentie sensitivae contrariatur rationi in iudicio rationis: et sic illa auctoritas est vera.
- C**Embrio primo viuit vita vegetatiua et postea sensitiva
- C**Intelligitur q̄ prius apparent in embrione operatiōes potentie vegetatiue q̄ potentie sensitivae.
- C**Eligibilius est bonum circumstantiatū q̄ necessariis

Dicta egregia philioſo.

um et sine circumſtantia. p̄b̄s in ethicis.

Intelligit de bono nature naturate. et non de bono nature naturatis q̄z
primum est bonū ſimpliciter et ſumū bonū est maxime eligendum.

Eſurīēs ē calidi et ſicci et fitis ē frigidū et hūidi. iij. de aīa.

Intelligit ſic. Eſurīes eſt appetitus calidi et ſicci nutritui ad confortā
dum calorē naturalē. ſed fitis eſt appetitus frigidū et humidi et hoc ad reſtau-
randū huimidi ſuſ radicalē in quod agit calor naturalis.

Echo diſſert ſpē a ſono priario. p̄mētatorē. iij. de aīa.

Intelligit q̄ echo et ſonū diſſerunt ſpecie. fm rōnē ſpecificā cū hoc tamē
ſtat q̄ ſit vñ et id ſonū in re: vel dī q̄ diſſerunt fm apparentiā auditus.

Eternaliter nū q̄ ſuit nec ſtat aliqua fruſtra potentia.

Aerū eſt de potentia obiectiva nō aſt ſubiectiva. Nelsi fuerit potentia
ad corruptionē ſuſ et nō alterius.

Ex non homine fit homo. i. physicorum.

Intelligit q̄ ex nō debet dicere circumſtantia cause materialis: ſed cir-
cumſtantia tpiſ. id eſt post nō hominē fit homo.

Eiusdē rei nō dicit eſſe plura p̄ncipia. i. celi. et. i. physi.

Intelligit in eodē genere cauſandi nō aſt in diuersis. q̄ prima cauſa eſt
cauſa omnū in genere cauſe efficientis ſeu conſeruantis et etiā ſorma vel
anima eſt cauſa in genere cauſe formalis.

Ens eſt prius deo. p̄b̄s in predicamentis.

Intelligit q̄ ens eſt prius quo ad ſequelā nō aſt quo ad naturā eſſendi.

Effectus non eſt cauſa. v. metaphysi.

Intelligit cū reduplicatiōe q̄ effectus ut ſic nō eſt cauſa.

Eiusdē nō ſunt p̄les act⁹. cōmētator de ſubſtātia orbis.

Aerū eſt inter ſe ſpecificē et eſſentialiter diſtincti.

Eterne ſunt species rerum.

Intelligit ſic formaliter vel virtualiter fm ſe vel fm earū cauſas.

Ex que volumus agere ad amicos ſunt eligibiliora q̄
ad quos eunq; alios. iij. topicorum.

Intelligit de vera amicitia. id eſt de illa queſit ppter bonū honestum.
et ſic illa amicitia amarit̄ non eſt vera amicitia. eo q̄ non ſit propter bonū
honestum.

Ex non ente nihil ſequitur. in predicamentis.

Intelligit duplicitate. vno mō capiendo ly ens particinaliter tūc autho-
ritas in ſe eſt vera. Alio modo capiendo ly nō ens improprie pronō verasle
ue pro falso. et ſic ex nonente bene ſequit aliiquid.

Ex equalitate ſcitorū arguitur equalitas ſcientiarū. p̄
comunē animi conceptionem.

Rñdeſ q̄ hoc ſimpliciter non eſt verū. Sed intelligit ex p̄cise eq̄litate ſci-
torū et modorū ſciēdi eque perfecte arguit eq̄litas ſciarū. ergo illa p̄nā
valet. Intellect⁹ human⁹ ſcit tot ſicut deus. ergo eſt ſciēs ſicut deus.

Ens extra aīam diuiditur. i. x. p̄dicamen. v. metaphy.

Ordine Alphabetico.

Cabi videtur velle q̄ nullū ens in aia sit in predicamēto t p̄ p̄is videſ q̄ grammatica logica rhetorica nō sunt in predicamēto. dicit q̄ nullū ens in aia est qđ existit nisi obiectiue t imaginarie. cū hoc tamen stat q̄ ens est in anima existens in h̄esiuie. ut scientia.

Ens t verum conuertuntur: similiter falsum t non ens conuertuntur. sexto metaphysi.

Dicitur q̄ verū est prout sunt passiones entis. sed non tenet veritatē p̄ ut sunt passiones propositionis.

Forma humana introducitur sicut qualitas in alteratione. per cōmentatorē primo physicorum.

Intelligit q̄ditionaliē ad hunc sensum si forma hōis suscipit participationē cū qualitate. i. passiue introduci. tunc habet se recte. sicut qualitas in alteratione. si vero non tunc contingit oppositum. t tūc forma non introducitur successiue.

Flāma est magis ignis q̄ carbo. p p̄m in topicis.

Intelligit q̄ flāma plus lucet q̄ carbo non aut quo ad essentiā est perfectior seu magis ignis sed quo ad lucē est perfectior.

Finis est primū in intēriōe t ultimū i executiōe. i. phy.

Intelligitur de agentibus a proposito t cū deliberatione non autem in agentibus mere naturaliter seu in actionenature.

Forme ē agere materie vero pati. p̄io de generatiōe.

Aer ē p̄ncipalissime nō aut subiectiue. q̄ soli cōpositi ē agere subiectiue.

Fama quā oēs hōies famāt nō de toto deperdit. octa uo ethicoru. t in de somno t vigilia.

Dicit illud qđ plures famāt prestat fidē. Et dicit cōmentator ibidē q̄ alt quod dictū famosum fin se totū esse falsum est impossibile. Et intelligit de sapientibus omnimode fide dignis si plures sapientes dicent et famarēt illud prestaret fidem.

Forme nō est forma. vñj. meta. p authorē sex principi.

Intelligit q̄ forme nō est forma essentialiter t cōpositiue. sic q̄ vna forma nō cōponit alia essentialiter. sed bene accidentaliter. sicut scientie sunt forme ipsius anime.

Forma ē simplex t indiuisibil. p authorē sex principi.

Intelligit q̄ forma ē simplex. id est nō cōponit ex partib⁹ diuersar⁹ rōnū diuisibiliū. Et intelligit q̄ nō est in partes diuersarū rationum diuisibilis.

Finis est melior ordinatis in finem.

Intelligit de fine gratia cuius nō quo. q̄ si sic sequeret q̄ finis esset melior deo quod non est dicendū.

Felicitas humana est quid optimū delectabilissimum eligibilissimum. primo ethicorum.

Intelligit q̄ felicitas hūana int̄ opatiōes hūanas est qđ optimū inter opatiōes. ḡ est quid optimū. q̄ p̄sverū capiendo suplatiuū assertiue.

Falsum est non ens. quinto et sexto metaphysi.

Dicta egregia philio.

CIntelligit capiendo non ens improprie. scz pronon vero.

Cfrustra est potentia que non reducitur ad actū. primo celi et tertio de anima.

CIntelligit de potentia rei q̄ tenet se ex parte rei et mō significandi.

CForma est definita et manifesta. iij. physicorū.

CIntelligit q̄ forma ē manifesta q̄ ad suos effectū siue q̄ ad suas operationes

CForma est causa felicitatis. secundo physi.

CIntelligit de felicitate subiectiva q̄ est intellectus nō ait obiectua. vel dicit q̄ pbs capit felicitatē improprie. scz pro successu prospero.

CFinis mouet causam efficiente. secundo physi.

CIbi dicit q̄ pbs vult q̄ finis et causa distinguunt realiter. licet mō deus mouet ppter aliquē finē tñ finis nō mouet eū. q̄ est immutabilis.

CFinis est eligibilior his q̄ sunt ad finē. iij. topicorū.

CIntelligit oīs finis q̄ perse est bonus gratia cui⁹ vt sic est eligibilior ordinatis ad finē seu in ip̄a primaria intentione et fm̄ dictū recte rōnis dicit p se ppter finē per accidens. Dicit bonus ppter malū finē. Dicit ḡa cuius propter finē gratia quo. Dicit vt sic. q̄ idē genus est finis ḡa suip̄suis. et sic tūc licet idē non sit eligibilius seip̄o tñ idē gratia cuius est et eligibilius seip̄o vt agens dicit ordinatū in seip̄m. q̄ non oportet q̄ oīs finis ḡa cui⁹ sit melior ordinatis in aliū finē. et maxime si aliis finis sit melior illo. Dicitur fm̄ dictū recte rationis. q̄ fm̄ peruersam rationē avarus ordinat priam causam in pecuniam.

CForma est prior materia. septimo metaphysi.

CEtsi sic sequeret q̄ forma esset ingenerabilis et incorruptibilis. quod ē falsum et cōtra p̄m. i. physicoruī eo q̄ forma est generata; dicit q̄ pbs vult q̄ forma est prior id est dignior q̄ materia.

CForma est que dat esse rei. primo politicorū.

CIntelligitur q̄ forma substantialis qnō est intrinseca et essentialis illa dat esse formale rei. i. media. dicit forma substantialis ppter formā accidentalē: dicit rei naturalis ppter rē independentē q̄ est de. Dicit cā intrinseca ppter extrinsecas vt sunt corpora sup̄celestia. Dicit essentialis ppter qualitates primas q̄ sunt cause qualitatis accidentalis sicut sunt caliditas et frigiditas humiditas siccitas. Dicit q̄ dat esse rei scz formale ppter materiā q̄ est de esse entitatiō.

CFortuna ē cā p accidens eorū q̄ fiunt: ppter hoc extra semp et frequenter in nō habētib⁹ ppositū. iiij. physi.

CIntelligit q̄ fortuna est cā ppter effectū fortuitū q̄ effectū nō est cā. et p con sequēs nō ē forma. Dicit q̄ accidēs cā. i. determinata ad denotādū q̄ fortuitus effectū nō pcedit ex causis determinatis. Et iō dicit pbs q̄ fortuna est cā indefinata et immanifesta. Dicit eorū q̄ fiūt rc. i. respectu effectū nō int̄ētorū. Et dicit hoc idē ppter effectū int̄ētos qnō sūt fortuna. Et sunt duplices effectus q̄ veniunt preter intentionē. Quidā primo sunt ociosi et sunt illi qui non sunt alicui⁹ bonitatis vel malitie. ut fricatio barbe et h̄mōi. Alij

Ordine Alphabetico.

sunt prius intentione per oppositum videlicet non ociosi. et in talibus dicitur fortuna. Tunc dicitur etiam semper et frequenter. id fortuna habet fieri in effectibus contingens ut raro. Et dicit Albertus magnus. si aliquem cuncte ad fortunam contingere semper inuenire auro hoc non dicere fortuna nec fieri a fortuna. Et nota quod a liquidate fieri extra semper et frequenter dupliciter. Uno modo ex raritate temporis et eclipsis solis. Alio modo ex causis. quod raro evenit ex determinatis causis et de illo intelligitur auctoritas. et sic patet quod eclipsis solis non dicitur fortuna. quod non fit ex raritate cause sed ex raritate temporis. Dicit in agentibus a proposito ad denotandum quod fortuna solus habet fieri in agentibus ex deliberatione. propter hoc causa non est fortuna. quod fit in non habentibus propositum. Et ex illo patet quod infantes et animalia bruta non habent aliquam fortunam.

Forma recipit materiam primo universaliter et deinde minus universaliter. et metaphysice.

Intelligitur quod forma primo recipit materiam universaliter. id est elementarem seu confusam et deinde minus vel mixtam. et sic auctoritas est vera.

Forma est quodammodo privatio. ut physica ratione.

Intelligitur quod duplex est forma. scilicet positiva et privativa. modo privatio bene potest esse forma privativa sed numquid composta sive positiva.

Forma non est separabilis a materia. et metaphysice.

Intelligitur quod accidentalis forma non est separabilis a materia sic quod ipsa per se existet. quod talis forma accidentalis est accidentes. Et licet potest separari a materia non tamen potest permanere per se cum per accidentes non potest esse naturaliter sine substantia. non autem intelligitur de forma substantiali sive essentiali.

Forme substantialia elementorum suscipiunt magis et minus. per commentatorem primo celi.

Intelligitur de formis accidentalibus. vel dicitur quod commentator fuit locutus improprie. non autem assertivus.

Figura est que termino vel terminis clauditur. primo metaphysice et primo Euclidis.

Intelligitur per se ad exclusendum substantiali quod termino vel terminis claudit pacides. scilicet mediata magnitudine. ut patet primo metheororum.

Finiti ad infinitum nulla est proportionio. primo celi.

Intelligitur determinate licet non indeterminate. tamen hoc non est inconveniens.

Falsum semper est in compositione. tertio de anima.

Intelligitur sicut megalium quod falsum ad intellectum componentem spectat.

Finitum et infinitum soli quantitatibus non eniuntur. eti. physica ratione.

Intelligitur de quantitate proprie dicta et textesa. non autem de quantitate communiter dicta sive in vigore potentiae et dominationis.

Forma est tota quidditas hominis. viij. metaphysice.

Intelligitur quod forma est perfecta quidditas hominis et quidditas formae his perfectior est quam quidditas materialis.

Forma est magis substantialis quam materia. primo physice.

Intelligitur propter magis dicit perfectionem. et non propter dicit intentionem.

Dicta egregia philoſo.

Cit autem quodlibet a quolibet. ibidem.

Ibi dicitur quod per hanc non loquitur assertio: sed tanquam receptum ab antiquis: quod anima et corpora de quod sunt latitudinibus in materia vel de quod per hanc vult iam quod quodlibet ens naturale quod est vel quod aptum naturae est fieri a quolibet alio. id est a materia: quod eadem est materia in omnibus generabilibus et corruptibilibus.

Forma est quoddam diuinum optimum et appetibile. id est physica.

Intelligitur sic quod forma est principium intrinsecum et essentiale existens et quod diuinum sicut assimilationem: quod assimilatur primo enti. et capiendo ly diuinum non essentialiter: quod ut sic solus deus est diuinus.

Phantasia est virtus activa. iij. de anima.

Vide virtus reservativa plurimorumphantasmatum potest se referre sive per illa quotienscumque vult.

Forma simplex nullius est subiectum. sicut Boetius.

Intelligitur de forma simplici sicut prima sicut est de quod nullum est subiectum.

Forma est compositione contingens simplici et invariabili essentia subsistens. auctor sex principiorum.

Intelligitur de forma non diuisibili in partes diversarum rationum: quod quilibet pars forma est forma: quod sicut quilibet pars quantitatis est quantitas: ita qualitas pars qualitatis est qualitas.

Fortuna est infinita et immanifesta. iij. physicorum.

Intelligitur sic quod est infinita. id est incerta: quia non certe cognoscimus: unde evenit effectus fortuitus: quia dicitur secundum physicorum quod infinita sunt accidentia ergo infinite sunt cause effectus fortuiti.

Forma corporeitatis nunquam separatur a materia per commentatorem. primo physicorum.

Et si. id est tunc materia prima essetens in actu formalis subali quam est falsum et propter ipsum. id est physica. Unde quod genitator. id est physica. ut quod forma corporeitatis nunquam separatur a materia: sicut et corporeitas sit una forma inclusa in essentia materie: et vult quod materia nunquam stat nisi sit corporea vel dimensionata sicut consuetudinem nature: quod perpetue sunt dimensiones in materia prima.

Generare sibi simile est naturalissimum opus in viuentibus. iij. de anima.

Respondeat quod generare sibi simile inter operationes potentie vegetativa est perfectio et hoc quo ad illas operationes que sunt nutritio et augmentatione. Et vult per hanc finaliter quod vivere est in nobilio et perfectiori statu quam est in potentia propria quo ad generare sibi simile quod quoniam sicut est in potentia ad generationem et respondeat quod generare sibi simile non est praedicationem dicere perfectionem distinctam a sua essentia: ergo non conuenit deo nec deo est attribuenda.

Generationis non est generatio. iij. de generatione.

Intelligitur quod generatione determinata non est generatione alterius generationis terminata in parte post partem: quod una forma non est subiectum alterius formae: cum hoc est in statu non generationis. id est forma substantialis sit generatione productiva.

Genus est quod predicitur de pluribus specie differentibus in eo quod quid. per Porphyrium.

Ordine Alphabetico.

CIntelligit sic quod genus in predictamento supponit pro pluribus: sic quo ly pluribus capitur positivae et non comparatiue in eo quod quid. i. affirmatiue testentialiter vel apte redetur ad interrogationem factam per quid.

Gaudeat vniuersalia quod si sunt monstrata sunt. ibidem.

Redetur quod Porphyrius loquitur ironice et substantiue contra platonem qui ponit vniuersalia realia distincta a singularibus: ut equum coem et hominem coem a quibus singularia haberent esse.

Generatio et corruptio sunt motus contrarii. v. physi.

Choc intelligitur de gnatice et corruptione rei permanentis in successione: et licet motus secundum unam eius partem corruptus et secundum aliam generetur tamen hoc non est inconveniens cum sit res successiva.

Genus est materia speciei. Porphyrius.

CIntelligit similitudinare non autem proprius: quod sicut materia prima est indifferens res inferre quamcumque formam: sicut etiam ipsum genus est indifferens ad quamcumque speciem.

Genus infinitatum est species. iiiij. topicorum.

CIntelligit quod genus infinitatum est terminus minus cois sicut lyens sumptu cuius negatione infinitatum est terminus cois. Et rō est: quod de quanto terminus finitus fuit generabilior si fuerit infinitatus erit specialior.

Generans et genitum debet esse eiusdem speciei. viij. meta.

Dicendum est quod verum est quovum quodlibet ens est ens in actu.

Generans et genitum debet esse eiusdem speciei. viij. meta.

CIntelligitur de generatione vniuoca et particulari. non autem de generatione vniuersali et requiuoca.

Generare est generans. primo physicorum.

Redetur quod generatio capitur dupliciter. Uno modo concretive: et sic generatione est generans. Alio modo abstractive: et sic non est verum.

Genitio vnius est corruptio alterius. i. de generatione.

CIntelligit quod ad generationem vnius sequitur corruptio alterius: quod quoniam genitio cadaver corruptus ipsum aspergat: et sicut iam habet veritatem de gnatice elementorum. Et debet addi ad minus: quod quoniam ad corruptionem vnius sequitur generationem multorum: ut patet in divisione anguille: et talis genitio multorum potest fieri artificialiter. et ergo debet dici quod auctoritas principaliter habet intelligi de generatione naturali et non artificiali.

Graue mouetur in medio ratione medij sicut homo in naui. per commentatorem. primo celi.

Ibi dicitur quod philosophus vult recte sicut homo mouetur in naui non per se: sed ad modum naus: sicut iam graue simplex existens in medio non mouetur: nisi medius mouebitur cum eo.

Graue existens sursum: mouetur deorsum a generante suam gravitatem vel a remouente prohibet. etiam ibidem.

Redetur quod tamen vult quod si aliquid secundum naturam suam esset graue et quiesceret visenter sursum: et tale deberet incipere deorsum moueri: tunc necessarium est vel erit remouere prohibens. scilicet gravitatem: sic quod illud graue post quietem non

Dicta egregia philoſo.

possit inchoare ſuum motum niſi per aliquod grauas grauitatem et remanens prohibens et ſic illa authoritas eſt vera.

Generatio ſubſtitutio nō h[ab]ens i[n] actu. p[ro]prio de g[ener]atiōe.
Respondeatur q[uod] vult nihil q[uod] p[er]hibet ultimā formā habere ens in actus p[er] prime ſoune repugnat.

Generas non facit formā ſiuue ſubſtitutā. viij. metaphy.

Intelligit q[uod] nō facit formā nec ſubiectū capiendo generare per ſe ſc[ientia] p[er] illo q[uod] ſolitarie generat p[er] ut eſt denō eſſe ad eſſe productū.

Generatio eſt p[ro]ductio a nō eſſe ad eſſe. iij. physi.

Intelligit a non eſſe complete ad completu.

Generatio fit p[er]pter formā et nō p[er]pter materiā. iiij. physi.

Et ratio eſt q[uod] forma eſt magis natura q[uod] materia. i. p[er]fectio q[uod] materia.

Grammatica debet eſſe prior in acquisitione ſcientiarum fm. Iſido. in libro ethimologiarum.

Intelligit de grāmatica p[er]ſtua. et talis nō eſt ſcientia capiendo ſciētiā p[er] p[ri]or. et nō intelligit de grāmatica regulari seu doctrinali. quia illā prece dit logica. vt inquit petrus hyſpanus in tractatu ſuo.

Grammatice fructuofitas nullo modo eſt dimittenda quia p[er] eam cuiuslibet ſciētie redditur commētabilis paſſio. Boetius in de disciplina ſcholarium.

Gratiosi medici incipiunt considerationē ſuā ab his q[uod] demonſtrar naturalis. in de ſenu et ſenato.

Gentes diuersificantur duplicitibus modis.

Cano naturalis fm. virtutes eoz. retiā fm. ei p[er] priā naturā ſuis regionib[us]. Scđo fm. leges ſuas fm. quas receperūt fine a nativitate. ſc[ientia] de p[er]mo principio ab angelis et reſurrectione. cōmentator in de ſomno et vigilia.

Gallus vociferat post preliū et victoriā. in libro quartu de historijs animalium.

Gemelli inueniuntur in ouis in quibus ſunt duo vitelli. ſexto libro de historijs animalium.

Genitorem totius vniuersi difficiilius eſt inuenire q[uod] in uentum digne p[re]conizari. Plato in Timeo.

Gratissima ſunt beneficia q[uod] ſunt parata feliciter occurrentia in quibus nulla mora fuit niſi in accipientis verecundia. Seneca in de beneficijs.

Homo eſt maximus intellectus. nono ethicoū.

Intelligit q[uod] intellectus e[st] nobilior et p[er]cipitalior pars hominis. Et dicit q[uod] ille homo magis p[er] p[ri]or de ho[mo] q[uod] vivit fm. ratione et intellectu q[uod] ille homo q[uod] vivit fm. ſenſum et q[uod] dicit cōmentator de vniuersali contra illos qui vivunt fm. ſenſum ve[rum] obis qui de numero bestiarum computati eſſis

Ordine Alphabetico.

divinum et optimum ignorantes quod in vobis est.

Homo est sua anima. ut dicit Guillelmus parisiensis.

Intelligit homo denominatio ab intellectu sive ab anima tamen a parte nobis nata et principaliori.

Historia de anima in primis ponimus. primo de anima.

Primo est ponenda inter scientias naturales non autem inter scientias mathematicas. et historianum caput hic in autoritate coiter pro traditione nota storia solus. sed caput proprie pro scientia vel pro traditione scientifica.

Holes ut in plurimum attingunt veritatem. prior rhetori.

Ceterum est in factis particularibus non autem universalibus.

Hoc est ens in anima ergo hoc est ens: prout non valet. prior etenim.

Intelligit sic si aliquid opinatur esse in anima non sequitur quod hoc sit ens extra animam quod non sequitur in sili hoc est homo opinionem. ergo hoc est homo. prout non valet ex eo quod esse hominem est opinionem est esse hominem est quid.

Habitus est perfectior priuatione. iij. celi.

Intelligit cum reduplicacione. ut ois habitus ut sicut perfectior priuatione.

Homo albus est ens per accidens. v. metaphys.

Cubique videtur quod illi termini non sunt ponibiles in predicamentis quod tamen falsum est. quod nullum ens per accidens est ponibile in predicamento. xij. metaphys. Respondeat quod phys. v. metaphys. vult quod hec sit per accidens vera homo est albus et non vult quod sit ibi per accidens.

Homo et viuis homo convertuntur. primo etenim.

Intelligit sic quod viuis homo simpliciter et homo convertuntur.

Hoc melius est quod diuturnius manet. iij. topicorum.

Intelligit de his quae sunt eiusdem speciei. et hoc perfectio actuali.

Homo solitarius autem deus est aut bestia. prior politico.

Intelligit homo solitarius aut deus aut bestialis vivit et hoc est verum de quocunque homine in quoque statu.

Hoc est bestialis certes millesies peior est bestia. iiiij. ethi.

Intelligit quod homo viuens ut bestia est sensum et ratione est centies millesies peior asinus vel aliquo alio animali irrationali.

Hoc est takinus non potest habere eandem definitionem. iij. prior.

Respodeatur quod aristoteles vult ibi quod species disparatenus possunt habere eandem definitionem propinquam sed remotam ut illa substantia animata corpore sensuiva.

Homo est quodammodo finis omnium. iij. physico.

Respodeatur quod phys. vult quod homo est finis omnium sive animalia sunt in morte preter holes. Alter dicit quod aristoteles vult illam ois homo est finis prout ly homo stat confuse tantum. alter dicit quod homo est finis omnium scilicet artium quia omnes artes sunt invenientes propter hominem.

Homo genet at hominem et sol. secundo physico.

Intelligit ad hanc generationem cocurrerit virtus solis et virtus hominis.

Dicta egregia philio.

Chō est certissimū oīm aīaliū. in libro de respiratione.
Chō in pparatione ad alia aīalia habet parū os in sua
quātitate.ij.libro de historijs animalium.
Choies valde pingues raro generant.in libro de gene-

ratione animalium.

Chonor maior est in honorante q̄ in honorato. i. ethi.

Chō semper indiget aliqua delectatōe quasi quadā recre-

atione, ppter multos labores q̄ ipsi occurunt.vij.ethi.

Choies vnius genitris naturaliter sunt magis amici q̄

alterius. octauo ethicorum.

Chomo sapiens siue felix indiget aliqualiter rebus ex-
terioribus: qz natura non est sufficēs p se speculari. Sed
oportet q̄ habeat corp⁹ sanū cibū bonū t reliquū famu-
latū nō tū indiget multis rebus: qz non oportet felicem
vel p̄m esse dñm terre et maris.x.ethicorum.

Chō fīm intellectū operis t habens curā optime dispo-
situs est. t ideo amantissimus esse videtur.x.ethi.

Chomo sapiens est maxime felix.ibidem.

Chomo naturaliter est aīal politicū. primo politicoūz

Chō estū t magnū gen⁹ vīdicte ē ignoscē. Se. d̄ foīavite.

CHumiditas cibi veniēs ad cerebrum insfrigidata facit
homīnibus reuma.in de scensu t sensato.

In possibile est cōtinuū esse compositum ex indi-
uisibilibus.vi.physi. t primo celi.

CIntelligitur impossibile est cōtinuū cōponi ex indiuisibilib⁹
tanq̄ ex partibus integralibus.mō q̄uis est quoddā continuū cōpositum
ex indiuisibilibus sc̄ ex materia t forma hoc est tamen ex partibus essen-
tialibus t non integralibus.

CUnfinitum fīm quod infinitum: est ignotū. primo phyz.

CIntelligitur q̄ si infinitum esset in magnitudine vel multitudine ipsuz
secundum q̄ tale esset nobis ignotum.

CInnata est nobis via cognoscendi t pcedendi ex no-
tiorib⁹ nobis ad notoria nature.primo physi.

CIntelligitur fīm sanctū Thomam sic q̄ anatiuitate nobis inest una po-
tētia cognoscitina in qua inchoat ad hoc pcedendū videlicet a notiorib⁹
nobis ad notoria nature.Tel sic q̄ naturalis ordo discendi est q̄ addiscen-
tis minus nota per notiora.

CIndividua sunt infinita.per Porphirium.

Tractatus Alphabetico.

CIntelligitur fīm sanctum Thomam sic q̄ non simul & semel in actu fīm continuam generationem & corruptionem sunt infinita.

Ignis p̄ appōnē combustibiliū crescit i īfinitū. iiij. de aīa.
C̄ibi dī q̄ aristoteles p̄ ignē intelligit calorem naturalē nīs intelligētē prime impēdiant. Alio modo dicitur q̄ verum est si infinita combustibilia ap̄ ponerentur que nō possunt apponi. Tertio intelligitur sic q̄ tūn est de per se & per appositionem combustibilium nīs natura communis impēdiret: vel dicitur q̄ augmentaretur ultra modum.

Cīn vnoquoq̄ p̄dicamento sunt quedam generalissima & specialissima quedam. per Porphirium.

CIntelligitur q̄ in vnoquoq̄ p̄dicamento sunt generalissima nō sic q̄ q̄s libet p̄dicamētū haberet plura ḡnialissima: sed referēdo singula singulis.

Cīn parte enim anime non est alteratio. primo physi.

CIntelligit q̄ in pte aīc nō est alteratio corruptiū alīcet ibi sit alteratio salutis arīt q̄n i p̄e intellectus alterat de ignorātiā ī sciam: d̄ malo ad bonum

CIntellectus scit singula. iij. de anima.

CNotandū q̄ intellectus sciētie scit singula dupl̄ intelligit. Anomodo realiter: & sic est falsa. Alio modo intelligitur receptiue sic q̄ p̄t recipere species oīm sensibilium: & sic intelligitur p̄nis auctoritas. Nā sicut pupilla est quodāmodo oīm colorūm receptiua sic anima est species oīm intelligibilium. quia potest in se recipere species omnium intelligibilium.

CIntellectus est fantasma. iij. de anima.

CIntelligitur fīm Egidii q̄ aristoteles est ibi locutus fīm opinionem antiquorum qui dixerunt q̄ intellectus esset virtus organica.

CIntellectus infinita intelligibila cognoscit: ibidem.

CRidetur q̄ intellectus in propositione vniuersali infinita intelligibilia cognoscit. vel dī q̄ aristoteles loquitur de cognitiōe confusa & generali non autem de discreta et determinata.

CInfinita relinquenda sunt ab arte. per Porphirium.

CEt etiā allegat q̄ infinito nō est sciētia. Rñideat q̄ vno mō intelligitur de infinitis fīm illā rōnē fīm quā sunt infinita. & sic de eis nō habet scientia. Alio mō sic. Infinito singulariū non est sciētia neq̄ diffinittiua neq̄ demōstratiua: q̄ termini singulares non sunt diffinibiles māsue sive diffinittiōne que est stabilis mansue: & hoc est verum tanq̄ diffinibile p̄ pinquum.

CIntelligere est pati. iij. de anima.

CIntelligit de intellectiōe acq̄sita p̄ fantasmatā nō aut p̄ nudā essentia. Et illo modo deus intelligit: q̄ osa intelligit per suā nudā essentiam.

CJustitia p̄ se est in ḡnē. iustū aut̄ per accidēs. iiii. topi.

CIntelligitur q̄ iustitia est per se in genere morali: iustum autem per accidentē. & philosophus non loquitur de genere predicamentali.

CIsta est ppō affirmatiua sortē p̄tingit nō ec̄. iiij. p̄i her.

CIntelligitur sic q̄ illa propositio habet affirmatiuam veram: hoc est de modo est tamen negatiua de dicto.

Dicta egregia philio.

Con omni consequentia bona et formalis oppositum con sequentis repugnat antecedenti. est enim regula logica quod intelligit de opposito contradictione vel etiam aliquo de opposito contrario non est semper habet veritatem de subcontrariis. Nam deus et oppositum per se pugnat antecedenti quo ad stare simul in veritate ut patet intuiti.

Idem non sequitur ad utrumlibet contradictionem. **C**onvenit quo ad idem contingens non sequuntur duo contradictiones copulative ad inuisitatem.

Con omni ente quod mouet naturam est imaginari materia. xij. meta. **R**espondetur quod materia accipitur improprie pro subiecto motus. et non capitur pro altera parte totius compositi.

Impossibile est esse unum principium rei naturalis. i. physi. **C**onvenit exclusum quod sit unum principium et non plura.

Con perpetuis non est ponenda pluralitas individuorum sub eadem specie. xij. metaphysice.

Con sic se queretur quod tamen unus esset intellectus in omnibus individuis species humanae. Rendet quod intelligit de perpetuis materialibus cum hoc tam est quod plures sunt intellectus humani perpetui: quod in quolibet supposito est unus intellectus. Sed intellectus non est materialis: sic etiam materia prima est perpetua: ut patet primo physi. Et in quolibet supposito est alia talia materia prima secundum numerum et non secundum speciem.

Con perpetuis non differt esse a deo. iiij. physi.

Conbinandum quod in perpetuis duplex est posse unum intrinsecum et illud respicit quidditatem et essentiam eternam: et tale non differt ab esse. Aliud est posse extrinsecum illud respicit operationes extrinsecas eternas: et tale differt ab esse essentiali et non accidentaliter. et sic quod est eternum potest esse.

Con deo sunt omnia. iiij. metaphysice.

Convenit causatiue et conservatiue non autem inhesione.

Con individua substantiae sunt species. viij. metaphysice.

Convenit specificatiue: quod per tertios coes specificantur: ut magister.

Ide accidens non est in diversis subiectis. iiiij. meta. et i. physi.

Convenit uno modo sic quod unus simplex accidens non est in diversis subiectis quod unus non est per alterius perademptio et per codicem. Alio modo sic unus et idem accidens non est in diversis subiectis. Sed huius in diversis modis essendi in: quod scientia est in homine denotatiue: in anima inhesione: in libro autem obiectiu.

Con intellectus est ens in pura potentia. iiiij. de anima.

Con sciendi quod intellectus caput duplex. Uno modo secundum se et absolute: et sic est ens in pura potentia: et huius secundum tabula rasa in qua nihil est depictum. Alio modo consideratur ut habeat in se alias species: et sic potest esse in actu.

Con illud quod est nobis in natum non potest tolli a nobis. iiiij. ethi.

Rendit quod per hunc intelligit sic. illud quod est nobis innatum positum illud potest tolli. Sed quod est nobis innatum prout in hoc difficulter potest a nobis tolli.

Ordine Alphabetico.

Impossibile est unum subiectum habere plures formas per authorem in de substantia orbis.

Intelligit de formis substancialibus et totalibus: et non de accidentibus nec partialibus vel tenendo illam opinionem quae tenet sanctus Thomas quod plures forme substanciales sunt eodem positio tunc intelligitur auctoritas sic quod impossibile est in uno et eodem compagno eis plures formas non subordinatas: sed non tenendo illam opinionem: tunc auctoritas similiter est vera.

Idem aptum est facere idem. iij. de generatione.

Intelligit quod idem in quantum idem teodez modo se his respectue eiusdem materie eodem modo disposite et mediante eodem subiecto auctoratum est facere idem.

In generatione substanciali nullum sensibile debet preexistere. iiij. de generatione.

Intelligitur quod non debet manere idem subiectum preexistens hoc aliquid ex actu formalis et substanciali.

In neutro genere causa per processus est in infinitum. iij. meta.

Iterum est in essentialiter subordinatis.

Intellectus non potest solum et semel plura intelligere. iij. meta.

Iterum est distinctorum et determinatorum potest intelligere modo confuso: ut primum relatio: quod intellectus intelligendo patrem intelligit filium.

Idem non est in seipso. iij. physiorum.

Intelligit inhesive vel interrogative. Sed idem non est nisi in seipso denotatiue sicut risibile in honte: quod denotat ipsum hominem ridentem et sic est idem in seipso.

Impossibile est multitudinem esse actu infinitam. iij. physi.

Intelligit sic quod impossibile est entitatem separata et realiter ab inuicem esse multitudinem infinitam actualiter: sed non negatur de multitudine entium continuatorum ad inuicem: quod in continuo sunt infinite partes.

In dictis praecidatis non est idem ipsum et esse ipsum. viij. meta.

Ibi dicitur quod Aristotle vult quod in predicationibus accidentibus non est idem ipsum. id significatum materiale per quo terminus supponit et esse ipsum: id est significatum formale quod terminus connotat.

In somno perfecti animalis sensitiva potentia quiescit et vegetativa laborat. per quam in de somno et vigilia.

Ibi dicitur quod debet intelligi quod anima sensitiva in somno perfecti animalis quiescit ab operationibus suis que sibi deberent quenire in quantum est sensitiva. Sed non cessat ab his operationibus que sibi debentur ut vegetativa.

In mobilibus velocitas sequitur proportionem virtutis mouentis. vi. physiorum.

Ibi dicitur quod mouentia sunt duplia: quedam sunt naturalia et talia agunt secundum ultimum suum posse. et de illis intelligitur auctoritas. Alia sunt mouentia voluntaria: et de illis non est opus. modo primum mouens est mouens voluntarius liberum: ergo non operatur quod mouet primum mobile infinita velocitate.

In mathematicis non est bonum neque finis. iiij. meta.

Dicta egregia philio.

CIntelligit q̄ mathematica non docet qualit̄ se debet h̄c h̄moralit̄ ne
q̄ finis. id est nō demonstrat simpliciter neq; p̄ cām finalē. sed solū per causam
materialē. vel dicit̄ q̄ mathematica nō considerat ea q̄ sunt sub ratiōe boni
vel sub ratione finis. sed considerat ea sub ratione mēsure.

CIntellectus nullius corporis est actus. iij. de anima.

Cibi dicunt aliq̄ q̄ intelligit de intellectu diuino agēte. Vel dī q̄ non est
alicuius corporis actus tanq̄ sui determinati organi. Tertio dicit̄ q̄ intellectus nulli⁹ corporis est actus tanq̄ subiecti adequati. t̄ determinati. q̄ nō
determinatur certo obiecto partiali t̄ adequato.

CIntellect⁹ est fantasia vel nō fantasia vel sic intelligere est p̄ fantasmatā vel sine fantasmatē. primo de anima.

CIbi p̄b̄s loquit̄ notanter disjunctive sic fantasmatā vel nō fantasmatā. t̄ sic ibi
capit coiter pro organo vel potētia vel p̄ operatione fantastice virtutis. Et
verificatur ita disjunctive pro prima parte: sed pro scđa necesse est quemlibet
intelligentē fantasmatā speculari.

CIntellectus est verorū. iij. de anima.

CEt si di. sequeret̄ q̄ nō possum⁹ intelligere falsa ibi dicit̄ q̄ ibi p̄b̄s capit
verum pro vero entis t̄ non vero p̄positionis.

CId ē est sciētia t̄ vna sciētia. i. ele. t̄. iiij. metaphy.

CId ē est locus vnius toti⁹ terre t̄ vni⁹ globi. iiij. physī.

CIntelligitur de loco cōmuni t̄ non proprio.

CIntellectus humanus nō est separatus a magnitudine
tertio de anima.

CSciēdū intellectū habere magnitudinē dupliciter intelligit. Uno modo
ēm eius essentiā sic q̄ ip̄e intellect⁹ essentialiter sit magnitudo. t̄ sic est
falsa. Alio modo intelligit inhesione. et tunc intellectus habet magnitudi-
nem tanq̄ subiectū inhesionis cui inheret.

CId nō mouet diversis motibus. iiij. physīcorū.

CIntelligit de principalib⁹ motibus licet b̄ivno mō principalit̄. t̄ alio
modo instrumentaliter id ē possit moueri diversis motibus.

CId ē est locus partis t̄ totius. ij. physīcorū.

CIntelligit de loco communis naturali non aut̄ proprio.

CImpossibile est id ē esse in diversis locis. iiiij. physīco.

CIntelligit ēm se totū sūnū t̄ semel t̄ ēm quālibet partē sū esse in diversis
locis proprijs nō cōmunicantibus est impossibile.

CInfinitū non potest pertransiri. vi. physīcorū.

CIntelligit de infinito actu nō aut̄ in potētia q̄ aliqñ p̄ trāsiri vñspaciū
q̄ dē p̄tinuū t̄ tūc p̄trāsīl sūnitū cū qdlibet cōtinuū sit infinitū diuisibile.

CIn magnitudine finita nō est potētia infinita. iiij. phy.

CIntelligit q̄ nō in magnitudine finita actiue t̄ inhesione nō est potentia
infinita. Dicit̄ actiue q̄ in magnitudine finita bene est potētia passiue infi-
nita. Dicit̄ inhesione ppter potentiam nō inhesiū q̄ est deus gloriolus.

CInfinita vni accidit. secundo physīcorū.

Ordine Alphabetico.

Choc intelligit sūm successionem tñō omnia simul.

CImpossibile est vnū elementū esse. secūdo de anima.

CIntelligit exclusus sic q̄ impossibile est tantū vnū elementū esse sic q̄ etiam non essent plura elementa.

CIllud quod non determinat se ad vnū oppositorū: non est in potentia ad reliquū. per vñā maximā.

Cilla maxia absolute nō est vera. Et rō q̄ nec in priuatiue oppositis nec cōtrarie oppositis videlicet q̄ nō sequit de nō determinat se ad sortē. gest in potentia ad non sortē. nā de ad nihil est in potentia. Sed hoc bñ sequit illud quod nō determinat se ad vnū oppositorū: rest in potētia ad alterum eorum est in potentia ad reliquum. t̄ sic authortas est vera.

CIdem nō reducit scipm de potētia ad actū. iij. meta.

CIntelligit de potentia essendi vel generādi: sic q̄ nihilreducit. id est producit se vel generat se cū hoc sit impossibile.

CIdem est subiectū motus t̄ termini mot⁹. v. physicoꝝ.

CIntelligitur sic idē subiectū motus t̄ terminus mot⁹ in materia p̄mā nō intelligit de termino p̄pmquo subiectū motus.

CIntellect⁹ paritur ab intelligibili. iij. de anima.

CIntelligit de intellectu creato q̄ recipit sp̄s ab intelligibili t̄ de intelligibilibus p̄ntellectionē supadditā in intellect⁹ p̄m̄ motoris nō respicit sp̄s vt intelligat de m̄ iatice supaddita. iō sua intellectio ē sua essētia met.

CIntellectus non est corpus nec virtus in corpore. com mentaror. iij. de anima.

CIbi expositores dicunt q̄ cōmentator nō tenet quo ad illā partē. aliter dicitur q̄ intellectus nō est virtus in corpore. id est non est virtus adducta de potentia mere ad actum.

CIntelligentia dei est appetitus dei. xij. metaphysī.

CIntelligit q̄ in deo intelligentia dei est prior natura q̄ appetit⁹. i. rō sūm quā deus viciſ intellectus viciſ prior q̄rō sūm quā viciſ appetit⁹.

CImpossibile est deū esse trinū t̄ vñū. per cōmentatorē xij. metaphysī.

CAd illā authoritatē respōdet duplicitate. An mō q̄ cōmentator ibi nō tenet ex quo fuit pagan⁹. Alio mō dicit q̄ loquit de rōne naturali q̄ nō est cognoscibile nec p̄dicabile q̄ aliqd sit trinū t̄ vñū. Sed dicere a ala est trina t̄ vna ergo deus est trinus t̄ vnius. cōsequentia tenet. q̄ necessarium sequitur ad quodlibet. Respondetur verum est naturaliter non autem for maliter vel vniuersaliter.

CJustitia est preclarissima virtutū. v. ethicorum.

CIntelligit de iustitia perfecta non autē imperfecta. q̄ iustitia perfecta includit in se omnes virtutes.

CIllud quod alitur non patitur a nutrimento vel ab aliamento sed econtra. iij. de anima.

CNotādū q̄ illa authortas dupl̄ intelligit. An mō q̄ alimētā nō patit

Dicta egregia philoſo.

¶ nutrimento pſe et primarie cu hoc tñ benestat q patiſ ſecundarie et p acciſ
q; oē agēs in a gedō repatiſ: vt habeſ. i. de gnatōe. Alio mō rñideſ q alitū
nō patiſ ab alimēto fm ſui pteformalē: ſed bñ patitur inquātū eſt corpus
physicum ſubiectum qualitatibus primis. tſic intendit Aristo.

Con quolibet genere latent equiuocatiōes. viij. physi.
Dicitur q Aristo. nō vult q gna eēnt equiuoca pprie: ſed capit equiuo
cationē valde cōiter: t intēdit q in quolibet gne ſunt ſpecies que hñt inter
ſe diuersas rōes ſpecificas: ſed non in ordinc ad genus. Uel dicatur q vult
q gna magis ample ſignificant ſua ſignificata q ſpecies.

Con quibus contingit magis amicos participare ſunt
magis eligibiliora qz in quibus non. ij. topicorum.

Et ſtot. ſic ſequereſ q pisa amicor eēnt eligibiliora q pulli alioz. Siſ
ſequereſ q artes mechanice amicor eſſent eligibiliares q ſcie liberales
alioz. Intelligif ergo p̄io de bōis pſe et honestis ppter primā instantiam
Et hoc intelligif dū mō alijs bonis non cōueniat preeminentia bonitatis
pter ſcdam instatiā. Sed fm alios intelligif cu restrictione ſiue cu redu
plicatione: vt oia bona in quibus participliant amici: vt ſic ſunt eligibili
ra. t ſic q ſuis artes liberales absolute nō ſunt eligibiliares: tñ in q̄tum eis
participipliant amici ſunt eligibiliares. Sic etiam d̄ de alia instantia.

Cillud quod per ſe eſt eligendum eſt magis eligendum
eligendo per accidens. v. topicorum.

Intelligitur reduplicatiue. t ſic illud. qd per ſe eſt eligenduz eſt magis
eligendum in q̄tum tale.

Cidiote vtuntur ſophiſtria. primo elenchorum.

Bñdet q phus capit ſophiſtria plogica naturali pte eſt habitus cum
quo quis p̄optificatur ad diſcurrēdū physice. Et talis non eſt ſcia Aristo.
vel doctriinalis: ſed eſt ſcientia naturalis ſeu quedā inclinatione nature.

Cillud qd malū ē additū alteri facit ipm pei⁹. iij. rheto.
Ibi d̄ q ſi illud malū de pſe facit ipm peius cui addit: tūc ipm etiā eſtim
lū. Et ſic ſcia nō facit hoiem peior: licet hō qñq efficiaſ peior ppter ſciā.

CIntellectus eſt lumen quod a deo infundit. ibidem.

CIbi d̄ intellect⁹ capiſt improprie pactu cognoscitivo.

Cillud eſt melius cuius priuatio eſt peior. iij. topicorū.

Cilla auctoritas nō eſt ſimpli ſa. Nā daſt instantia de ſentire et intellige
re. Nā priuatio hui⁹ qd eſt ſentire eſt peior q priuatio hui⁹ qd eſt intellige
re. Et tñ in veritate hñtus hui⁹ quod eſt ſentire eſt melior q habitus huius
quod eſt intelligere. p̄z: qz ad priuationē ſenſus ſequitur priuatio ſtellec⁹
eo q nihil intelligitur: niſi quod prius fuit in ſenſu: et etiā priuatio mate
rie prime eſt peior q ipsius cōpoſiti: tñ ipsius non eſt melior habitus. Bñ
detur q intelligitur vbi vnum non includit aliud.

Cidem nō opponiſtur pluribus. primo peri hermenias.

Cterum eſt de eadem ſpecie oppositionis vele eodem genere.

Cillud qd onſiue p̄cludit p̄ ipſiſiſ ſyloſiſ. i. p̄io.

Cñdetur q hoce ſterū ſed nō op̄z q ſiat in eadē figura: t ſic p̄ot dici q
v iij

Ordine Alphabetico.

propō vīlis pōt syllogisari ostensiuē t pīmō possiblē: sed nō est in eadē figura
ra: q̄r in prima figura bene ostensiuē syllogisatur: non aut per impossibile.

Ignis non est visibilis. authō sphere.

Intelligit fīm Marsiliū sic. Ignis in primā sphērā nō est visibilis: q̄r vt
sic est marie spiculat: t subtilitatis: vt p̄z q̄r astra celi p̄ ip̄m vident. S̄i
ignis ē visibilis solū: p̄t est p̄mixt' maria aerea: sicut est ignis cīrea nos.

Intellect⁹ passibilis nō est in potētia passua. iij. de aīa

Intelligitur respectu suarū specierū cū hoc tñ stat q̄r fīm se t absolu
te consideratus est actus materie.

Idem non est scitum t opiniarū. iij. posteriorū.

Hoc est verum eodē mō cum hoc tamen stat q̄r aliquid sit vno mō scituz.
Alio modo opinatum.

Iustitia est habitus mediante quo volumus t opera
mur iusta. iiiij. ethicoruīn.

Intelligit de iustitia pfecta. Et ponit solū in volūtate cū hoc tñ stat q̄r
iustitia imperfecta sit i sensituō. Aliiter pōt intelligi q̄r iustitia pncipalit
ter ponitur in volūtate: sed secundarie in appetitu: t nō oportet q̄r sensiti
vus appetitus veit fīm istam iustitiam.

Idem non agit in corruptionem suūp̄sius. iij. physī.

In oppositū videt esse semē: q̄r forma seminis facit esse corpus aīatu t
q̄cito est corpus aīatu tam cito desinit esse forma seminis. ergo semē agit
ad suūp̄sius corruptionē. Rñdef q̄r auctoritas intelligitur in sui pūmaria
actione t p̄ se: tñ hoc nihil p̄hibet q̄r idem p̄ accidēs agere pōt in sui corru
ptionē: p̄z q̄r organisatio corporis illa sit a forma seminis vna cum influē
tia corporis celestis: t tñ qñilla sit tñc desinit esse forma seminis t sic semē
agit de per accidens ad sui corruptionē.

In nobis non est odoratus. commentator. iij. de anima.

Et sic videt q̄r nos deficim⁹ in vno sensu. Rñdef q̄r vult odoratus nō est
ita certus in nobis fīm iudicium indicandi sicut est in alijs aīalibus.

Illud quod est difficultis cognitionis spectat ad meta
physicam. primo metaphysice.

Avidef sic q̄r siderare de iōa aīa ptineat ad ip̄am metaphysī. Rñdef q̄r
sciam de aīa esse difficile intelligit duplī. Uno mō q̄r ad qdditatem aīe t ta
lis scia est difficultis scđo in ordine ad suas opatiōes: t sic scientia de aīa est
de numero facilior. t pūmo mōspectat ad metaphysicā t physicū.

Intellectus recipit indifferenter oēs formas substan
tiales. per commentatorem. iiiij. de anima.

Intelligit duplī. Uno mō sic intellectus recipit formalē om̄es formas
materiales. t sic est falsa. Aliomō intelligit fīm spēm: t tunc sensus ei⁹ est:
q̄r intellectus recipit indifferenter spēs oīum rerū formarū materialium.

In p̄petuis non est potentia. ix. meta.

Et videtur non in pura potentia q̄r est contra p̄m. tertio de aīa. Rñde
tur q̄r intelligit dictum suum de potentia contradictionis. sic q̄r meternis
sive in perpetuis non est potentia contradictionis.

Dicta egregia philiofo.

Intelligere nō est motus sūmā sanctū Thomam.
Intelligit sic intelligere nō est motus. i. actus imperfectus in quantum
est actus entis existentis in actu formalī.

Indivisibile nō pōt esse quale. primo physicorum.
Et videſ q̄ intellectus nō potest esse informat⁹ sciētijs ⁊ virtutib⁹. Beſpondeſ q̄ verū est q̄ indivisibile non potest esse quale qualitate corporali
sicut est caliditas ⁊ frigiditas. Sed pōt esse quale qualitate spirituali. et
hoc non est inconveniens.

Indivisibile ad quodcūq; se diuertit totaliter se diuer-
tit. tertio de anima.

Illa authoritas duplicit intelligit. Unomō sic idivisibile ad quodcūq;
se diuertit. i. q̄ indivisibile nō est sūmā vñā partē in uno sed sūmā aliā in alio. et
sic simpliciter est vera. q̄ indivisibile non h̄yptes. Aliomō sic. indivisibile
quocūq; se diuertit. i. sūmā quālibet partē se diuertit. ⁊ sicutc authoritas est
falsa eo q̄ p̄supponit indivisibile habere partes q̄d nō est verum.

Idem corruptum in numero nō reuerti potest. secūdo
de generatione. ⁊ secundo de anima.

Abi dicit q̄ aialia mortua surgere nō est possibile. Intelligit sic. quādo
est facta separatio forme substantialis a corpore tunc dicit idē corruptum
non potest reuerti in numero sub eadē materia in numero. ⁊ hoc stando via
naturali. tamen ad esse sui bene potest.

Illa q̄ differunt numero ⁊ specie nō sūt vnum. iij. de aia.
Intelligit sic. vnu nō est reliquū. ⁊ sic est simpliciter vera. Aliomō intel-
ligit q̄ nō sunt vnu. i. nō sunt vnu tertiu. ⁊ sic est falsa. quia materia ⁊ forma
differunt specie ⁊ numero. ⁊ tamē sunt vnu tertiu sc̄z compositū.

Intelligentie non sciuntur nisi per motū.

Abi dicit q̄ p̄prie loquēdo intelligentie nō sciunt per motū. sed capien-
do scire generaliter tunc bene sciunt per motū.

Intellect⁹ diuin⁹ speculaſ oia. p Boe. v. de ſolatiōe.
Et per cōsequēs videſ q̄ intellect⁹ diuinus speculeſ phātaſinata. conſe-
quēs est falso⁹ ⁊ cōtra philosopħū duodecimo metaphysicē. Abi dicit. in-
tellectus diuinus est pure actius. Illa authoritas intelligit dupliciter.
Unomodo obiective. Aliomodo instrumētaliter. Respondeſ ergo q̄ intellectus
diuinus intelligit phātaſinata obiective et non instrumētaliter. et
hoc vult Boetius.

Inter accidentia nō est ordo. iij. metaphysice.

Et si ſic ſequereſ q̄ metaphysica nō eſſet prior alijs sciētijs eo q̄ sciētia
eſt accidens. cuius oppoſitū patet in pēnū metaphysici.

Pro quo notandū q̄ aliqui dicūt in quantum nō sunt in ſubiecto tūc nō eſt
ordo inter accidentia. Sed loquēdo de accidentib⁹ in quantum in ſubiecto
ſunt tunc inter ea eſt ordo. eo q̄ tūc vnu dependet ab alio.

Illud quod p̄dicat de plurib⁹ i quid ⁊ in plus difficulter eſt
absoluere quin ſit gen⁹. iij. meta. ⁊ iij. topicorum.

d. iij.

Ordine Alphabetico.

Intelligit illud quod predicatur de pluribus vniuersitate nomen et eamdem rationem in quid difficulter est absoluere quam sit genus.
Inter visibile debet cadere diaphanum. secundo de anima
Intelligit et Egidium de visu exteriori. non autem de interiori si est sensus cois.
Ignis est principium augmentationis. ibidem.
Intelligit sic. ignis. i.e. calor naturalis principium. s. instrumentale augmentationis.
Illarum est predicatione immediata in qua termino unius predicationis. alterius predicationis primo posteriorum.
Intelligit quod talis predicatione essentialis est accidental vel disparata.
Idem non reducit se de potentia ad actum. ix. metaphysica. et secundo de anima.
Intelligit quod idem non potest esse totale agens et totale patiens. vel sic nullum idem reducit se de potentia essentiali ad actu esse etiam. quod hoc est impossibile quoniam aliquid non esset et faceret se ipsum. Et intelligit de virtute propria. quia de virtute aliena non reducit se de potentia ad actum. ut patet de intellectu.
Idem non est agens et patiens. ix. metaphysica.
Intelligitur respectu eiusdem.
Intellectus est potentia libera. tertio de anima.
Intelligit quo ad secundam et tertiam operationes que sunt dividere vel compondere. sed quo ad primam operationem. s. quo ad simplicem apprehensionem non est possibile.
Intellectus est denudatus ab omni eo quod intelligit. iii. de anima.
Et sic videtur non potest intelligere se ipsum. Unde dicitur quod intelligit dummodo intelligit directe per species proprias et distinctas. et non dummodo intelligit per species reflexas et alienas. et illo modo intelligit se ipsum.
Intellectus et intelligibile debet esse proportionata. ibidem
Iterrum est secundum assimilationem vel rationem intelligibilis. non autem secundum rationem quantitatis.
Intellectus humanus habet materiam. xiiij. metaphysica.
Intelligit secundum thomam et buridanum sic. tamen habet in se secundam virtutem receptivam speciem materialitatis. Quod sic dicitur. quod per materiam intelligit aliquam operationem per quam intellectus humanus differt ab intellectu divino. et sic dicit albertus quod operes ultra deum habent materiam vel aliquid proportionale materie.
Intellectus est separatus a corpore. iii. de anima.
Intelligit. tamen non est alligatus aliquo organo corporeo.
Infinito nihil est maius. iij. physicae.
Intelligit de infinito quo ad extensionem. quia illo modo nihil potest esse maius quo ad quantitatem.
Ide non est causa oppositorum. iij. physicae.
Intelligit idem agentes particulare non est eque primo causa oppositorum. s. specifice distinctorum. dicitur particulare propter agentes universale. ut deus vel sol. Dicitur eque primo. quod idem non potest esse causa unius per prius; et alterius.

Dicta egregia philio.

us per posterius rc. Dicit sp̄cificē distinctorū. qz pater habens filiū est cā
oppositoru qz p̄ris z filiū. qz quic qd est causa cause est causa causati. vt pa-
tet sc̄do physicorū. Sed loquēdo de oppositis priuatius vel cōtradictoriis
tuncnō est necesse vt addat sp̄cificē distinctorū.

CIn multiplicibus vel equiuocis diuisio debet precede
re diffinitionem. in libro diuisionum.

CIntelligit qñ tale equiuocū dividit in sua equiuocata. sed quando non
tuncnō est necesse.

CIdem nō mouetur sursum et deorsum. vi. topicorum.

CIntelligit nō per se sed bñ per accidēs. qz idē bene potest moueri sursum
et deorsum. vt patet de anima in manu et pede existente.

CIgnis aqua terra aer sūt ex se idē. primo metheoro.

CIntelligitur fīm suas partes et nō fīm suum totum.

CIntellect⁹ ē potentia irrationalis voluntas vero ratio-
nalis. ix. metaphy.

CIntelligit sic qz intellect⁹ nō est potentia libera. qz nō pōt intelligere uni-
versa: voluntas est potentia libera quia potest nō veris assentire.

CIn mathematica nō est finis. iij. metaphy.

CIntelligit qz demonstratio mathematicalis nō habet causam finalē li-
ceret habet causam materialē.

CIgnis in sua sphera corrūpitur. vt inquit Egidius.

CEt licet ip̄o nō pōt applicari et rari formaliter eo qz aq̄ non ascēdit s̄t si
pōt sibi applicari actualiter. qz ignis pōt considerari aliquo mō pstellatio-
nem frigidā. et sic tūc descēdit. qz graue mouet deorsum. et sic per talē mo-
dum corrūpit ignis. Qñ ignis nō est corruptibil naturaliter loquendo fīm
se totū sed solū fīm partes: tñ per potentiam diuinā potest corrumpti.

CIntellectus sequitur rē intelligendo. iij. de anima.

CIntelligit de intelligendo aliquo simplici cōceptu et nō discursu.

CImpossibile est indigētē bona operari. primo ethico.

CIn infortunijs virtus relucet. ibidem.

CIn obscuris oportet vti apertis testimonij. iij. ethico.

CIn frequēti cognoscit habitus. tertio ethicorū.

CJactator maxime est vituperandus. iiij. ethicorū.

CJuuenis nō potest esse sapiens. quia prudentia requiri-
rit experientiam qz indiget tempore. vi. ethicorum.

CImpossibile est prudentē non esse bonum. ibidem.

CIn infortunijs refugiendū est adamicos. viij. ethico.

CIn actibus humanis minus creditur sermonib⁹ qz ope-
ribus. x. ethicorum.

CImpossibile est indigētē bene principari et studio va-
care. secundo politicorū.

CIn ciuitate sunt tres species. sc̄z diuites pauperes me-

Ordine Alphabetico.

diocres inter quos optimi sunt mediocres. qz semper medi-
um est optimum. iiij. politico.

Con magnis negotijs opz vnu ordinari ad vnu corp9 qz
melior ē cura q̄ intēta est circa vnu q̄ circa pl9. iiiij. politi.

Cjuuenū coitus est malus t paurus ad puerorū pcrea-
tionem. similiter t senum. vi. politico.

Cjuuenes custodiendi sunt vt nō dicant aut audiāt ali-
quid turpe. qz ex dicere aut audire aliquid turpe sepe fas-
cere contingit. idē ibidem.

Custius est auxiliari pauperi. primo rhetor.

Cira est appetitus cum tristitia propter apparentiā sui
ipsius vel suorum. secundo rhetor.

Cira est factiua inimicitie t odio. ibidem.

Cinfirmi coeuntes bellantes t amates sitientes t vni-
uersaliter aliquid desiderantes t nō assequentes illi de fa-
cili irascuntur. iiij. rhetor.

Con quolibet genere. id est in qualibet cōgregatiōe est
dare aliquid bonū. Et licet in ea inueniunt aliquia mala.
in secundo libro poetrie Aristotelis.

Con inferiora a superiorib9 regunt. in li. 3 regimē principū.

Conitū salutis est noticia prima. ibidem.

Cille est beatissimus t securus possessor sui qui sine solli-
citudine expectat. ibidem.

Cille nō tollit mun9 gratis q̄ cū rogasset accipit qz opti-
mū est puenire desideriū rogatis. Seneca de beneficijs.

Cingratus est ille qui se beneficū accepisse negat quod
accepit. ibidem.

Con dando beneficia eligēdus est vir simplex t integer
memor t gratus alicui abstinens. id est nō auarus vt Se-
neca de maxime beniuolis. ibidē.

Con omni tractatu fieri decet vt inter initia cōsideretur
quid sit de quo agitur. Plato in Tymeo.

Cillud quod est simplex fm se immobile a nullo pōtmo-
ueri. in libro de moribus animaliū.

Con ossib9 leonū t porcorū modica vel nulla est medul-
la. in secundo libro de historijs animaliū.

Con omnibus animalibus est appetitus coitus. in libro

Dicta egregia philio.

sesto de historijs animalium.

Contra animalia longissime vite est homo et elephas. in libro de longitudine et breuitate vite.

Contra bonis exterioribus non est felicitas quod ipse felix nullo bono exteriori indiget. viij. politico.

Contra oia aialia solus homo habet rationem. viij. politico.

Contra intellectus nihil aliud est quam humanum corpus diuini spiritus pars immensa. viij. politico.

Contra omnibus rebus auxilium debet implorari: inuocandus enim est pater omnium rerum quo pretermisso nullum rite fundatur exordium. iij. de consolatione.

Contra plantis est una anima in actu: plures vero in potentia et ideo pars earum abscise vivunt. ij. de anima.

Lumen non est corpus. ij. de anima.

Contrahitur lumen non est corpus substantiale. Sed bene est corpus qualificatus concretius vel lumen non est corpus resolutum a corpore lucido. Vel sic lumen non est corpus extensus seu extensio sive extensione propria.

Lumen non est reflexio corporum: sed corporis. et ibidem.

Cerum non est lumen reflexio corporum resolutorum a hominibus ab alio corpore: sicut dixit Empedocles.

Locus a conjugatis non valet nisi in terminis quantificatiis. per regulam topicalem.

Contra non sequitur actio est passio. ergo agens est patiens. Sed bene sequitur albedo est color ergo album est coloratum.

Logica est scientia speculativa. propter metatorum. iij. meta.

Contrahitur sic quod logica vultus est habitus quo vivimus in scientiis specificatiis puta in scientia metaphysicale.

Locus communis est qui continet omnia. iiiij. physico.

Contrahitur qui continet omnia a se propter celum quod pertinet omnianon tamen seipsum.

Locus non est in locato. ibidem.

Contra non est de ratione loci quod sit in locato per se: sed bene per accidentem.

Locus est equalis locato ibidem.

Cerum est de loco proprio non autem de loco communis.

Loco termini descripti licet quis uti descriptione. secundum physi. et septimum metaphysi.

Contrahitur quod loco descripti est quod dicitur licet uti termino diffinitivo.

Littera et syllaba carent sensu. Priscianus primi minoris

Ordine Alphabetico.

CIntelligitur carent sensu. i. significatione ultima non tamen sic q̄ non essent sensu exteriori perceptibles.

Lapides sūt maxie fortūati er qb̄ sūt altaria. iij. physi.

CIntelligitur similitudinarie i metaphorice; qr si cū homines p̄moti ad dignitates i honores dicuntur fortunati; sic etiam lapides qn̄ ornant pannis preciosis i alijs ornamentis dicuntur fortunati. thoc improprie.

Laus est sermo elucidās necessariū virtutū. i. rheto.

CLogica est scientia veri falsi q̄ idagatrix. Boetius de disciplina scholarium.

CLoc⁹ medius ē loc⁹ p̄cipiat⁹. in de iuuētute i senec.

Clupus gulosus cōedit sine masticatiōe; i tm̄ vno tpe q̄ sufficit ipsi ad tres dies. in lib. v. de historijs animaliū.

Cluna est in sim⁹ planeta: sine luna mercuri⁹: sine mercurio ven⁹: sine venere sol: sine sole mars: sine marte iupiter: sine iove saturnus: sine saturno oīa alia orbis stellārum. in libro de proprietatibus elementorum.

Clinguam habet aīal vt cōicet aliquid alteri. iij. de aīa.

Claus i gratarum actio debentur danti i non accipienti. iiiij. ethicorum.

Clex prohibet seipsum interficere. v. ethicorum.

CItē oīs ille auctoritates i cipiētes ab illa laus est sūmo sunt sūmpl̄xe.

Ateria non est ens. primo physicorum.

CIntelligit sic materia p̄ia nō ēens in actu foīali subali cuius hoc tñ stat bñ q̄ sit ens derivatū q̄ ad esse sic est in rerū natura.

CAbotus i tempus sunt infinita. vi. physicorum.

CIntelligitur sic q̄ capiēdo ly infinitū sūncathego. sic q̄ ly motus i tempus stant confuse tm̄. Alio modo concedunt sūm successionem i potentiaz sic q̄ motus sūm successionem est infinitus.

CAbotis nobis mouentur omnia que in nobis sunt. vi. physi. i. iij. topicorum.

CIntelligit p̄ se vlp̄ accīs in hessiue vel p̄manēter: dī per se ppter alam.

Dī in hessiue ppter deū. dī p̄manēter ppter motū qui mouet sūm successionē.

CAbateria nec est quid nec quale nec quantū. vij. meta.

CIntelligitur materia prima sūm se ne est quid. i. hoc aliquid: q̄ hoc aliquid est substantia per se existēs. ne est quale. i. sūm suam essentiam non est qualis sūm aliquam qualitatēm per se i propriam nec est quantum. i. non est quanta quantitate continua.

CAbateria prima est mediū inter esse i non esse. i. physi.

CSed hoc videtur falsum: qr si sic sequeretur q̄ inter duo contradictoria est et bare medium. Respōdet q̄ sic intelligit q̄ materia p̄ia est medium

Dicta egregia philio.

inter esse simpliciter et inter non esse in actu formalis substantiali. modo esse sim-
pliciter et non esse in actu formalis substantiali non sunt contradictionia. et per
consequens instantia non habet locum.

Categoría priá gñatur p accidēs. commentator. i. physi.

CIntelligitur per accidens. i. sicut quid.

Categoría prima in rei veritate gñatur. i. physi.

Conspōdetur q̄ verū est subiectiue. sic q̄ incipit esse subiecti forme. non
autē generatur terminatiue.

Categoría mēsuratū debet esse homogenia. xij. meta.

CIntelligit de illis q̄ mēsurantur de se inuicē sicut certā proportionē. et nō de
illis q̄ mēsurant de se inuicē sicut diffinitionē in partes equeales.

Categoría malum cōntis destruit seipsum.

CEt videt velle q̄ malitia nominaliter sit aliquod: q̄d est tñ cōtrap̄m. si. de
aīa. Illa dupl̄r intelligit. Uno modo additionalis ut sic si maluētis esset tūc
destrueret seipm. i. maluētis sicut destructionē suūp̄sius. Alio modo sic stelli
gīt. maluētis destruit seipm. q̄ ad malū sequit̄ destructio suūp̄sius entis.
et si di. tūc idē destruit seipm. hoc est verū p accidēs nō autē per se.

Categoría helius est pauperē ditari q̄ philosophari. iij. topi.

CIntelligit duplicit. Uno modo indigentia quo ad corpus. nō autē quo
ad animā melius est philosophari. Alio modo sic intelligit. melius est paup-
perē ditari q̄ philosophari. i. intellectū ignorā ditari sibi per alios primo
et in principio q̄ philosophari. i. studere philosophiam. Q̄ philosophus
nō pōt haberi sine artibus et p̄ncipaliter sine logica. quia illa est via et sea-
mita dirigens ad oēs scientias.

Categoría prima primo recipit formā vniuersalē. dein
de minus vniuersalem. commentator. xij. metaphys.

Considetur q̄ sic intelligit. q̄ materia prima primo recipit formas vniuer-
sales. id est dispositiones accidentiales. pro forma introducēda. et postea mi-
nus vniuersalem. id est formā mixti et cōpositi.

Categoría mouens debet esse simul cū moto. viii. physico.

Cerum est de mouente naturali propinquō immediato hoc dicitur esse simul
tpe cū moto. q̄ nunq̄ mouēs est simul cū moto sicut locū. q̄ si sic tūc sequere-
tur q̄ duo corpora essent simul in eodē loco q̄d est impossibile.

Categoría remanet in re facta. priuatio vero nō. i. phy.

CIntelligit q̄ materia remanet in refacta sub illa materia. Sed priuati-
tione forme adueniente nō manet sub illa rōne vel denotione. Et est scien-
tia q̄ illa est falsa. materia est priuatio forme. q̄ negatio inclusa in illo ter-
mino priuatio p̄cedit ly forme. et sic distribuit cū. Et si di. tunc sensus ē. ma-
teria cuiuslibet forme est priuatio. modo illa est falsa. et ergo omnes tales p-
ositiones sunt negande. materia caret forma. materia priuaf forma. Sicut q̄ ly
forma stat determinata.

Categoría in quantitate dicitur augmentatio vel diminutio. v. phy.

Ordine Alphabetico.

CIntelligit q̄ motus est ad quantitatē p̄prie. q̄ necesse est variare respōsiones terminorū de predicamento quātitatis propter ip̄m motū.

Abateria prima nunq̄ est sine morpheis passionibus.

CIntelligit q̄ materia prima nunq̄ est sine formis substantialib⁹ sive accidentalib⁹. vt patet secūdo de anima.

Abateria prima non est. primo physicorum.

CIntelligit materia prima nō est in actu formalī. q̄ materia prima nō est forma cū hoc stat tñ q̄ materia prima sit in actu potētie vel essentie.

Amagis t̄ min⁹ nō diuersificant vñā spēz maximā. iij. top.

CIntelligit de specie essentiali sic q̄ magis t̄ minus nō diuersificant speciem essentialiē sed bene accidentalē.

AMediū cōponitur ex extremis. v. physicorum.

CIntelligit de oppositione similitudinaria. i. q̄ mediū in aliquo gerit similitudinē vnius extremi t̄ in alio alterius extremi.

AMinimo non potest dari minus. primo physico.

CIntelligit in sensu cōposito. vt si non minimo possibile est dare minus.

Abateria prima non est in potentia ad formā. per commentatorem t̄ philosophū. v. metaphysice.

CIntelligit de potētia actina t̄ instrumentali. t̄ nō de potētia principalī.

Abagnitudo t̄ multitudo nō sunt accidentia quantitatis. quinto metaphysice.

CIntelligit capiendo ea respectiue tunc nō sunt spēs quantitatis: sed capiendo ea absolute. tunc sunt spēs quantitatis.

Abundus est eternus. vi. physico. t̄. xii. metaphysice.

CIntelligit nō absolute. q̄ si sic tucesset 2tra fidē. Sed vult Aristo. q̄ rationibus naturalib⁹ nō p̄t aliter ostendinisi q̄ mūdus sit eternus.

Aminus bonum coniunctū alteri facit ipsum magis bonum: primo ethicorum.

CEt sic sequeret q̄ corpus animatū esset nobilius ip̄a aīa. Intelligit dū modo vñā bonū nō includit aliud ppter deū qui est infinitus.

Abānifestū est q̄ deus non habet genus nec qualitatē nec quantitatē. per Aquicēnam.

CEt vult q̄ ille termin⁹ de⁹ nō ē subā nec termin⁹ substātial. Un̄ nota substātia capis dupl̄r. Uno mō vt nō dicit̄ substādo. t̄ illo mō de⁹ nō habet genus. t̄ hoc int̄edit Aristo. Illio mō subā dī a p̄ se stare vel a p̄ se stādo. et illo mō h̄de⁹ genus. etiā ly de⁹ est termin⁹ substātial in p̄dicamēto substātie ponibilis vt idē Aquicēna dicit nono metaphysice q̄ de⁹ nō est content⁹ sub generē nec sub diffinitione nec sub demonstratione substātie. Sed est ex pers qualitatē t̄ quantitatē et quidditatis vel nec est aliquid sibi simile nec secūm conueniendum. Et dicit beat⁹ Augu. q̄ de⁹ nō est substātia. vt di. Boeti⁹ q̄ relictis extremis icidit in mediū. i. s̄ subās cōpositas. Etiā Albertus magn⁹ dicit de⁹ non est in genere subē nisi supra gen⁹. et themisticius dicit termini significantes substātias sive essentias simplices non sunt

Dicta egregia philio.

In ghe predicanetal. Pro illis auctoritatibus est sciēdū q̄ ly substantia potest esse imposta ad significandū duplī. Unomō vt solum significat cētiā que esset subiecta accidentibus. Et sic dicit auctoritas: t̄ si ly substantia illo mō esset imposta t̄ caperet p̄ gnalissimo substantie tunc staret auctoritas in veritate. Aliomō pōt̄ esie imposta nō solū vt significat rē subst̄tētē accidentib⁹: sed indifferenter quālibet rem p̄ se existentem nō curādo an illa res accidentiū sit subiectum aut non: t̄ si ly subiecta esset illo modo imposta ad significandū, t̄ esset genus in p̄dicamēto substantie tūc auctoritas nō haberet veritātē. Et r̄ndetur quo ad om̄s auctoritates sub distinctione: q̄r si ly substantia capiſt prius modo tunc p̄cedunt auctoritates: t̄ hoc idem intendunt. Si autem secundo modo tunc nō sunt cōtra illos tenētes q̄ deus sit terminus predicamentis.

Materia prima appetit formam sicut femina virum: turpe bonum. p̄imo physiorum.

Intelligitur de appetitu materiali in animali. Uel sic materia prima appetit formam. i.e. perfici a forma.

Motus est tempus. iij. physiorum.

Respondetur q̄ philosophus vult q̄ illa non est p̄dicatio essentialis sed accidentalis vt etiam hic homo est risibilis.

Materia prima nullius est actiuitatis. i.e. physiorum.

Intelligitur affirmatiue t̄ p̄ se cū hoc tñ bene stat q̄ sit alicuius actiuitatis coactiue: q̄r materia prima non agit p̄ se. sed bene coniuncta formis.

Materia prima est sine formis. i.e. de generatione.

Intelligis quātū est de per se tunc est sine formis. i.e. nullā certaz formam determinat cū hoc tñ stat q̄ habeat formā in potentia.

Materia nō est in potentia ad formā gnāndā. i.e. physi.

Intelligitur de potentia instrumentalis nō autem principali.

Materia manēte una potētie ei fiunt multe. p̄mē. ibi:

Intelligis fīm Marsilius sic q̄ de materia p̄dicant vere plura p̄dicata potentialia. Uel dicatur q̄ loquitur de potentia instrumentalis eo q̄ sunt multe dispositiōes accidentales habilitantes t̄ disponentes ipsam materiam ad formam recipiendam.

Metaphysicus et dyalecticus considerat circa unum subiectum reale.

Et si dī. q̄ logica sit scientia realis. R̄sidet q̄ p̄ dyalecticam nō intelligit logicā docentē: sed vtentē que versatur circa oēm scientiā eo q̄ logica. vtens de per se non habet alias conclusiones.

Medium p̄mouet ipsum motum. iij. celi.

In oppositū est p̄hs. iij. physi. vbi dicit q̄ mediū est resistētia successione t̄ p̄ phis est impedimentū mot⁹. **R**̄sidet q̄ auctoritas. iij. celi. Intelligit. s. q̄n mediū est subtile: t̄ sic p̄ accīs p̄mouet motū. s. rōne vitatis t̄ utilitatis. S̄de p̄ se mediū semper resistit motui eo q̄ in esse appetit esse indutum.

Mensura debet esse quid minimum. xij. metaphysice.

Ordine Alphabetico.

Concedetur q̄ intelligitur quo ad sufficientiam notificationis. i. q̄ non dñ
descere ad minimum in notificatione mensurati.

Cadotus circularis celi est primus motuum. viij. physi.

Conciliatur est primus motuum. i. lōgissimus motuum. Tēl sic est pri-
mus motum. i. perfectissimus motum.

CMetaphysica est de oībus entibus mundi. i. physi.

Intelligit q̄ ad qdditatē eoz ex q̄ metaphy. res p̄siderat sub rōe qdditatē.

CMetaphysica ē scia nobilissima t difficillima. i. meta.

Intelligit nō exclusue q̄ solius metaphysici sit p̄siderare difficillima:
sed etiam alterius artificis.. Sed vult q̄ principaliter solius metaphys-
ci sit considerare difficillima.

CAbelius est habere aīam habentem scientiam q̄ habi-
tum corporis. Seneca ad alexandrum.

CAbelius est mori q̄ facere p̄ tra bonū virtutis. iiij. ethi.

CAbedicne fiunt per contraria. ij. ethicorum.

CAbalum est facere facile: bonum aut difficile. ibidem.

CAbedium in omnibus rebus est laudabile. ij. ethicorum.

CAbinus malū est eligibilius magis malo. v. ethi.

CAbaximū bonorū exteriorū est honor. iiij. ethicorum.

CAb maior amicitia existēs bonū utile maxie videſ fieri in
senib⁹: q̄ tales nō curāt delectabileſ sed tñ utile. vi. ethi.

CAbatres plus amāt filios q̄ patres: q̄ certiores sūt de
eis et plures labores habent circa eos. vi. ethi.

CAb maioribus datur honor: minoribus autē lucrum: q̄
honor est tributio virtutis t beneficij: lucrum autem est
auxilium indigentie. octauo ethicorum.

CAb agistris dījs t parentib⁹ nemo p̄rest reddere equi-
ualens. nono ethicorum.

CAb agis tenemur amicis largiri bona q̄ extraneis. ibi.

CAbelius est cum amicis t parentibus q̄ cum extraneis
t quibuscumq̄ cōmorari. ibidem.

CAb ullo grauius aliquis fert si honore priuatur q̄ si bo-
na sua auferantur. vi. econo.

CAb masculinū genus dignius est feminino. primo politi.

CAbelius est iudicare fīm leges t litteras q̄ fīm propriā
sententiam. ij. politico.

CAbulti scriui q̄n q̄ deterius fuiunt paucioribus. ibidē.

CAbelius est ciuitatem regi ab uno optimo viro q̄ ab
una optima lege. iiij. politicorum.

Dicta egregia philoso.

- C**Abaximū fortunū ē oēs ciues mediocrē substātiā h̄e
tanq̄ sufficientē eis: q̄r p tales bñi regif ciuitas. iiiij. polito.
- C**Abinores v̄fiant equales faciunt seditiōes: equales
vero vt fiant minores. v. politico.
- C**Abors est recessus aie a corpe. i lib. de pomo t morte.
- C**Abōstro silis est auaritia. Seneca in lib. de morib⁹.
- C**Abibi crede auarus nō pōt esse diues nec felix. ibidem
- C**Abulto plus pdest si pauca precepta sapientie teneas
Et illa prompte t in vsu tibi sint q̄s si multa disceres t illa
non habeas in animo. Seneca de beneficis.
- C**Abali puniti feliciores sunt q̄s impuniti: q̄ pena bona
est ratione iustitie. iij. de consolatione.
- C**Abācipioꝝ raro ē clemētia. Boe. in de disciplina scho.
- C**Abiserum est eum esse magistrū qui nunq̄ nouit se esse
discipulum. ibidem.
- C**Abusica valet ad recreationē t ad delectationē t ideo
pueris bene valet studere in musica. viij. politico.
- C**Abagne ciuitates sunt plus q̄s parue. v. politi.
- C**Abasculi si nō coēūt sunt lōgiores vite femellis: q̄r ma-
scul⁹ ē calidior femia. i de cā lōgitudis t breuitatis vite.
- C**Abutatio vocis est signum motus ad coitum. in quar-
to libro de historijs aſalium.
- C**Abulier maioris est pietatis t compassionis q̄s vir: sed
est maioris inuidie t diligit lites t de facili decipiſ. viij.
libro de historia animalium.
- C**Abenstruuꝝ in mulieribus cessat in quadragesimo an-
no. In aliquib⁹ aut̄ manet usq; ad quiq; gesimū anū: t id
vetule antique sunt barbate. ix. lib. de historijs aſalium.
- C**Aboderati ditati nō minus agunt. Un̄ dicit Salomō
moderati ditati sunt felices. ix. ethicorum.
- C**Abheretrix est nonaria inferni ianua via iniqtatis scor-
pionis pcussio v̄scarius scelcris puteus interitus. Boe.
in de disciplina scholarium.
- C**Abelior est iustitia regnātis q̄s felicitas r̄pis ipsi⁹ sub-
ditis. in de regimine principum.
- C**Abulto grauius est male dedisse beneficium q̄s non de-
disse. Seneca de beneficis.

Ordine Alphabetico.

Nihil agit ultra gradum sue perfectionis. viij. meta.
Ceterum est non concurrente aliquo agente nobilio; ut premissae causant conclusionem; modo notitia conclusionis est perfectio; notitia premissarum; quod conclusio ratio demonstrationis scitur demonstrativa. Sed premissae sciuntur per experientiam et auctoritatem; sed ad hoc cocurrunt agens nobilior scilicet intellectus: et sic non est inconveniens: quod premissae agunt ultra gradum sue perfectionis.

CNon existentibus primis substantiis impossibile est aliquid aliorum remanere. in predicationis.

CIntelligitur in sensu cōpositori ut si cōpositum est in aliis substantiis aliquod alio remanere: et sicut cōsideratur duplū. Uno modo rebus: sic impossibile est: sic non sunt res sicut p ipsam subiectum actu vel aptitudine non potest aliquid alicet remanere. Alio modo intelligit ad sensum logicalē: ut impossibile est: si due substantiae. i. si termini singulares significantes res singulares substantiales non sunt apte natae p aliquo supponere: et termini cōes substantiales accidentales p aliquo supponant.

CNeque animal dicitur esse hominem. per Porphyrium.

CIlla auctoritas intelligitur quod illa predicatione animal est homo non est directa eo quod inferius predicatur de suo superiori.

CHominia et verba similia sunt. i. periher.

CIntelligitur uno modo sic. i. vox simili se dicta. i. materialiter capta sunt nomina. Sed illa glossa non valet: quod non est de intentione phisi. Alio modo intelligitur sic vox simili se dicta. i. solitarie sumpta sunt similia nominibus quo ad hoc: quod recte sicut nomine solitarie sumptum nec significat vere nec false: sic etiam verbum solitarie positum nec significat vere nec false.

CHoc et verba transposita idem significant. i. periher.

CIlla auctoritas habet duplicem sensum. unus est quod solum propter transpositionem tertiorum scilicet nominum et verborum: hoc et vox non amittunt suas significaciones esse tales: licet bene accidentales: ut est casus numeri et figura. Sed aliud sensum habet propter transpositionem nominum et verborum non mutatur veritas propria et si ille sensus debet esse verus tunc oportet quod seruentur proprietates logicales: scilicet ampliatio et restrictio.

CNon ens non intelligitur. primo physicorum.

CIntelligitur non ens non intelligitur p proprieates categoricas affirmatiwas. huc hoc tamen stat quod non ens intelligitur p proprieates categoricas negatiwas.

CNon est necesse res ferre ad disputationem siue ad disputandum. Sed utimur terminis p rebus. i. elenchorum:

CIntelligitur de necessitate conditionata: ut si deberemus disputationem de rebus per nos et non possemus res portare ad disputationem tunc copotenter nos uti nominibus p rebus.

CMullum violentum est perpetuum. primo celi.

CIntelligit quod pure violentatur modo quod a intellectu a violentetur in separatione a corpore: tam illa non est pura violentatio: sed est natura

Dicta egregia philio.

talis. qz ppter indispositionem materie. quia sicut aea coniungit materiam
naturaliter bene predisposita. ita etiam aea separatur naturaliter a materia.
Ipsa existente indisposita.

Cumerus est infinitus per appositionem unitatum. iij. physi.
Intelligit qz numerus potest multiplicari infinitum per appositionem unitatum.
Ncommentator tertio physi.

Et sic sequeret qz ens mobile non esset subiectum in libris physicorum. intelligit qz scientia libri physicorum est de natura et principiis naturalibus. cu[m] hoc tam est stat qz ens mobile sit subiectum in illo libro.

N

Celerum est denatura qz est forma. non oportet autem de natura qz non est forma.

Mihil est in intellectu quin prius fuit in sensu primo physi
corum et secundo de anima.

Intelligit qz non oportet qz omnis cognitio intellectiva alicuius rei dependet
a sensu eiusdem. qz deo et intelligentiis habemus noticiam intellectivam. et tamen
non sunt sensibiles. sed sufficit qz omnis nostra cognitio intellectiva dependet a
sensu illius vel alterius rei. modo dicit qz noticia intellectiva de deo causa
ta est ex noticia effectu a nobis: per quam docemus immediate in cognitione
substantiarum insensibiliu[m] et hoc a posteriori.

Nsuperfluis. secundo de anima et primo celi.

Intelligit quo ad perfectionem finis ultimatus natura non deficit nec
superabundat. licet bene deficit et superabundat in determinatione certi finis
et determinati particularis. Alio modo intelligit qz natura nec deficit nec
superabundat quo ad totam speciem. licet bene ad partem speciei id est individui
vel dicatur qz natura non deficit nec superabundat in pluribus sed bene ali-
quando in paucis. Itē ponendo causam qz tantum tres essent homines in mundo
et nati omnes in manibus seorsum cum sex digitis. ibi est monstru et tunc sol-
uendo qz tota humanitas sit monstru. Et dicendum est auctoritatis solutionis
nisi quo ad totam speciem humanam actualem vel potentialem. tyltra po-
test dici tota humanitas monstru actualiter. non autem potentialiter.

Mullum complexum est diffinibile. iij. topicorum.

Intelligit tanq[ue] diffinibile propinquum. licet bene ut remotum. Et ratio est
quia omne diffinibile propinquum debet esse species. Sed nullum complexum
est species. ergo nullum complexum est diffinibile.

Mihil scitur demonstrative et diffinitive. iij. posteriorum.

Intelligit si in se totum et adequate. cu[m] hoc tamen stat qz una scientia sciatur
in unam partem formae demonstrativa. et qz in aliam partem diffinita. Alio modo
sciri nihil scitur demonstrativa. sciz ut noticia simplicis conclusio cu[m] hoc tamen stat
qz aggregatum scientie viuis scibilis sciatur demonstrativa et diffinitiva.

c. iij.

Ordine Alphabetico.

Cum ɔtingit sensu decipi circa ppter obiectu. iij. de anima:
Intelligit dūmodo est bñ dispositu et dūmodo obiectu est bñ appropria-
tū quia si nō tunc ɔtingit sensum decipi ut sensus visus circa carbonē q̄ apa-
paret rubeus. et tñ est niger. hoc est ex eo q̄ mediū non est bñ dispositu. q̄ nē
grum visum per lucidū appareat esse rubeuz. sic nigredo carbonis iudicat p̄
lucidū ignis. ergo appareat esse rubeus. sicutiā de vaporibus sensuuz visus
de mane per lucem solis.

Cihil p̄hibet quandā animā separare. Sic q̄ nulli corporis est actus. iij. de anima.

CIntelligit per inherentiā est tñ actus per assistentiā sive p̄ appropriata
existentiā. et ita est de intelligentia q̄ est de anima celi. Nei fm alios sic intelligit
tur nihil p̄hibet animā eductā de potentia materie separari. et ita est de
potentia intellectua vel forma humana.

CNullum diuisibile est in indiuisibili. secūdo celi.

CEt dicit ibidē q̄ ex nō quāto fit quātū. et sicequereb̄ q̄ nulla scientia es-
set in anima. ex quo scientia est diuisibilis. Respōdet q̄ verū est q̄ nullum
diuisibile q̄d est quantū ɔtinū et extēsum est in indiuisibili. cu3 hoc tamen
stat q̄ diuisibile q̄d est q̄tū discretū rōne intēsionis vel aggregationis ē in-
indiuisibili ut scientia q̄ est diuisibilis est in aia q̄ est indiuisibilis.

CNulla bona diffinitio debet dari per opposita. ut elici-
tur ex quinto topicorum.

CRatio q̄ mērabone diffinitiōis debet cōpetere diffinito. Sed opposi-
ta nō cōueniūt vni tecidē. Respōdet q̄ illa authortas intelligit de diffini-
tione quidditatua. sic q̄ illa nō debet dari per opposita copulatiue cū hoc
tamen stat q̄ aliqua potest dari per opposita disjunctiue.

CNulla potentia stabit eternaliter frustra. primo celi.

CVerū est si fuerit potentia obiectua nō sūt subiectua. vel verū est si fue-
rit potentia ad corruptionē sui et non alterius.

CNaturalia sunt generabilia et corruptibilia. p̄mo phy-
sicoz et septimo metaphysice.

CEt sive videb̄ q̄ materia p̄ma sit magis corruptibilis. q̄ ppter q̄d vniquoda
est tale et p̄m magis tale. sed ppter materiā vnuquod est corruptibile er-
go tc. Respōdet verū est si vtrūq̄ fuerit tale formaliter et vnu fuerit cā effi-
cienz vel finalis alterius modo materia p̄ma nō est corruptibilis forma-
liter sed tantū subiectiue.

CNatura solū intēdit speciē et nō indiuiduū. p̄ Auicennā
Respōdet q̄ natura nō individualis est. Sed cōt̄ sicut celū solū inten-
dit speciē semper cōtinuare et nō indiuiduū. Alio modo dicas q̄ auicenna in
ista parte nō teneb̄ ex quo etiā ponit vniuersalia realia.

Cihil scitur nisi verū. primo posteriorum.

CVerū est tanq̄ diffinibile propinquum.

CNeceſſe ē excellēs diuidi i illud quod excellit. viij. phy.

CIntelligit de excellēti q̄tificatiuo. mā de non est excellēs q̄tificatiuo

Dicta egregia philio.

CNullum indivisibile mouetur. vi. physi.

CIntelligitur perse et circumscripione de loco ad locum.

CNulla fortuna est composita ex partibus diuersarum rationum. per auctorem sex principiorum.

CRideat quod loquitur de forma simplici non posita nec est inconveniens quod aliqua forma sit posita ex partibus diversarum sicut forma aggregata ex pluribus.

CNescimus verum sine causa. iij. metaphysi.

CIntelligit a priori. Ne scimus verum propter quid sine causa cum hoc tam stat quod scimus verum quod est.

CNon solum regratiandum est his quod bene dixerunt: sed etiam his qui male dixerunt. ibidem. 7. iij. elenchorum.

CEt sic videt quod notitia erronea etiam sit bona habiti ea quod tamen est falsum et contra Aristotelem primo de anima. Abi dicit quod quilibet notitia in se non est bona similitudo. Rides quod illa auctoritas non est intelligenda quod de erroribus antiquorum est regratiandum. Sed pro labore et de inquisitione virtutis est eis regratiandum. Ergo subdit ibidem quod isti antiqui sensum necessarium exercitatis sunt.

CNullum ens per accidens est concretum in genere. viij. metaphy.

CEt sic sequitur quod termini concreti non essent ponibiles in predicamento. Scilicet enim quod termini concreti: uno modo considerantur quod non habent respectum ad significatum suppositale vel materialiter: sed soli sunt ratione formatae formales. et sic ens per accidens et unum purum nomine adiectuum. Alio modo considerantur quo ad ambo secundum quod ad rationes significatae formales et quod ad rationes sui respectus suppositale: et sic adhuc duplex consideratur. Uno modo respectus suorum inferiorum: et sic concretum est in genere et non est ens per accidentem. Alio modo consideratur in ordine quod ad terios subales: et sic iterum est ens per accidentem: quod de subjectis siue substantiis concreta sunt verificabilia accidentaliter. tunc negatur auctoritas. sed consideratur ad hunc sensum: nullum ens per accidentem est in genere respectu quorum est ens per accidentem.

CNatura solum habet determinare de illo quod est corpus vel passio corporis. iij. de anima.

CEt videt quod non habet determinare de intellectu humano. Rides quod naturalis solum habet determinare de corpore vel de passione corporis vel de eo quod dependet a corpore in operatione eius. et tens etiam habet determinari de intellectu.

CMigredo est priuatio albedinis. in de sensu et sensato.

CRides quod vultum et nigredo est qualitas minus perfecta quam albedo.

CRecessit in demonstracione credulitate vel scientiam promissarum esse maioris credulitatis scie sue exclusionis. i. pos.

CIntelligit de necessitate conditionata ut si debet haberi credulitas vel scientia exclusionis per promissas tunc promisse debent esse magis scite. et declaratur pilleum principium: propter quod unumquodque tale et ipsum magis.

CMobilis dat quod non habet. primo elenchorum.

CIntelligit formaliter vel virtualiter. Si primum tunc est verum similitudinem simpliciter est negandum.

Ordine Alphabetico.

CNon reminiscimur post mortem. iij. de anima.

CIntelligitur de reminiscientia proprie dicta eo quod illa reminiscientia est determinata sensibilis et in illam requiritur organum corporale quod in morte corripitur corrupto ipso corpore.

CNotitia primo et principio est nobis innata. i. poste. Et videlicet intellectus in principio sue creationis non habet se tantum tabula rasa in quo nihil est depictum quod est contra Aristotelem. iij. de anima. Rerum determinatur quod si intelligitur quod anima naturaliter est inclinata ad assentiendum notitia primis principiis: quia talis est evidens et manifesta.

CHaec materia est nec forma est: sed totum et positum. viij. meta.

CIntelligit quod materia non est nec forma supposita sicut totum et positum.

CNihil scitur sine causa. x. metaphys.

CIntelligit a priori et cognitio perfecta: cognitio autem imperfecta et a posteriori aliquid bene scitur sine causa ut puta deus: quod eternum non est aliqua causa: ut patet. viij. physi. et ex qua sit producta tantum ex materia: cum hoc stat quod eternum est aliqua causa a posteriori: quod cognoscimus deum per suos effectus.

CNihil videtur nisi color. iij. de anima.

CIntelligitur sic capiendo color concretus per coloratores sit sensus nihil videtur nisi coloratum. nihil nullo modo se habens.

CHaec vox ne littera docet: sed vox est doctor qui mente illuminat. per commentatorem. primo physi.

CIntelligitur quod ipsa vox non docet principaliter: sed solum instrumentalis littera. Sed ille verus doctor est secundus intellectus principialis qui mentem illuminat. tertian potest exponi de spiritu sancto sive de eius gratia.

CHumerus potentiarum multiplicatur in infinitum secundum numerum specierum generabilium. per commentatorem. i. physi.

CIntelligit de potentibus instrumentalibus passuis sine qualificatiis dispositiobus materie disponentibus materiam per formae introductionem.

CNihil est quod potest ratione entis subter fugere. per Aquicennium.

CIntelligitur quod nihil est quin continetur sub lyens de quo non sit verum dicere quod sit ens.

CNihil habetur de tempore nisi nunc. v. physi.

CIntelligitur quod nullus tempus est totum sicut adequate nisi nunc: adhuc tamen stat quod pars sit divisibile ex his in aliquo mobili quod mouetur.

CHumerus est divisibilis in suas unitates idivisibiles. quinto physiorum.

CDicitur quod vult unitas non est divisibilis in duas partes quarum quae det pars sit tota et talis habet se taliter sicut unitas.

CHullum bonum honestum recipit additionem. per Senecam.

CIntelligitur quod nullum bonum honestum recipit additionem per admixtionem sui contrarii secundum malitie: cum hoc tamen stat quod capiat additionem gradus ad gradus eiusdem speciei.

Dicta egregia philio.

Cihil est quod generatur. v. physicorum.

Intelligit sic q̄ nihil generalis subiectus q̄d est in actu formalis substantia respectu forme contrarie. Alio modo sic intelligit nihil est res permanens que generalis successione et terminatio et minus complete q̄d generat. Dicitur res permanens propter motum localis: dicitur quod generat successione propter animam humanam q̄ creando infunditur et genera subitanee. Dicitur subiectus propter materiam primam. Dicitur minus complete generaliter et particulariter.

Non potest esse princeps sine amicis. v. ethicorum.

Ratio q̄ de quanto fortuna est maior de tanto et minus secura.

Magato uno contrario de aliquo concedenduꝝ est et reliquuꝝ per Petruꝝ hispanuꝝ.

Motanduꝝ q̄ illa authortas est vera saluis quatuor pditionibꝝ. Prima est quando subiectuꝝ est susceptibile amboruꝝ pterioruꝝ tunc oportet q̄ si vnuꝝ negat de subiecto q̄ reliquuꝝ designet ielse subiecto. ergo non sequit̄ lignuꝝ non est gruꝝ ergo lignuꝝ est sanum. Secunda pdition q̄ contraria sunt immediata. ergo non sequit̄ lignuꝝ non est albū. ergo est nigrū. Tertia q̄ nō arguitur cōstantia subiecti alit̄ nō sequit̄ adā nō est sanuꝝ. ergo est eger. Quarta q̄ subiectuꝝ eodē mō se habeat ad ampliationē et suppositionē. nam non sequit̄ animal non est gruꝝ. ergo animal est sanum.

Multa ppositio est vera nisi vbi idē pdicatur de seipso

Intelligit de ppositione de inesse et de terminis supponentibꝝ vt chimera est chimera. et de copula presenti ampliatiua.

Multa potētia est ad preterituꝝ. primo celi.

Intelligit uno modo nulla potētia ē q̄ pōt pdū cere pteritū. et sic est falsa q̄ de pōt destruere sortē et reproducere ut ex fide credim⁹. Alio modo intellegit q̄ nulla potētia est ad pteritū q̄ fuit pteritū. et hoc est verū q̄ si virgo perdidit virginitatem de nō pōt facere quin modo perdidisset.

Nos sumus dñi nostrarū operationū a principio usq; ad finem. tertio ethicoruꝝ.

Intelligit q̄ nos sum⁹ dñi. id est liberi pducti in nostrarū operationū.

Nemo elegit iuuenes iudices. ibidē.

Intelligit sic null⁹ elegit s̄m dictamē recte rōnis iuuenes ī moribꝝ iudices siue rectores. Nō est q̄ tales nō sunt prudētes. vt p. vi. ethi. et intelligitur ibidē q̄ prudētia req̄rit experientiā. experientia vero tps. iuuenes c̄m non habet tps. ergo non possunt esse prudentes.

Multū accidens est ps substantie. commentator. ii. de aia.

Intelligit sic nullū accidens est pars substantialis s̄b̄ accidētalis.

Nihil agit in seipm. primo de generatione.

Hoc est verū corruptiue tanq̄ totale ages et per se: cū hoc stat q̄ aliquid agat in seipm salutariue vt intellectus seipm intelligendo.

Neque est possibile materiā suū p̄sū appetere speciem
c. iiiij.

Ordine Alphabetico.

id est formam. primo physicorum.

CIntelligit sic quod materia non appetit formam quam habet per modum desiderij quia ille appetitus fit propter parentiam. Sed appetit formam appetitus complacentie sive voluptatis.

CNullum ligneum est lignum. nono metaphysici. Sic etiam nullum substantiale est substantia.

CRespondeat quod non vult quod oes tales sunt negande. Abi predictus est substantiale sed vult quod nullum materiale est materia ex qua componitur. id est materia in abstracto non potest de composite verificari. sed in concreto ut dicendo deus est naturalis: dominus est lignea: et non dominus est lignum.

CRecessit est omne diuisum predicari de membris diuidentibus. per Boetium.

CIntelligit de illis membris quod habent se ut species vel differentiae. et non de aliis que habent se ut analogum seu analogata.

CNobiliora sunt que paucioribus indigent. primo celi.

CIntelligit sicutale non habet aliquid inesse quod potest expellere tamen indigentiam vel dicitur quod si simpliciter est falsa. quod si crederet non esset nobilior rusticus ex quo pluribus indiget quod rusticus. vel dicatur quod intelligit de minori indigentia superesse intra se et hoc propter deum et regem.

CNihil agit infra suam speciem. viij. meta. et iij. de anima.

CIntelligit virtute propria licet bene virtute aliena aliquis agit infra suam speciem. et hoc virtute agentis nobilioris.

CNihil est commune vniuersitate superioribus et inferioribus in de substantia orbis.

CQuius oppositum videtur esse de lumine quod videtur seruire tantum superioribus et inferioribus. quod non solum luminosum videtur in inferioribus. Unde est vniuersum sumit dupliciter. Uno modo ut excludit analogum et equum sicut et illo modo auctoritas est vera. Secundum caput vniuersum ut haec equum distinguit et sic est falsa. Ita tunc valet tamen quod nihil est commune vniuersum quod est permodum conuenit inferioribus et superioribus. Sed improprie ibi est semper analogia cause et causati.

CNulla qualitas mixta est in simplici corpore. et de sensu et sensato.

CIntelligit sic quod nulla qualitas mixta est qualitatibus contrariis est in corpore simplici existenti in sua naturali dispositione.

CNon bona sunt eligibilia. tertio topicorum.

CIbi dicitur quod ly non debet capi infinitate et ly bona non debet capi transcendente. put diuisit in bonum naturale morale et intellectuale. sed magis debet capi pro bono morali.

CNulla substantia sit a casu. viij. metaphysice.

CIntelligit de substantia perfecta primaria: cum hoc tam est substantia imperfecta et secundaria debet fieri a casu.

CNihil differt etate puer et moribus puerilis. i. ethicorum.

CNullus est bonus et malus per supabundantiam. ibidem.

CNo est oino felix quod specie turpissimus est. ibidem.

Dicta egregia philoso.

- ¶ Nullus est beat⁹ nec bon⁹ nisi volēs. tertio ethicorū.
¶ Non parum differt sic vel ssc assuēsci a iuuētute immo
multū. tertio ethicorum.
¶ Null⁹ vult viuere sine amicis hñis reliq bona. viij. eth.
¶ Nec lucifer nec vesperus est ita mirabilis sicut iustitia
quinto ethicorum.
¶ Non facile est ex antiqua consuetudine oēs transserre
ad sermones. x. ethicorum.
¶ Natura nō facit viū iſtrumentū nī ad vnu op⁹ .i. poli.
¶ Nullū aſaliū a natura hz sermonem nī hō .i. politico.
¶ Natura facit oīa animalia ppter hoīem. primo politi.
¶ Hō idē est bonus vir ⁊ bon⁹ ciuīs. tertio politi.
¶ Non contingit cū bene principare qui nunq̃ sub prin-
cipe fuit ibidem.
¶ Non solum oportet politiam a principio instituere. s̄z
etiam oportet ipm corriger. iiiij. politicorū.
¶ Nobilitas ⁊ virtus in paucis inueniūtur quia nobiles
⁊ boni sunt pauci. v. politicorū.
¶ Nullus manū mittat ad impossibilia. v. politico.
¶ Non defaci pōt iuuadi qui est sobrius. sed q̃ est ebri-
us: nec qui est vigilās sed q̃ est dormiens quapropter pri-
cipes vt non iuuadi possint ebrietatē ⁊ somnum multum
debent euitare. v. politico.
¶ Non facile est ciuitatē sine legibus ⁊ cōsuetudinib⁹ p-
manere. viij. politicorū.
¶ Necesse est futuꝝ principē subditū fuisse. viij. politico.
¶ Non possibile est politiā esse optimam sine moderata
abundantia. ibidē.
¶ Non solum erudiendi sunt pueri in arte utili ⁊ necessa-
ria sed etiā in artibus liberalibus. viij. ibidem.
¶ Noli penitere de re preterita qz illud est p̄priū debili-
um. Seneca in de regimine principū.
¶ Aimiā familiaritas cōtemptū parit. ibidē in libro se.
¶ Nobilissimū animaliū est homo.
¶ Nō q̃ paꝝ hz paup ē: s̄z q̃ plus cupit. Seneca ad lucil.
¶ Nemo ē dign⁹ deo nī q̃ op⁹ dei iplet. Señ. ad Lucil.

Ordine Alphabetico.

- C**um iubeo te semp̄ insistere libris aut pugillarib⁹: dan-
dum est interuallum animo ita q̄ non resoluatur: Sed vt
magis acuetur. ibidem.
- C**hamo diues nascitur. ibidem.
- C**hamo gloriari debet nisi de suo. ibidem.
- C**hatura modice sustentatur t̄ naturalia desideria finis-
ta sunt. ibidem.
- C**hōn refert q̄ multos libros legas sed q̄ bonos habe-
as. Seneca ad lucilium.
- C**hulla victoria maior est q̄ vitia vincere ibidē.
- C**hōn ex deformitate corporis denudatur animus. Sed
ex pulchritudine anime ornat corpus. ibidē.
- C**hōn possum⁹. facit hoc q̄ nemo vitā suā respicit. ibi-
dem. epistola octogesima nona.
- C**hōn ascribe tibi quod non es vt maior q̄ es videri ve-
lis. Seneca de forma vite.
- C**hullū bñficiū dādū est negligēter. Seneca de bñficijs
- C**hōn refert qd aut quātū dēt̄ sed quo aio detur: qz bñficiū
nō in eo quod datur cōsistit: S̄i ipo dātis aio. ibidē.
- C**hulli virt⁹ p̄clusa est: oībus pater: oēs admittit: oēs in
uitat: egenos t̄ fuos reges exules: nec eligit dñm nec ser-
uū refutat sed nudo hoie est p̄tētus. Seneca de bñficijs.
- C**hōn in bñficijs nec in geniorū nec in agrorū nec in pre-
diorū possessiōib⁹ nec in pulchritudine nec in fama nec in
gloria beatitudo cōs̄tit. Boetius de p̄solatione.
- C**hulla pestis efficacior est ad nocendū q̄ familiaris ini-
micus aij. de consolacione.
- C**hobilitas est laus pueniēs ex meritis parentū. ibidē.
- C**hullū malū p̄termisū nullū bonū irrenumeratū. ibid.
- C**hōn est phas homini cunctas diuini operis machinas
vel ingenio cōprehēdere vel sermone explicare. ibidem.
- C**hulla ē rōnal' creaſa qn ei sit libertas arbitrij. v. ibidē
- C**hōn est dignus dulcoris acumine qui amaritudinis ne-
quid repleri grauamine. Boeti⁹ i de disciplina scholariū
- C**hulla est res magis nocua discipulo q̄ vita contume-
liosa magistri. ibidem.

Dicta egregia philoſo.

Cum de ceteris rebus eē antiquorē a priō genitore. plato i timeo.

Cū nihil est ortum sub sole cuius causa legitima non pre-

cesserit ibidem.

Cū nihil est similius & gratius deo q̄ pfecta aīa. Bonus qui int̄m ceteros homines excellit in q̄stū ipse a diis imorta-

libus excellitur. Apuleius in libro de deo socratis.

Cū non est animalium vnius speciei ut se comedant. in sexto

libro de historijs animalium.

Cū nulla femina recipit coitum post impregnationē nisi

mulus et equa. viij. lib. de historijs animalium.

Cū nūq̄ oportet dūm esse sine custodia sic nec ciuitatez

in economicis.

Cū non est dignus scientia qui scientie insurgit precepto

ri. Boetius in de disciplina scholarium.

Cū nullus pōt ppric sibiipsū materiā facere. v. ethico.

Cū non te moueat dicētis auctoritas nec quis dicat: sed

quid dicatur attende. Seneca de forma vite.

Cū non semper in actus sis: sed interdū animo tuo requiez

dato & ipsa requies sit plena sapientia studijs & bonis co

gitationibus. ibidem.

Cū natura modicis minimis q̄ cōtentā est: cuius satieta-

tem si volueris vrgere supfluis: aut iniocundū erit quod

infuderis aut noxiū. ij. de cōsolatione philosophie.

Cū Rec q̄st⁹ vestimentorum nec forā: nec auri multitudo tñ

valet ad mulieris virtutē q̄stū modestia i quolibet ope & de

siderium honeste atq̄ pposite vite. in economicā aris.

Cū Non debet homo sane mētis vbi cūq̄ & ad quamlibet

multicrem accedere. ibidem.

Cū nihil sit qd̄ te a philosophia remoueat nec pauperies

nec indigentia alicuius rei. Seneca ad lucilium.

Cū Non irasci in quibus oportet insipientis est. iiij. ethi.

Cū nisi parētes ex ēplū pbitatis vite dederit incusabiles

ad inuicem possint habere causam. in economicis.

One vnum est indiuisibile. x. metaphys.

Cū intelligitur cum reduplicatione ut sic omne vnum in qua-

tum talē est indiuisibile.

Ordine Alphabetico.

Omne quod est ideo est q; vñū numero est. p Boetiū.
Intelligitur vno mō sic oē qđ est iō est q; hz se extra aiam:mō vniuersale
nō habet se extra aiam: ergo nō opz q sit vñū numero vel singulare: q; vle
est terminus intētiōis. Alio mō dī q vle quo ad suis esse est bene singulare q
ad significationē: sed quo ad representationē dicitur cōe suis vniuersale: et
per sūs nō potest fieri instātia devniuersali.

Ois cā est prior suo effectu. p pmetatorē. in de causis.
Respondetur q prioritas est duplex scz temporis t nature modo aucto
ritas debet intelligi de prioritate nature t nō temporis: t ly natura in tm
debet valere sicut naturaliter.

Omnis cōceptus naturalis sumendus est a forma.

Acrum est de substantijs habentibus formam: si fuerint simplices t im
materiales sicut deus et angeli tunc eorum conceptus essentialis sumen
dus est a propria perfectione t a ppria essentia eius.

Omnis effectus est in sua causa.

Illa auctoritas ex vis sermonis falsa est: sed intelligit ad hunc sensu: q
quilibet res q pōt esse cā pōt de se pducere aliquem effectum.

Oē qđ iest meliori t nobiliōri ē magis eligēdū. iiij. top.
Et sic seq̄rē q vltra modū bibere t rapulose vinere t virtus essent magi
eligenda eo q insunt melioribz t nobiliōrbz scz hoībus. Dicitur q sic des
bet intelligi. Omne bonū qđ est in meliori vt sic est magis eligendū q illud
qđ inest minus bono. vt sic dicit̄ primo bonū ppter primas instantias scz
bibere vltra mensuram. Et vlt̄ius dī ex hoc dī intelligi de bono naturali
vt sic omne illud quod est in meliori bono naturaliter est melius fm nos
vel quo ad nos in gñc eligibiliū. moraliter vel de bono intellectuali sic in
telligitur: omne illud quod est intelligere in meliori est magis eligendum
simpliciter vel quo ad nos in genere eligibilium intelligibilium.

Omne intelligere est pati. iiij. de anima.

Intelligitur acquisitive p fantasiam q; hoc est pati salutiue nō autem
de intellectione que fit p nudā essentiā intelligitur.

Omne alterabile est corruptibile. primo de gñatione.

Respondetur q loquitur ibi de alteratiōe que alteratur corruptive nō
autem de illa que alteratur salutiue.

Omnis proprium melioris est magis et melius eligendū q̄ peioris.

Intelligitur capiendo ly melius p bono simplr: t ly peius p minus ma
lo. tunc etiam auctoritas habet veritatem.

Omnis diffinitio que datur per negationem vel disiū
ctionem est vituperanda. vi. topicorum.

Intelligitur de diffinitiōe essentiali t quidditatiua: cū hoc tamē stat q
diffinitio accidentalis sive descriptiua datur per disjunctionem.

Dicta egregia philoſo.

Coris qualitas h̄z deno iare ſuū ſubiectū. i. p̄dicamētis.

CIntelligit de illo ſubiecto cui inheret qualitas denominatiue.

Conne quod fit fit a ſibi ſimili. vñ. metaphysice.

CIntelligit ſic. oē qđ fit gñatione vniuoca & particulari qđ fit fit a ſibi ſimili. p hoc qđ vñ gñatiōe vniuoca excludit nōmes & alia ſilia aſalia qđ ſunt & generant ex putrefactiōe virtute ſolis. per hoc quod dicitur particulari excluditur deus qui eſt cauſa vniuersalis omniū rerū.

Conne principiū debet eſſe ppō neceſſaria. i. physico.

CIntelligit de principio cōplexo & nō ſimpliciter primo alicuius ſcietie. & nō intelligitur de principio incomplexo.

Opatio arguit formā ſicut trāſmutatio materiā. i. physi.

Bñdef verū ē loqndo particulari & nō vniuersali. qnō eſt verū in eodē ſuppoſito. S̄ habet veritatē in diuersis ſuppoſitiis. Enī aliq ſuppoſita ſic ſe habet q vñ illorū pōt in aliquā opationē & alterū nō pōt in illā opationē. nec in ſibi ſilem. p hoc arguim⁹ h̄mōi ſuppoſita eē diuerſarū ſpecierū & h̄nt formarū & potētias diuinctas fm ſpēm. S̄ etiā ex diuertitate opationū in eodē ſuppoſito apparentiū nō arguimus diuertitate formarū.

Coris ſubſtātia dignior eſt accidēte. vñ. metaphysice.

Celerū eſt de dignitate eſſentiali nō alit accidētali. qz accidētali accidēs eſt dignius ſubſtantia. vt patet in ſcietiis & virtutib⁹ que accidētia ſunt di gniora lignis & lapidibus q tamē ſunt ſubſtantie.

Connis differentia debet ſumī a forma. p porphirii.

CIntelligitur. Coris differentia debet ſumī a forma cōparando cōpoſitus ad cōpoſitū. Sed cōparando ſimplex ad compoſitū tunc debet ſumī a maſteria vt refert ſanct⁹ Thomaſ de aquino.

Connis ppoſitio i qua p̄dicas vñle vniuersaliter ſumptum eſt falſa. ſecūdo topicorū. & primo peri her.

Bñdef qz hoc intelligitur de ppoſitiōib⁹ affirmatiuis ppter illā null⁹ hō e aſinus. Scđo ſtelligit dūmō p̄dicatū nō diſtribuiſ mediante ſigno vniuersali negatiuo. ppter illā aliq ſ hō e null⁹ aſinus. Tertio dūmō tales termini in tali ppoſitione poſti habet plura ſuppoſita actu. ppter illam. oī ſol eſt ſol. Quarto intelligit dūmō vñle capiſ vniuersaliter diſtributiue. propter illā tñi decē ſunt oīa p̄dicamēta. Quinto dūmodo totū ſignificatum diſtribuiſ a tali ſignovlī aut nō. ppter illā. Joanne eſt vidēs oēm aſinum. Sexto dūmodo talis non ſit vna ppoſitio modalis. & intelligit dūmodo a parte ſubiecti nō ponit ſignū excludiū ſaciē ſubiectū ſtare qfuse tantum et p̄dicatū qfuse diſtributiue. vt tñi aſale eſt homo. Abi p̄dicatū p̄dicas ſur vniuersaliter ſumptū. & tñi eſt ppoſitio vera.

Connia futura de neceſſitate eueniēt. primo peri her.

CIntelligitur vno mō vt ly neceſſitate tenet ſe ex parte ſubiecti. et tñi eſt vera. quia valet illā qđ eſt futurū de neceſſitate eueniēt. Ellio modo habet aliū ſenſum. qz ly neceſſitate determinat copulā. qz tñi valet idē. a coīa futura de neceſſitate ſunt vneſentia. & hoc eſt falſum.

Ordine Alphabetico.

- C**oris differētia dū notare alterā pte rei . p porphiriū.
CIntelligit de reb⁹ essentialiter cōpositis nō aut simplicibus.
Conne quod est qñ est necesse est esse . t oē quod non est quando non est necesse est nō esse . primo peri her.
Cundet h̄ Buridanū q ille ppōnes sūt pcedēde ī sensu cōposito . nō aut insensu diuiso . vt oē qđ est necesse est esse qñ est . S̄ dicit ph̄s q illa authori tas est multiplex . q vñ sensum h̄ . qñ ly qñ tenet se ad subiectum . sic omne qđ qñ est necesse est esse qñ est . t sic ph̄s cōcedit illā authortatē.
COppositorū eadē est disciplina . iij . metaphysi.
Cundet q ph̄s vult q ppōnes opposite p̄trarie et p̄tradictorie pertinēt ad eandē essentiā materialiter q cōstituunt ex eisdē terminis.
Cō pri⁹ pōt esse sine posteriori . p authorē in de causis .
CIntelligit dūmodo vñ nō depēdet ab alio aliter nō habet veritatē.
Cobjecta mouēt intellectū . iiij . de anima .
Cundet q objecta p̄ se īmmediate t p̄ sp̄es intelligibiles mouēt intellectū .
Conne ens habet aliquā propriā passionem . iiij . meta physice t primo de anima .
CIntelligit de entib⁹ ī actu formalī existētibus ppter materiā p̄mā : t etiā intelligit de suppositaliter distinctis ppter animā intellectuā .
Conne agens prestantius est suo passo . iiij . de anima .
Cilla authortas simplicē nō ē vera . S̄ veritatē h̄ de agēte principali q̄ lapides agūt ī intellectū . Sc̄o intelligit sic q̄ agere est nobilior cōdi tio q̄ pati . Tertio omne agēs inquātū tale est nobili⁹ passo . Quarto intel ligit de illo quod agit effectiue t nō formaliter . t sic albedo facit scutum al bum formaliter . sed non effectiue . non tamē sequit q̄ scutū sit nobilius : sed pictum facit scutum albū effectiue .
Connis propositio ī qua vñ generalissimorū negat de alio est īmediata . iiij . posteriorum .
CIntelligit si vñ generalissimorū negat de alio cū reduplicatione vt sic nulla substātia inquātū talis est quātitas in quātū talis .
Coptimi est optimum facere . iiij . celi .
CIntelligit quo ad essentialia . et sic omnis res producta a deo p̄ducitur optimē quo ad essentialia t substantialia .
Conniū transmutationem habentiū ad se īnūcēm ea dem est materia . primo de generatione .
CIntelligit de idemptitate specificas q̄ ī specie est eadē materia omn̄ et sic videt ulterius q̄ materia est ī omnib⁹ formis subiectiue ī compo sitis vero integratiue que est ultra partem .
Conne totū est maius sua parte . cōis propositio .
Cillud principiū intelligit de partib⁹ integralib⁹ quātitatiuīs t nō integratib⁹ essentialibus . t hoc capiendo totū cathegoreūmaticē .

Dicta egregia philio.

Omne et totum supra tria ponimus. primo celi.

Illam auctoritatem circa illud sophisma. Omnis senex est. Albertus sic glosat et dicit quod pars termini pertinet ad hunc signum omnis in pli numero non competenter additum signum distributum nisi terminus cui additum habeat tria supposita. Et hoc est verum quod tantum unus homo currit vel duo tunc non dicitur competitenter omnes isti currunt. Alii autem exponunt illam auctoritatem sic. Omnis scilicet ens et totum secundum uniussum ponimus supra tria. id est consistit in tribus secundum materiam formam et toto composito: quia omne ens mundi vel est materia vel forma vel totum compositum.

Omnis effectus gerit similitudinem sue cause.

Auctor dicit de causis. Verum est de causa particulari et non ultra propter deum.

Omnis agens naturaliter in agendo reputatur: et oportens in partiendo reputatur. primo de generatione.

Intelligitur sic: omnis agentes cum passo in materia: et hoc de propter deum: et agentes actione reali propter agentes spirituale: illa auctoritas est vera: saluis tribus conditionibus. Prima quod tale agens non sit minous et tutus in resistendo per patientem in reagendo: ut patet in scintilla ignis pecta in mari. Secunda conditio quod tale agens non sit in tanta distantia a passo ad quem tam passum peragere potest. Tertia conditio quod virtus agentis sit sine debilitate extirpata: secundum naturem.

Omnis determinatus agens quocumque alio agente habet aliquam operationem propriam. iij. metaphysice.

Respondetur verum est de ente quod aptum est ad hoc quod a seipso potest operari sine omni alio: sic autem non est de anima.

Omnis vel est ens in anima vel extra animam. vi. metaphysice.

Respondetur quod hoc simpliciter non est verum: quod datur instantia de anima ex quo idem non est in seipso neque in seipsum. Sed prius vult quod omnis ens aliud ab anima aut est in anima aut extra animam.

Omnis scia est a posteriori vel a priori. per coedictum logico.

Respondetur verum est de notitia unius conclusionis: quod datur instantia de scientia et de anima que est partim a posteriori et partim a priori. in de anima autem proceditur ab actibus ad potentias.

Omnis causa facit a priori cognoscere suum effectum per auctorem in causis.

Respondetur quod illa auctoritas habet exactitudinem in de causis prout et non de causis sicut accidit.

Obiectum voluntatis non est nisi bonum. iij. ethico.

Respondetur verum est de bono apparente non autem de bono existenti.

Oppositorum contradictione maxima est oppositio. i. elen.

Respondetur verum est de illis que sunt contradictione opposita quantum ad hoc quod sunt sibi invenientia in impossibilitate. scilicet quantum ad veritatem et falsitatem.

Omnis transmutatio est velox vel tarda. vi. physico.

Intelligitur de transmutatione que distinguitur a suis terminis. Tali dicitur et intelligitur de transmutatione successiva et temporali.

Ordine Alphabetico.

Connis scientia est de numero perpetuoꝝ impossibili
ter vniuersaliter se habentium. primo posterioꝝ.

CIntelligitur sic. omnis sciētia desribili propinquō debet esse perpetuo
rum id est perpetue veritatis.

COpposita sunt in eodem genere. per Porphyriū.

CEst verum potentialiter siue in potentia non autē in actu.

Cō hūs contrariū suscipit magis t minus. ex p̄dicamētis.

CIntelligitur sic omne habens contrarium in eodem subiecto t in diuer
sis gradibus intensionis t remissionis suscipit magis t minus.

Cōis scia capit nobilitatē a suo lbo. in p̄emio de aīa.

CRūndet verū est capit nobilitatē a subiecto signato non autem signi.

Cō intelligibile p̄cedit actū intelligēdi siue mouet ipm

CIntelligit de intelligibili principali ut sunt res extra aīam que ipsum
intelligibile naturaliter p̄cedunt: licet non de tempore sed in intelligibili
minus principali: scz de operatiōe ad intellectum non valet.

Cō qd corrupit a suo contrario corrupit. v. ethicorum.

CIntelligit qd corrupit directe formaliter t perse a suo cōtrario corrūpi
tur. Dicitur notanter perse t directe ppter substantiā que licet corrūpit:
non tñ p se sed p accidēs: q: qualitates primo p se corrūpunt: ad quāz cor
ruptionē p̄ter sequitur corruptio substātic: t ita p accidēs corrūpitur.

Connis propositio per se est necessaria vel impossibi
lis. per Boetium in libro posteriorum.

CIntelligitur omnis propositio per se vera est necessaria. t omnis prop
perse falsa est impossibilis.

COpposita contraria hūt fieri circa idem. vii. metaphysī.

CEt sic videl q bonū t malū hūt fieri circa ipm diabolus. Intelligit dum
modo illud subiectum non est determinatum ad unum solū siue ad alterū
solū: quia tunc opposita contraria habent fieri circa idem: modo diabolus
determinat se solum ad malum t non bonum.

Conne certius eligilius est incerto. iij. topicorum.

CIntelligitur omne bonum certius plus est eligendum q minus bonum
incertum dummodo ambo sunt eiusdem speciei: t dum mō minus certo bo
no non conuenit una conditio ppter quā sit preelectio.

Conne pfectum est in tribus. p̄ p̄metatorē. primo celi.

CIntelligit verior nūc quē ponim⁹ in uero p̄t est ternarius. t ergo de
duobus nō vere dī q̄ sit numer⁹. Sed de his bñ dī q̄ sint duoscentia.

Connis pfectio est in deo. p̄ p̄mentatorē. v. metaphy.

CSed dī tñ gñare sibi sile est pfectio: q̄ generare sibi sile est in deo. t p̄ p̄t
deus p̄t generare deum sibi similem. Rūndetur q̄ solum intelligitur ordi
natiue: sic q̄ pfectio dei excellit oēm pfectionem creaturarum.

COportet animal considerare et inchoarea superiori
tus usq; ad individua. iij. topicorum.

Dicta egregia philio.

CRespondetur qd ly visq debet capi exclusiue & vltius dicitur qd ly individuum debet capi primum cōmuni.

Cois mot⁹ naturalē ē ī fine velocior qd ī p̄ncipio. i. celi.

CIntelligit ois mot⁹ naturalis ī eodē medio equaliter disposito ceteris parib⁹ uno impetu ab eodē motore p̄ductus est velocior ī fine qd ī p̄ncipio. dī ī eodē medio qd stat qd aliquod mixtū ī igne velocius mouet quā ī aere. Dicitur equaliter dispositus: qd si medium esset ī principio subtius & ī fine densius non oporteret motū ēſſe ī fine velociorem.

Cois questio querit inter opposita. primo metaphys.

Cilla auctoritas simpliciter nō ēst vā & vlr qd aliqua questio qrit solū vñū op̄positū. Sed est vera ad illuz sensum qd questio vt p̄blecūma ppōnis querit inter duo opposita: vt est ista questio an mundus sit eternus annon.

COmne qd ī deo c̄st: est deus m̄ct. sc̄to metaphy.

CIntelligit om̄ia que sunt ī deo formaliter & essentialiter sunt ipse deus met̄nō aut illa qd sunt ī deo effectiue & subordinatiue & cōseruatiue.

Comnis nostra cognitio pcedit ex sensatis. per linco-nensem supra primum posteriorum.

CIntelligitur mediate vel immediate: retiā de illo intelligitur illud nihil est ī intellectu quin prius fuit ī sensu.

Contra medium est medium contrariorum. vi. physi.

CIntelligitur de qualitatib⁹ medijs & secundis. Vel sico ē medium cōpo-sitū vel successiue est contrariorum: vel sic omne medium diuersorū vel cōmuniter dictorū est medium contrariorum.

Cois qui dicit qdlibet quodāmō dicit multa. iiij. topico.

CEx quo elicitur sc̄da r̄sa: qui dicit vnum aīs multas dicit 2rias supple formaliter vel virtualiter: quia qui dicit homo est: virtualiter dicit aīal est corpus est: substantia est: & sic de singulis.

Cōdē qd est ex p̄oribus hoc est magis eligendū. iiij. topi.

CSi sic tunc dī aqua esset nobilior vino & materia nobilior forma vestis antiqua esset nobilior noua. Intelligit & sic. oē qd est bonū ex priorib⁹ fm p̄fectionē hoc est meli: sed dices priora sunt nobiliora & meliora. Dicit qd oē prius perfectione essentiali estimelius suo posteriori fm se & pprie. et dī fm se: qd fm vsum nostrū non oportet qd florenus est prior & p̄fector sc̄ia quia est subiecta autē accidens. Dicitur perfectione essentiali ppter ma-teriā que est p̄fector forma essentialiter. Dicitur etiam esseſtiale ppter priouitatem nature & aque temporis & vestis antiquae.

Connis voluptas est mala. iiiij. ethicorum.

CSciendū qd voluptas est duplex: qd quedā est voluptas corporis & qdā aīe: voluptas corporis est duplex: qd quedā est cōtra dictamē recte rōni: & illa semper est mala. Alia est subiecta rōni & illa semper est bona. Voluptas aīe est duplex: qdā est appetit⁹ recte regulatus rōe & ille appetit⁹ semper est bonus. Alia est fm appetitū prauatū: & illa semper est mala. modo dicit qd loquitur de voluptate que est contra dictamen recte rationis.

Ordine Alphabetico.

Omne quod est proximus bono hoc est magis eligendum et melius tertio topicorum.

Et si sequeretur quod camisia esset melior tunica ad illam auctoritatem dicatur quod duplex est propinquitas quodam est localis alia vero pfectiois modo auctoritas intelligitur de auctoritate pfectiois quod alias instantia probaret verum.

Omne difficultius est magis eligendum et nobiliorus minus difficultiori iiii. topicorum.

Et si sicut sequitur quod diuitie essent nobiliores et meliores scientias et virtutibus. Similiter ars fabrilis esset eligibilior scientia grammatical et necromantia esset eligibilior scientia logicali. Sciendu quod aliquid dicit difficultius tribus modis. Uno modo in conservando et sic diuitie sunt difficultiores scientias. Altero modo in exercendo et sic ars fabrilis est difficultior grammatica quod difficilius est fabricare quam orationem congruam facere. Tertio modo quo ad oppositionem et de ista difficultate debet intelligi authoritas. Et etiam intelligitur de his que sunt eiusdem speciei dum modo minus difficulti non conuenit preeminentia bonitatis.

Omne generabile est corruptibile primo celi.

Respondeat vero est omne quod generatur completive est corruptibile et hoc propter intellectum qui generatur intellective ergo non obstat de intellectu sed mulier de materia prima quod talis generatur subiective.

Omnium rerum species stabiliuit creator creaturarum per auctorem. vi. principiorum.

Intelligitur sicut stat in illud idem approbat algorithmus dicens. Omnia que a primaria rerum origine processerunt.

Omne quod est naturaliter bonum est eligibilius eo quod non est naturaliter bonum. per Albertum.

Intelligitur sic ostendetur naturaliter bonum ut sic magis eligenduz; eo quod non est bonum naturaliter sed per acquisitionem.

Omne unum est indivisible. xij. meta.

Illa auctoritas multipliciter intelligitur. Uno modo sic unitas est individualis id est non est divisibilis in plura quoz quodlibet est unus et hoc est verum fin quantitatem distinctam. Secundo omne unum ut sic est indivisibile in quantum tale. Alii dicunt quod debet subintelligi omnis res est una propter formam sed talis forma una est ergo.

Omnim magno dato contingit dare maius. per regulam metaphysicalem.

Intelligitur sic contingit dare maius. i. imaginari maius.

Omnies partes diffinitionis sunt forme dicit orpheus in libro de intentionibus.

Circa diffinitionis intentionis declarationem hoc videtur esse falsum quod in diffinitione ponit genus quod habet rationem materie et ergo si omnes partes diffinitionis essent forma tunc materia et forma. Unde et sic intelligi.

Dicta egregia philoso.

Potes ptes diffinitiōis iōpius accitī aliquo mō habēt naturā forme.

Cōs morē dc extremo i extremū p mediū. iij. physi.

Intelligit de motu q̄ sit naturalis nā motus q̄ sit in vacuo nō est naturalis q̄ natura abhorret vacuū. Similiter dicit q̄ motus q̄ sit per vacuū non sit per versū mediū sed solum īmāgīnariē. ergo authoritas habet veritatem de motu q̄ sit cum resistētia mediū.

Cōm rerū naturaliū existentiū idem est tps. iij. physi.

Intelligit commensuratiue et non absolute.

Omne quod mouetūr est diuisibile. vi. physico.

Intelligit oē qd̄ mouet p se de loco ad locū circūscriptiue et p mensuratiue est diuisibile. Dicit oē q̄ mouet p se ppter aīam intellectiua q̄l̄z mouet ad motu corporis tñ hoc nō est perse sed p accidēs. Dicit circūscriptiue q̄ li-
cet angelus mouet p se nō tñ de loco ad locū circūscriptiue. S̄ di. tñ celum
mouet p se et tñ nō est diuisibile ut habeat pmo celi. Rñdeſ verū est de diuisio-
ne reali diuidit tñ s̄m assignationē partū. s. orientis et occidentis.

Omne quod mouetūr localiter describit sibi spaciū
equale precise in eodē instanti. ex. vi. physi.

Et si di. sic videt q̄ indiuisibilia sicut angeli essent diuisibilia. Rñdeſ q̄
authoritas intelligit de illo qd̄ mouet de loco ad locū circūscriptiue.

Omne quod mouetūr est partū in termino a quo et par-
tim in termino ad quem. vi. physico.

Et si di. sic videt q̄ mobile numq̄ sit in spacio sibi equali qd̄ ē ptra autho-
rētate pcedētē. Rñdeſ q̄ sic intelligit oē qd̄ mouet interim q̄
mouet particularis attingit terminū ad quē et terminū a quo. i. q̄ nec est p-
fecte nec cōplete in termino a quo nec in termino ad quē.

Omnes actus distincti sic se habent q̄ vnius potest cō-
seruari sine alio. vij. metaphysi.

Respōdeſ q̄ h̄z veritatē vbi vnius nō dependet in esse ab alio q̄ act⁹ sor-
tis et dei sunt act⁹ distincti et tñ vñ non potest esse sine alio. sic etiā scientia
est in anima. similiter operatiōes vitales sunt distincte ab anima. et tamē vñ
potest conseruari sine alio ut prius dictū est.

Omne quod mouetūr mouetur ab alio. vij. physi.

Et si di. sic nō videt q̄ intellectus nō pōt moueri obiectiue q̄ animō ē ab
intellectu. Respondeſ impossibile est mouere se ipm perse ut habeat tertio
de anima. et cū hoc moueri. et sic impossibile est rē aliquā esse agens totalez
mouens totale quin ad minus concurrit deus aut materia prima.

Omncm intellectū oportet esse possibilē. per cōmenta-
torem. tertio de anima.

In oppositū est philosophus ibidē in principio. Abi dicit q̄ intellectus
sit virtus passiua. Respondeſur q̄ cōmentator vult q̄ oportet intellectus
esse impassibilem passionē corruptiua. Iz sit passibilis passionē saluatiua.

Ordine Alphabetico.

Conme incorruptibile est nobilis corruptibili. i. physico.
CIntelligit sic si corruptibili non est melior editio annexa quod incorruptibili.
Connis finis est melior ordinato in fine. tertio topico=rum. Similiter secundo physicorum.
CIntelligit de fine gratia cuius quia talis semper est melior ordinato in finem ex quo talis finis est gratia cuius.
Conme ens aut est substantia aut accidentes. viij. metaphy.
CIntelligit de ente simpliciter uno non aggregatio. Ad capiendo ly cns nominaliter et participaliter quia exercitus estens. id est existens et tamen non est substantia sed plures substantie.
Cono illud quod fit ab aliquo ei preexistit. viij. meta.
CEt per sequentes formaliter habet se in materia anima eius productione quod est contra phm primo physi. Intelligit ergo sicut omne quod fit completive ut corpus habet partes preexistentes ut materia et forma.
Conme quod mouetur habet partes integrales. viij. meta.
CIntelligit de illo quod per se non de eo quod mouetur per accidentem.
Coris motus est de contrario in contrario. iiiij. physi.
CIntelligit de motu naturali et non violento.
Oe ens in suo loco naturali quiescit a motu. iiij. phy. t. i. celi.
CIntelligit quod oe ens in loco naturali quiescit a motu locali non aut est versus alijs motibus sicut de motu alterationis et augmentationis.
Corpus est in loco. primo physi. clara est de se.
PArticularia et singularia semper in multitudine ex contrario dividunt illud quod unum est. per Porphi.
Blandus quod ibi per particularia et singularia videtur intelligi minus commune ut sit sensus particularia et singularia. i. minus communia dividunt ex contrario illud quod unum est genus.
Cparticularis in materia naturali equaliter suo universaliter. primo per her.
CIntelligit de particulari simpliciter dicta et de predicacione directa cuius copula est de illo verbo sum de presenti cum terminis non ampliatiuis illa equaliter in veritate et falsitate sive universaliter.
Cparticularis negativa non est convertibilis. ij. per her.
CIntelligit quod particularis negativa non est convertibilis formaliter in aliam particularē negativā de modo loquendi consuetuō cujus hoc tamē stat quod est convertibilis in unā de modo loquendi inconsuetuō.
CProprium de uno solo predicitur. per porphi.
CIntelligit uno modo sic quod propriū sub narratione quasi non predicitur de pluribus subjectis adequate. Alio modo dicitur quod Porphi. vult propriū predicatur solum de primo subjecto convertibiliter licet bene de pluribꝫ non convertibiliter. quia risibile predicatur de hominē convertibiliter. Sed de animali et de corpore predicatur non convertibiliter.

Dicta egregia philio.

Contrario est forma materie.

Intelligit sic priuatio est forma materie et non est caro et foce in materia.

Contrario per se non est ens, primo posteriorum.

Intelligitur quod materia existens priuatio non estens in actu formaliter per se et per formam cuius est priuatio.

Contraria oportet semper manere, primo physicorum.

Dicendum quod sic debet poni semper oportet manere contraria sic quod per principia stabit confuse tantum ratione per semper; et sic est vera.

Contrarium est sibi in subiecto non esse per ipsum in predicamentis, deinde quod loquitur de tertius: et sic capitulo esse in subiecto logicae, quod per dicta denotatiue.

Contrario non male dixit in eo quod sermonem sophisticum sub non ente locauit. vi. metaphys.

Contra respondetur quod philosophus capit non ens improprie prononente quod gerit. in longitudinem alicuius quod tamen non est.

Contrariatio dimensionum non est possibilis. iiiij. metaphys.

Conduces quod duplices sunt dimensiones, quodam sunt proprium huiusmodi actus, et alia per modum potentie: ut albedo vel materia prima: tunc dicitur quod in talibus dimensionibus penetratio est possibilis. Sicut enim est quod due habent se per modum actus ad tertiam quod habent per modum potentie: sicut albedo et dulcedo in lacte. Alias sunt dimensiones quae sunt una non habent per se modum potentie, nec ambo habent per se modum potentie: et sic penetratio dimensionum est impossibilis.

Contrarius processus in infinitum est prohibitus. iij. physi. et i. poste.

Intelligit in predictis essentiis subordinatis: et predicta essentialiter subordinata sunt hoc et aliae res particularis, scilicet celum et deum. et sic intelligitur in sursum et descendere non autem in latus: et sic est in differentiis a latere positis ubi procedit in infinitum tenendo quod ille diversus inter se sunt genera et species: et sic habet veritatem.

Contraria oppositio actui. ix. metaphysice. et i. de anima.

Dicitur quod intelligendum est de terminis sic quod ille terminus potentia opponitur huic termino actus.

Contraria non fiunt ex alterutris, primo physicorum.

Sic enim non fit ex reliquo: et hoc est verum prout per se non est circumspectio partis. Sed per ut dicit circumspectio totius: ut forma, illud principium fit ex materia et habet pro subiecto materiam.

Contraria accidit materie per incrementationem. primo physi.

Intelligit quod ille terminus potentia predicitur accidentaliter de illo termino materia: licet tamen potentia materie sit ipsam potens.

Contraria est considerare de anima. primo physicorum.

Et sic videt quod non est scita libri de anima. Conduces quod per hunc i. physi. vult quod politicus considerat practice de anima: sed in libro de anima considerat de anima speculativa.

Contrario et materia diversitatem significare et ratione. primo physi.

Intelligit quod iste in termini priuatio et materia habent diversas rationes secundum nos: cum hoc tamen stat quod habent vel significant eandem rem in numero per quam non distinguuntur.

Ordine Alphabetico.

Chui pueri beatificantur propter spem. i. ethicorum.
Intelligit pueri beatificantur. i. dicit beati propter spem future studiorum
vel felicitatis hacten non sunt tales. Sed dices quod hoc est. Ruidel enim Eusta-
chius quod id conjectaramus in eius futuram spem ex naturali disponere eorum: vel id quod
videmus nos inclinari ad bona et fugere mala: vel id quod sunt percati ex bonis.

Preter verum non est affirmatio vel negatio. iiij. peripher.

Responde quod verum habet in propone sicut formam non nihil potest esse absque forma.

Proposito in toto est falsa quod nonnulla singulariter habent veram. i. poste.

Intelligit sic in qua genus generalissimum unius predicationis predicatur
de genere generalissimo alterius predicationis cum reduplicatione in toto est
falsa: ex quo nullum habet singulariter veram.

Plura bona sunt eligibilia paucioribus bonis. iij. topi.

Intelligit sic plura bona possibilia sunt bonis paucioribus possibilibus
eligibilia: a dum in omnibus illorum eligibilius non sit propter aliud et dum in omnibus
bonitatis tenet se ex parte pluralitatis et non ex parte materie. Dicit dum in
omnibus illorum non sit eligibile propter aliud tantum propter similitudinem: quod propter sanum
sieri et sanitas non sunt eligibilia sanitatem. Etiam dicit ruptus quod intelligit
dum in ista bona sunt eiusdem propter hoc non sequitur quod quatuor grossi certi eli-
gibiliiores floreno: licet tamen sint plura bona. Dicit etiam dum illa bona sunt
possibilis propter hoc non sequitur bonum esse monachum et esse bonum iugatum
essent eligibilia simul quod esse monachus solum. Sicut vivere caste et gaudere
sibi simile debet esse eligibilia: quod plura sunt quod vivere caste solit: quod tamen est
falsum: quia sunt plura bona incompossibilita. Etiam intelligit de bonis si-
nitis propter deum qui est bonum infinitum.

Posita propone de disiuncto predicatione cujus altera pars
in est determinate subiecto tunc ostensa una in esse ostenditur et reliqua non inesse. iij. topi orum.

Intelligit posita propone de disiuncto predicatione in teris supponentibus vbi
potes disiuncti non ordinantur vel coniunctum tunc ostensa una propter inesse subiec-
to ostendit et reliqua non inesse particulariter. Dicit vbi potes disiuncti non ordinantur
propter illud argumentum hoc est animal vel corpus: sed hoc est animal: quod hoc non est
corpus: quod illa prima non valet. Etiam dicit ne coniunctum propter illud primam hoc est
hoc vel risibilis: sed hoc est hoc: quod hoc non est risibilis: quod prima iterum non valet. Si
militer opus quod potes disiuncti non repugnat: propter illud hoc est animal vel leo.
Etiam dicit ostendit et reliqua potes inesse particulariter propter illud argumentum. Quis
propositio est vera vel falsa: sed ois proposito est vera ergo ois proposito est falsa. Sed
debet concludi particulariter: ut sic ergo aliqua proposito est falsa.

Passiuus quidem intellectus corruptibilis ex eo quod nihil intelligit. iij. de anima.

Ille textus enim commentatore potest sic intelligi quod per intellectus passiuus intel-
ligitur potentia cognitiva que educta est de potentia materie et nominatur
eum intellectum in ordine ad alios sensus propter excellentiam. Alius vero di-
cunt quod intellectus passiuus. i. phantasticus intellectus est corruptibilis: si-
ue potentia phantastica est corruptibilis quo ad corruptionem specierum in-

Dicta egregia philioſo.

phantasmatisbus post separationem. quod si ipsa phantasia corripit. et si non intelligit per spes. Alio modo intelligit hoc de intellectu quod non est informatus spe ciebus intelligibilibus aptus tamē informari ad denominationem.

Possibili posito in esse nullū sequitur inconveniens.

Ella authoritas talis intelligit. si sustineatur propositum possibilis tantum vera tunc adhuc cum nullū sequitur inconveniens. et sicut intelligendo supradicta authoritatem fundantur omnes regule obligistice. Et secundum hoc sic intelligitur possibili posito in esse recte. si propositio possibilis vel de possibili ponitur in esse tunc ad illam de inesse nullū sequitur inconveniens. Tercius si propositio de possibili mutatur in suā de inesse tunc causa de inesse non erit impossibilis. Etiam sic potest intelligi possibili posito. si ponatur ita esse sicut propositum possibilis significat: tunc nullū sequitur impossibile. Et per alterius intellectu illius authoritatis est notandum quod ad hoc quod aliquae propositiones possibiles ponuntur in esse requirunt tres conditiones. Prima conditio est. si aliquis propositio universalis possibilis de possibili debeat ponere in esse non debet hoc fieri per universalē sed potius per singularē. ut ista. Omne producibile deus potest producere: non debet sic ponere inesse. producibile deus producit. sed si hoc producibile deus producit. et hoc producibile deus producit et sic de aliis. Secunda conditio quando in propositione de possibili subjectum et predicatum impugnantur tunc ponendo illam de inesse et loco unius extremi debet ponere proximum demonstratum. ut omne album potest esse nigrum ponatur sic in esse. hoc est nigrum demonstrando per ly hoc illud quod prius fuit album. Tertia conditio est quando in propositione de possibili ponuntur aliquae terminatioes vel termini priuationis quod vel quod in illa de inesse possunt facere aliquā repugnantiam tunc ponendo illam de inesse tales terminatioes sunt omittendae. ut sortes habens oculos potest esse sine oculis ponitur sic inesse sortes est sine oculis. si cutilla sortes potest cras legere. non potest sic ponere inesse sortes legit cras sed sic sortes legit.

Posito forma substantiali ponitur etiam aliud cuius est forma substantialis. v. metaphysice.

Intelligit sic. Posita forma substantiali actuali et illo modo quod est forma ponitur illud cuius est forma: modo post mortem; aliquid hominis forma illa non est forma eius actualis.

Propter quod unumquodque tale et ipsum magis tale. primo posteriorum.

Et confirmatur illud idem primo metaphysice. Abi pbs sic dicit quicquid est causa aliorum ut sunt: illud maxime est tale ut ignis est causa caloris et maxime est talis. Illa authoritas ut sonat videtur esse falsa. quia in nullo genere causarum est vera. et primo de genere cause efficientis. quod non sequitur sortes est ebrium propter vinum: ergo vini est magis ebrium. Et tamen arguitur hic per regulam in genere cause efficientis. ergo non est vera. Secundo non sequitur sortes est homo propter patrem suum. ergo pater suus est magis homo. Tertio non sequitur. celum mouetur propter intelligentiam sibi assistentem. igitur intelligentiam magis mouet. quia antecedens est verum consequens falsum. quia dicitur. xij. metaphysice. Intelligentia mouet orbem et tamen ipsa est immobilis cum non est diuisibilis neque corpus f. iij.

Ordine Alphabetico.

Quarton d sequit aer est calidus ppter solē. igit̄ sol est magis calidus. q; sol nō ē calid⁹ formalis. Si r nō sequit̄ ista inferiora alterant̄ ppter corpora celestia. & corpora celestia magis alterant̄. Patet. q; nō sūt alterabilis affectiō corruptiua. q; nō sunt recipiētia pegrinā spressionē. & tñ arguitur semper regulā in gne cause efficiēt. Deinde etiā pba. & illa authoritas nō hz veritatē in gne cause formalis. Hā nō sequit̄ paries est alb⁹ ppter albedo nē. igit̄ albedo est magis alba. q; aīs est verū & p̄n̄ falsū. Scđo non sequit̄ hō est rationalis ppter aīam intellectiuā. igit̄ aīa intellectiuā est magis rationalis q; aīs est verū & p̄n̄ falsum. Hā ly rōnalis ē differētia essentialis & substantialis hōis adeq̄te & p̄certibili supponēs phōie t nō p̄ alio. Si r nō hz xitatē in gne cāematerialis. q; nō sequit̄. hō ē corruptibil ppter materia p̄mā igit̄ materia p̄ma sit magis corruptibil. cū materia p̄ma sit magis incorruptibil & ingenerabil quis ē cā corruptiōis cōpositi. Tertio nō sequit̄ in eodē gne cause sortes est generabil ppter materiā appetentem aliā formam: igit̄ illa forma est magis generabilis. Ultimo arguit de cā finali vbi etiā p̄s authortas nō hz veritatē: q; nō sequit̄ cleric⁹ vadit Romā ppter b̄ficiū. igit̄ b̄ficiū magis vadit romā. Itē nō sequit̄ intelligētia scđa mouet orbē finali ppter primā intelligentiā. ergo p̄ma intelligentiamagis mouet orbē. q; aīs est verū & p̄n̄ falsuz. Hā dr. xii. metaphysice. Idūnum ens. i. p̄ma intelligentiā mouet nisi sicut aīatū v̄l desideratū. p̄ solutione istarū obiectiōnū. Notandū q; ad hoc vt ista regula sit vera v̄l se requirūt̄ cōditiōes. Idūma est q; illud in quo fit cōparatio vniuocē p̄ueniat v̄tri q; cōparatorū. & ppter defectū illi cōditiōis nō se quic̄. Sortes est ebius ppter vinū. ergo vinū est magis ebris. Scđa 2ditio est q; illud in quo fit cōparatio suscipiat magis & min⁹. ergo nō sequit̄ sortes ē hō ppter patrē. ergo pater est magis hō t̄c. Tertia 2ditio q; effectus talis vel tātus sit talis vel tātus ppter talē cām vel causā tātā. & ppter hoc nō sequit̄ p̄s ē alb⁹ ppter pictorē ergo pictorē magis albus. Quarta 2ditio est q; regula intelligi in gne cause p̄ticularis & nō v̄lis. & p̄cipue in gne cause efficiētis. ppter hoc nō sequit̄ sortes ē hō corruptibilis ppter materiā igit̄ materia est plus corruptibil tñ ista instātia soluit̄ p̄ primā 2ditionē eo q; esse corruptibile non cōuenit sorti & materie vniuocē. Quinta 2ditio ē q; causa post productionē effectus nō sit remissain esse tali vel tanto: vt sibi post generatiōnē esset in sua caliditate remissuz ip̄o in sua intētōde manēte cōstat q; quis ā esset calidior ppter b̄ nō tñ b̄ esset calidius q; & immō min⁹ calidū. Sexta 2ditio q; effectus talis vel tātus sit q; nō ppter aliquā cām p̄ticularē affirmatiā appetat. Unde ppter hoc nō sequit̄ sortes diligit platonē ppter equū eius. s. platonis. ergo sortes magis diligit equū eius sc̄ platonis. Nam in casu in quo sortes diligenter platonē adhuc ppter multas alias causas antecedēt̄ est verū & p̄sequens falsum. Iltis si notatis faciliter p̄t̄re sp̄deri ad obiectiōnes in oppositū factas.

CPlante penitus sunt simplices. iij. de anima.

CIntelligit̄ in organis suis sunt simplices. q; nō habet tantā diuersitātē in suis organis sicut aīalia habent in suis partibus.

CPotentia sensitiva p̄traria & intellective. i. ethicorum.

Dicta egregia philio.

Conspōdet q̄ p̄hs vult q̄ iudicia harū potentiarū sunt contraria. q̄ iudi-
ciū vnius non pōt se ita alte ostendere sicut iudiciū alterius. etiā sensibili-
tas repugnat semper rationi.

Conceptū sensitiū est in corde. iij. de anima.

Conceptū sensitiū est in corde eo q̄ est principiū sensi-
tiū. Unde q̄ sensus cōis q̄ ē dñi sensibiliū sūm p̄prias rōnes cognoscēdi
est in corde tanq̄ in organo sūm p̄bos. q̄ ē ibi pfectū: q̄ cor p̄ncipiat oēs sen-
sus. sed sūm medicos residet in p̄ma parte cōcauitatis syncipitis. S̄ hoc ē
verū quātū ad receptionē & collectionē speciez. nō aut ad iudiciū pfectum
q̄ quantū ad illud h̄z locū in corpore tū stat q̄ sensus cōis residet in capi-
te. sed residet in corde quantū ad perfectionē tū iudiciū.

Consumus motus est in oriente. iiij. politicozū.

Unde verū ē anthōnōtice. i. p̄ excellētiā. q̄ ibi flucēt nobiliores effectū.

Concessas & volūtas sunt cā finalis in volūtarijs ad ef-
fectum pducendū. iiij. de solatione. psa secūda.

Contradicit sic dūmō referunt ad actionē cū certitudine & dūmō sūt relati
ad idē tps. & ergo nō sequit̄. ego suz & possum legere. ergo lego. S̄ bñ sequi-
tur. ego sum & volo legere & possum legere. ergo nunc lego.

Conceptū & causa puerū primo metaphysī.

Contradicit de pncipio essēdi qdē qdruplex. s. sūm qttuor cās vt efficientē
finalē formalē & materialē. & capiēdo pncipii sic. tūc pncipiū & cā puerū.

Contradicit de pncipio essēdi qdē qdruplex. s. sūm qttuor cās vt efficientē
finalē formalē & materialē. & capiēdo pncipii sic. tūc pncipiū & cā puerū.

Contradicit de pncipio essēdi qdē qdruplex. s. sūm qttuor cās vt efficientē
finalē formalē & materialē. & capiēdo pncipii sic. tūc pncipiū & cā puerū.

Contradicit de pncipio essēdi qdē qdruplex. s. sūm qttuor cās vt efficientē
finalē formalē & materialē. & capiēdo pncipii sic. tūc pncipiū & cā puerū.

Contradicit de pncipio essēdi qdē qdruplex. s. sūm qttuor cās vt efficientē
finalē formalē & materialē. & capiēdo pncipii sic. tūc pncipiū & cā puerū.

Contradicit de pncipio essēdi qdē qdruplex. s. sūm qttuor cās vt efficientē
finalē formalē & materialē. & capiēdo pncipii sic. tūc pncipiū & cā puerū.

Contradicit de pncipio essēdi qdē qdruplex. s. sūm qttuor cās vt efficientē
finalē formalē & materialē. & capiēdo pncipii sic. tūc pncipiū & cā puerū.

Contradicit de pncipio essēdi qdē qdruplex. s. sūm qttuor cās vt efficientē
finalē formalē & materialē. & capiēdo pncipii sic. tūc pncipiū & cā puerū.

Contradicit de pncipio essēdi qdē qdruplex. s. sūm qttuor cās vt efficientē
finalē formalē & materialē. & capiēdo pncipii sic. tūc pncipiū & cā puerū.

Contradicit de pncipio essēdi qdē qdruplex. s. sūm qttuor cās vt efficientē
finalē formalē & materialē. & capiēdo pncipii sic. tūc pncipiū & cā puerū.

Contradicit de pncipio essēdi qdē qdruplex. s. sūm qttuor cās vt efficientē
finalē formalē & materialē. & capiēdo pncipii sic. tūc pncipiū & cā puerū.

Contradicit de pncipio essēdi qdē qdruplex. s. sūm qttuor cās vt efficientē
finalē formalē & materialē. & capiēdo pncipii sic. tūc pncipiū & cā puerū.

Contradicit de pncipio essēdi qdē qdruplex. s. sūm qttuor cās vt efficientē
finalē formalē & materialē. & capiēdo pncipii sic. tūc pncipiū & cā puerū.

Contradicit de pncipio essēdi qdē qdruplex. s. sūm qttuor cās vt efficientē
finalē formalē & materialē. & capiēdo pncipii sic. tūc pncipiū & cā puerū.

Contradicit de pncipio essēdi qdē qdruplex. s. sūm qttuor cās vt efficientē
finalē formalē & materialē. & capiēdo pncipii sic. tūc pncipiū & cā puerū.

Ordine Alphabetico.

Chicis & plante sunt omnino corpora simplicia q; plante sunt magis perfecte & corpora non viuētia tñ vult & omnino sunt simplices.

CPortetia naturalis est irrationalis. iij. peri her. .t. ix. met.

CRedet & vult & bñ valet sequētia cū specificatione vt potentia est. ergo vt sic est irrationalis & non valet simplicitate sine specificatione. q; homo aliquid agit mere naturaliter. taliquādō fī intellectum.

QUecūq; mouentia & non mora amplius non sunt physice considerationis. iij. physicorū.

CEt sic videtur & de deo non sit sc̄ia. q; ip̄e est immob̄l ut patet. viij. physi. Redet & authoritas tñ vult q; entia mouētia considerata non in ordine ad motū non sunt physice consideratiois. ita q; physicū non habet aliquid considerare de eis nisi per attributionē ad motū cuius motū natura est principium.

CQuelibet diffinitio ponibilis est ī p̄dicamēto. i. topi.

CIntelligit & quelibet diffinitio fī suas partes et reductiue est ponibilis in predicamento. non aut̄ per se & proprie.

CQuestio quid est non h̄z locuz in simplicibus. viij. meta.

CIntelligit de diffinitiōe qdditatiua ubi diffinitio annotat essentiā ipsius diffiniti. S̄q; qstio simplex bñ pōt h̄z diām q; sumū a differentia essentiali.

CQuantitatū nihil est strariū ex p̄dicamētis.

CIntelligit de terminis vel verū est particulariter & non vniuersaliter.

CQuot sunt species entis tot sunt sp̄es motū. i. physico.

CIntelligit & quot terminos inferiores h̄z motū: tot habet etiā ens.

CQuod sit non est q̄si sit. primo peri her.

CIntelligit si aliquod ens permanēt successiue tunc interim & sit non est. i. non habet esse cōpletum. sed fieri rei successiue est eius esse.

CQuelibet p̄positio reduplicatiua in qua reduplicatur p̄dicatum est falsa et impossibilis. primo priorum.

CRespondeatur verū est vt patet de illa. homo est animal inquantū animal illa est falsa & impossibilis. vt patet ibidē.

CQuecūq; vñit eidē sūt eadē: illa iter se sūt eadē. i. phy.

CIntelligit quecūq; diuisim sumpta sunt vni et eidē eadē: inter se sunt eadē. & hoc etiā debet intelligi quecūq; vni termino singulari sunt eadem: inter se sunt eadē. tsic excludit species.

CQuicquid potest causa prima cū secūda: hoc pōt se solo. per authorem ī de causis.

CIntelligit de cā simplicitate prima in ḡie cause efficientis & fī potentiaz eius absolutā. Sed in ḡie cause formalis sive materialis non oportet. potestia em p̄me cause absoluta est qñ agit sine eō cursu influentiā.

CQuando aliqua duo fiunt idē ī essentia si vñ p̄ se est corruptibile etiā & reliquū. iiij. metaphysic.

Dicta egregia philioſo.

Cmodo videm⁹ q̄ materia et p̄positū sunt eadē res in eēntia: t̄ sic videſ q̄ materia eſſet corruptib̄lis t̄ p̄similiter p̄t p̄bari de forma intellectua. Bñdef q̄ verū eſt q̄n̄ p̄enit̄ ſunt idem t̄ vnu ſim eſſentiā. S; materia ſim- pliſter t̄ forma ipſus p̄positi ſunt eſſentialia principia ipſius cōpoſiti et partes eſſentialiæ que non poſſunt dici eſſe ſicut compositum.

CQuocunq; dñit ḡne dñit nūero t̄ ſpecie. v. metaphyſi. **C**Intell̄giſ dupl̄. Ano mō ſic: que cūnq; ḡne diſſerūt realiter diſſerūt nu- mero t̄ ſpecie realiter. Alto mō ſic intelligiſ que cūq; diſſerunt ḡne p̄di- mēt aliter: dñit nūero t̄ ſpecie p̄dicam ealiter. Uel dñ q̄ illa auctoritas in- teſligitur in ḡne ſubſtantie: t̄ nō in ḡne accidentiū.

CQuantitas nō eſt de virtutib; actiūis t̄ paſſiūis ad inui- cem. iij. metaphyſice.

CRideſ q̄ p̄bs vult q̄ eſſe actiūis t̄ paſſiūi non attribuitur quantitat̄: ſed bene attribuitur ſpeciebus qualitat̄.

CQuicq; recipit eſſe poſt nō eſſe eſſt ḡniabile. iiij. physi.

CRideſ q̄ verū eſt de illo q̄ recipit eē a ſorā: q; ſorā eſt q̄ dare eſſe rei ut p̄ p̄bū. u. physi. Etiā verū eſt de eſſe formali: non autē entitat̄.

CQuoſtio eſt dubitabilis propositio. per Boetium.

CEt ſic videſ q̄ q̄ſtio ſi ppō qđ tñ eſt falſuſ. Rrideſ q̄ q̄ſtio capiſ vno mō p̄ ſigno interrogatiōne t̄ orōne cū q̄ interrogat̄: t̄ ſic q̄ſtio nō eſt p̄poſitio: et hoc nō vult Boetius. Sc̄do ſumit p̄ orōne cui ſignū interrogatiōni addiſ: t̄ ſic quoſtio eſt p̄poſitio: t̄ ſic illa ōrō celū h̄z materiā in tali oratione poſta- vtrūn celū h̄abet materiam eſt p̄poſitio: t̄ hoc vult Boetius.

CQuocunq; dñit plus q̄ numero dñit ſpecie. v. meta.

CRideſtur q̄ p̄bs vult q̄ que cūnq; dñit plus q̄nūero eſſentialiſ illa dñit ſpecie t̄ ſic nō op̄z q̄ vir t̄ mulier diſſerunt ſpecie: vt ſortes albus t̄ plato ni- ger diſſerunt ſpecie que ſolum diſſerunt ſpecie accidentaliter.

CQui nō vnum intelligit nil intelligit. iiij. metaphy.

CReſpondeſtur q̄ intelligitur ſic. qui nō vnu intelligit ad minus. i. nihil intelligit. Uel ſic capiendo ly non infinitanter: vt qui non vnu intelligit ni- hil intelligit t̄ hoc eſt verum.

CQui in dialectica ſolum terminos vniuersalia dicit et non res illū nō dialecticū ſed dialectice hereticū dicim⁹: q̄ vniuersalia realia ſunt poñenda. per Anſelimum.

CReſpondeſtur q̄ vult q̄ ille qui poñit ſoluſ vniuersalia in ſignis t̄ nō reſ- ſacit vniuersaliter intellectas per illa ſigna: illum dicimus dialecticū he- reticum. Nam ille dicitur dialectice hereticus qui poñit aliquid falſum in dialectice ſue logica.

CQuicquid caret operatione caret t̄ eſſentia. per com- mentatorem. ix. metaphyſice.

CReſpondeſtur q̄ illa auctoritas vniuersaliter non eſt vna: q̄ vatur in ſan- tia de materia prima: ſed cōiter intelligitur de illis que ſunt in actu fo- rū: t̄ non in potentia ſue actu potentie.

Ordine Alphabetico.

Quod non est non contingit scire. i. posteriorum.

Caerū est q̄ nisi verum vel veritatem entis vel veritatē propōnis non cōtingit scire tanq̄ scibile p̄pinq̄um. Sed bene remotum.

Quiditas rei est forma rei. viij. metaphysice.

Cāndetur verum est in simplicibus: non autem in compositis.

Quecunq; habent differentiam in eodem subiecto differunt specificē. quarto metaphysice.

CSi igitur illi gradus in alteratiōe p̄prie dicta acqrant̄ successiue t h̄nt diām in codē subiecto. t ḡd̄nt specificē vt vult authoritas: t sic qualitas s̄m quā sit alteratio p̄pue dicta nō eēt simplex: sed diuersarū r̄ōnū. R̄ideat q̄ vult q̄ qualitas intēsibilis t remissibilis ex̄ns in eodē subiecto non faciēt vnā qualitatē partialē ille dñt specie. Sed si ille qualitates faciēt vnā totalem qualitatē. tūc nō op̄z. xbi gratia. albedo t nigredo sunt in eodem subiecto t sunt intensibiles t remissibiles: t tunc in illo subiecto non faciunt vnā qualitatē. ergo differunt specificē.

Quicqd̄ est cā cause est cā causati. p̄ auctore d̄ causis.

Intelligitur q̄ quicquid est cā cause loquēdo de cā essentiali t positiva hoc est causati. dicitur positiva ppter virtutia que sunt causata priuatim.

Qui tollit a rebus p̄prias operatiōes etiam tollit ab eis essentias p̄ cōmentatorem. viii. metaphys.

Intelligitur qui tollit operationes p̄prias a rebus que ad actum t potētiā simul pertinent ille tollit ab eis suas essentias.

Quicquid per superabundantiam dicitur vni soli rei conuenit. viij. topicorum.

Ergo sequit̄ q̄ suplatiu⁹ est p̄prie qualitatis. Respondeat verum est su perlatiu⁹ exponendo affirmatiue t non negatiue. t tunc dicitur exponit affirmatiue qñ ultima exponens est affirmatiua.

Quicquid mouetur hoc est diuisibile. vi. topicorum.

Hoc simpliciter est veruz: q̄ aīa habet se in corpore tanq̄ nauta in nauī. Sed nauta mouet motu nauis. ḡ aīa mouet motu corporis: t p̄ p̄n̄s est diuisibilis: q̄ est mobilis qđ tñ est p̄tra p̄m. respōdetur q̄ sic dñt intelligi q̄ mouetur p̄se hoc est diuisibile: mō aīa nō mouet p̄ se sed per accidens.

Quecunq; sunt eiusdem speciei quicquid vni cōuenit conuenit et reliquo. est cōmuniis animi conceptio.

Intelligit̄ essentialiter vel de p̄dicatis essentialibus. Dicit̄ essentialit̄ ppter partē plūbi paruā t magnā q̄ sunt eiusdem speciei. t tñ nō quicqd̄ cōuenit vni p̄uenit t reliquo: q̄ portare magnā partē plūbi nō cōuenit: sicut p̄uenit nobis portare paruā partē. Si r̄ in accidentibus p̄p̄is verum est. Nam sicut sorti conuenit esse suscepibilem discipline sic platonī.

Quicunq; extremitates conuertunt̄ inter se inclusiue: tunc necesse est extremitates conuerti cū medio. ii. topi.

Respondeat verū est arguēdo in p̄mis quattuor modis prime figure di-

Dicta egregia philoso.

recte cōcludētibꝫ ppter argumentū in dārapti. vt oīs hō ē aīal. t oīs hō est suba aīata sensitua. ꝑ suba aīata sensitua ē aīal. ibi in p̄clusiōe extremita
tes p̄uertunt. q̄ oīs suba aīata sensitua ē aīal. ḡetia3 deberēt cōverti cum
medio. t p̄ p̄ns seq̄ret q̄ hō esst aīinus sed hoc nō oportet ex quo ille syllo-
gismus nō esst in aliquo modo prime figure sed in tertia.

CQuando cunq̄ signuz vniuersale interemis p̄ signum
exclusiuū additū ad vnā sui partē: Si tūc exclusua esst ve-
ra vniuersalis fuit vera. secūdo topicorū.

CIntelligit dūmodo tale signū vle affirmatiuum addit̄ termino habenti
actu plura supposita. Si tūc exclusua esst vera sua vñis fuit vera.

CQui dicit animā gaudere vel tristari dicit eam texere
t edificare. primo de anima.

CIntelligit q̄ dicit se solo aīam gaudere vel tristari dicit eam texere sic q̄
p̄bs vult q̄ nō solū quenit aīe sed p̄ut est p̄iūcta corpori. et dicit Egidius ibi
dē versi est ille minus p̄prie dicit qui solū aīam dicit gaudere vel tristari.
Sed magis p̄prie loquendo tūc dī gaudere vel tristari. t hoc est verū.

CQuicquid p̄t in maius p̄t in minus. i. celi.

CIntelligit perse t virtute p̄pria. t de illis q̄ sunt eiusdē speciei.

CQuod semel dictū est amplius resumi non potest. in li-
bro p̄dicamentorū.

CActū est naturalis t in numero p̄t tñ idē resumi supernaturalis et ī specie.

CQuorū generatiōes sunt bone t quorū effect⁹ sunt bo-
ni illa sunt bona. iij. topicorum.

CIntelligit cuiuscunq̄ generatio vel effect⁹ vel generās particulare esst
bonū illud t erit bonū ex pte efficiētis si nō erit ipedimentū aliunde. Dicit
particulare ppter agēs vle. dī est vlerit ppter effectus q̄ pducunt successiue
q̄ illi nō sunt boni s̄ sunt velerūt boni. Dicit inq̄tū est ex pte efficientis q̄
stat patrē esse bonū t filiū nō t hoc p̄pria voluntate. Dicit si non est aliud im-
pedimentū q̄ quilibet effectus ppter malū vsum p̄t deprauari.

CQuoꝫ corruptiones sunt bone ipsa corrupta sūt mala.

CIntelligit si corruptiōes sunt bone tūc corruptas sunt mala t si corrupta
sunt mala tūc corruptiōes sunt bone. t hoc ē vex de his q̄ fūrūt bona vñ mala
Alio mō intelligit q̄ corruptiōes tales sunt male oīno moraliter. quia nō
sequit̄ torq̄ns est malū ergo fur est bon⁹. q̄ illa corruptio furis nō est om-
nino mala. Tertio intelligit q̄n corruptū nō habet se ut causa corruptiōis.
t ergo non sequit̄ interficere tyramū est malū. ergo tyramus est bonus: ex
quo malitia eius est causa corruptionis.

CQuā docūq̄ aliqua duo sunt p̄iūcta et si vñū reperitur
sine aliquo tunc est aliquid sine reliquo. viij. physi.

CIntelligit quā docūq̄ duo sunt p̄iūcta s̄ magis t minus si tūc repe-
ritur minus perfectum seorsum sine magis perfecto tūc etiam magis per-
fectum potest reperiri sine minus perfecto sed non eonverso. et sic ma-

Ordine Alphabetico.

teria prima est minus perfecta q̄ forma tamē forma reperiſ sine materia & non econverso.

Quod non est nulli accidit. primo physicorū.

Intelligit vno modo sic q̄ ly est dicit inherentia accidentale t illo modo substantia nulli accidit. Alio modo intelligit sic vt ly accidit dicat denominationē vel predicationē accidentalem. & sic predicta authoritas est falsa vt album est substantia.

Quod omni tpe est utilius hoc est eligibili⁹. iij. topi.
Et si di. sic sequeret q̄ fortitudo sit eligibilior tēperātia vel iustitia eo q̄ fortitudo omni tpe est utilis. R̄ndeſ q̄ fortitudo capiſ dupliciter. Vno modo quo ad habitū. Alio modo quo ad actū. & sic fortitudo est operatio fortitudinis t illo modo nō semper est utilis actualiter quia si oēs essem⁹ iusti fortitudine non indigeremus.

Quicquid est in effectu est in cā. cōis ppō metaphysi.
Et si di. sic seqreret q̄ oīs imperfectio esset ī deo & p̄cipue mafia p̄ma esset ī deo cū sit imperfectissima ſuis est fallum. Intelligit ergo sic qcqd ē pfectiōis ineffectu hoc etiā est in cā nō formalē fed virtualē vel reductiue virtualē ut prima causa q̄ hz v̄tutē pducēdi oēm effectū vel perfectionē supremū: tem quia prima causa supremet oēm perfectionē ordinatā quia omnis pfectio ultimate ordinat ī primam causam.

Quicqd ī vno ē ſba ī alio nō p̄t esse accidis. p Auicenā.
Et si di. sic seqreret q̄ ſcīa q̄ est ī deo ſubā non p̄t fieri ī nobis accidens. Motandū q̄ aliqd ī vno esse ſubā t in alio nō posse esse accidēs: Intelligit duplicitē. Vno mō q̄ ipm capiſ v̄trobis vnuoce & ſic non est verū. Alio mō capiſ e quioce & dicit de deo & de nobis. Ratio est. quia fm p̄m. xij. metaphysi. Sapientia dicit equioce de deo & creaturis ex quo ī vno est ſubstantia t in alio accidēs.

Quātitas nō est de genere actiuorū. iij. physicorū.

Intelligit vno mō q̄ quātitas vt quātitas nō est de genere actiuorū et ſic est vera. Sed quātitas vt ſubstantia bñ est de genere actiuorū. Alio modo dicit q̄ quātitas fm ſuā eſſentiā nō est de genere actiuorū licet bñ fm ſuas diſpoſitiones. ſic ſimili modo dicit q̄ ſupſicies fm ſe nō est de genere actiuorū licet fm diſpoſitiones corporis cuius eſt ſupſicies.

Quicūq̄ negat multitudinē id earū in mente diuina eſt infidelis et hereticus. per beatū Augustinū.

Et ex hoc videt q̄ plures ſunt dij ponendi q̄ ſic intelligit quicūq̄ negat multitudinē id earū. i. multitudinē pſonarū in mente diuinitatis eſt hereticus. Nam talis multitudino eſt ipē met deus qui eſt trinus & unus.

Rerū qdā ſunt vlia & qdā ſingularia. i. peri her.

Intelligit ſic de numero rerū qdā ſunt ſingulares qdā viles.

Ridiculorum eſt tentare seu demōſtrare natu-

ram eſſe quia hoc per ſe notum. ii. physi.

Ego diceret tñ pbs diſſinſ naturā ibide. pſtat autē q̄ qlibet diſſinſio eſt

Dicta egregia philio.

demonstrabilis de suo definito. et sic videtur quod natura sit demonstrabilis. Intelligit duplt. Uno modo quod per se non vult quod sit ridiculosum demonstrare naturam esse. et hoc bene est verum. Sed ridiculosum est tentare demonstrare naturam esse. et hoc bene est verum quod tentare importat difficultatem. modo non est difficile. immo est facile demonstrare naturam esse. Alio modo quod vult ridiculosum est demonstrare naturam esse ad questionem si est: quod hoc est notum de se. Sed quo ad alia genera questiones quid est bene importat difficultatem.

CRadices in plantis sunt similes ori et alicibi. iij. de aia.
CRatio quodcumque per se ibidem tam radix quam os recipit alimentum: per quod res in esse individuali conseruat.

CRes naturales et artificiales sunt distincte. iiij. physi.

CIntelligitur secundum denominationem sic quod denominatio artificialis est posterior naturali: et sic distinguitur secundum rationem non autem secundum rem.

CRelictis primis substantiis aristoteles agit de mediis. per boemum.
CIntelligitur sic relictis primis substantiis tanquam extremis. id est deus non est in predicamento: quod nec genus nec species nec differentia ex quo est simplex: immo simplicissimus: igit dicunt aliqui quod non est limitabilis per positionem predicamentalem. Similiter prima pars in auctoritate datur intelligi: quod etiam non est in predicamento. Ideo Aristoteles agit de mediis. id est substantiis cōpositis: ita quod substantie cōposite ponuntur in predicationibus: forma etiam proprie non est in predicamento: quod est altera pars composta que per se non stat sed inheret.

CRelativa sunt simul natura in predicationibus.

CIntelligit relativa cōsequuntur se in una bona cum uno cōfomi. Sed non sunt simul quo ad tempus: quod ita vnu procedere aliud in tempore manere.

CEmper enim diuisio generis est in plures spēs. per Porphyrium.

CIntelligitur quodlibet genus est semper diuisibile diuisio logicali per differentias oppositas specificas in plures species actuales appetitudo in genere existentes et illarum specierum ad minus debet esse due cum hoc tamen stat quod possunt esse plures.

CSunt ergo ea que sunt in voce earum que sunt in aia passionum note. primo peripherium.

CRespondet quod per ea que sunt in voce intelligit signa vocalia et per passiones in anima intelligit terminos mentales et conceptus et tunc sensus auctoritatis est quod signa vocalia sunt nota. id est signum conceptuum seu terminorum mentalium. tunc ex illa auctoritate colligitur eodem dictum quod voces significant conceptus ad placitum ultimum: licet conceptus quibus subordinantur significant naturaliter.

CSola species habet proprium. per Porphyrium.

CIntelligitur quod proprium magis attribuitur speciei quam alteri: quod proprium insinuit ab essentiarii. id est spiritu. Vel dicitur quod ipse capit speciem communiter per quolibet subiecto communem.

Ordine Alphabeticō.

CIntelligit de scia strictissime capta et de perpetuorum vitatenō aut essentiali.
Clēs sacerdotes in egypto acquisitis vite necessarijs incepunt philosophari.

CIntelligitur sacerdotes in egypto acquisitis vite necessarijs. i. in artibus liberalibus que sunt necessaria ad vitā sacerdotalem incepunt philosophari. i. in philosophia studere.

Ccientia diuiditur in utile et in inutile. iij. metaphysī.
Cvidet quod p̄s p̄sciā utile intelligit sciā practicā: p̄ inutile intelligit speculatiū: et sic cōiter videt quod scia de aia nō sit utilis quod est speculativa. Vnde et utile capitur duplē. Uno modo improprie scilicet p̄ praktico. et inutile p̄ speculativo. Hā scietie speculatiue dicuntur inutiles quo ad operationes: quod non possunt a nobis operari: et ita accipit p̄s utile. Alio modo capitur p̄p̄le et sic utile est illud quod est ordinabile vel ordinatur in aliquod bonum, et illo modo scientia de aia est utilis.

CSpecies rerum se habet ad numerū. viii. metaphysī.
CIntelligit recte sicut numerus denarius addit alteri numero et tunc resultat una noua species numeri et addendo decē ad decē erunt viginti: et addendo unum ad tria erunt quatuor: et sic similī modo quā vni speciei addit aliquod esseentiale quod non est de essentiā tamen resultat alia species.

CSubtiliter mētit quod est quaternariū et binariū. iiiij. meta.
Cvidetur quod hoc est verum de numero quaternario entiū separato rum: cum hoc tamē stat quod numerus quaternarius ad inūcē est binarius et cōuersus: ut patet in continuis practicis.

CSubiectū nō est demonstratio primo posteriorum.
CIntelligit quod nulla scia h̄z demonstrare suū subiectū esse: sed illud presupponit quod primo posteriorū in oī scia in qua ē subiectū debet presupponi: si est et quid est. Sed quid est subiectum potest inuestigari.

Csensus est singularium. intellectū vero utrum. iiij. de anima
Cvidet quod intellectus solum intelligit utrū seu universaliter: sic quod nulla alia potentia hoc facit. quod sensus est p̄ficiū: intellectus vero absentium: et non est sic universaliter quod intellectus non intelligit singularia.

CSubstantia nō est idem cum accidente. primo topi.
CIntelligit non solum accidentaliter: quod accidentē et suū subiectū faciūt unum numero de per accidens: ut patet. viij. metaphysicorum.

Sol est pater virorum. iiij. de anima.
CIntelligit quod est ad illuminationē huius. Non est quod sol generat homines. Hā dicitur physicoꝝ homo generat hominem et sol.

CSanatio est in predicamento relationis. vi. metaphysī.
Cvidetur quod p̄s vult quod sanatio ponat quandā respectū ppter quod per accidens et reductiue est in predicamento ad aliquid.

CSi infinita puncta cōcurrerēt. linea nō facerēt. i. celi.
Cvidetur quod p̄s loquitur de punctis indivisiib⁹ sic quod tū vult. Si infinita puncta indivisiib⁹ concurrent lineam non facerent.

Dicta egregia philioſo.

CSeparatio forme a materia est ei⁹ corruptio. iiii. phy.

Respōdetur q̄ pbs loqū ibi de forma que esteducta de potentiss ma-

terie ut forma bruti.

Solus incōplexi est diffinitio. vi. topicorū.

Respōdetur verū est de diffinito propinquonon autē remoto.

Tunc vñū quodq; arbitramur scire cum causas eius cognoscimus. primo physicorū.

Intelligit de cognitione ppter quidet de effectu naturali dicit. ppter quid ppter cognitionē q̄rē et dicit de effectu naturali pp̄t dēū.

Tres sunt species oppositionis. primo peri her.

Respōdet q̄ pbs capit ibi oppositionem proprie prout attribuit pposi-

sitionibus ratione veritatis et falsitatis.

Tantū vni vñū opponitur. i. peri her.

Intelligit eadē specie oppositionis quia in diuersis specieb⁹ non est in conueniens q̄ vni plura opponantur.

Tantū duo sunt elementa. quinto metaphysi.

Intelligit tñm duo sunt elementa vera et principalia scz materia et forma et quartuor sunt elementa vocata scz aer ignis aqua et terra.

Tale addituz suo tali facit ipm magis tale. i. postero.

Intelligit de qlitatib⁹ positivis et naturalib⁹ sic q̄ tale addituz suo tali hoc ēqlitas positiva addita qlitati positive ad idē subiectū illud erit magis tale. Et dī positivis q̄rīn priuativis nō est verū ex quo vna negatio addita alteri ei⁹ virtutē nō fortificat sed magis interimit. etiā intelligit de talib⁹ qđ est finitū. qđ notant dī ppter perfectionē dei qđ est infinita.

Triplex est substātia. s. forma materia et totū cōpositū.

secundo de aia. i. viii. metaphy. **E**t ssc pbs videt velle q̄ materia et forma distingunt etra totū cōpositū. et videt esse h̄ eū p̄mo physi. ubi dicit q̄ totū est sue partes. Rñdet q̄ pbs distinguit materiā et formā et totū cōpositum diuisum sumpta etnō coniunctum. Sed illa authoritas phi. p̄mo physico. intelligit q̄ totū nihil aliud est nisi sue ptes p̄iuncte vel sumul sumpte.

Ternarius est prima multitudo. primo metaphysi.

Et sic videt q̄ duo non sunt multa. Respondetur q̄ pbs vult q̄ ternari us est prima multitudo excedens aliū numerū. et sic est verū.

Talia sunt subiecta qualia p̄mittunt ab eo p̄ pdicatis.

per regulā topicale. **I**ntelligit ad hunc sensum q̄i subiecta sūt equoca et pdicata scde intētōis tunc subiecta sumunt p̄ talib⁹ significati p̄ qbus sua pdicata eq̄ p̄ueniūt ut hō est sp̄es. ly hō est equocū a filio et ly ip̄es ēter minus scde intētōis. ergo ly hō a parte subiecti accipi p̄ talib⁹ significatis pro quibus predicatuū ip̄i p̄uenit. Sed q̄ illud predicatum nō conuenit ip̄i pro cōceptu naturali ergo etiā non accipi p̄ eo.

Theorice finis est veritas: practice x̄ opus .i. meta.

Respondeſ q̄ pbs loqū de operatione q̄ sit ab extra. tlicet logica et alie artes operant speculatione id tamē est ab intra.

Tunc vñū quodq; ē pfectū cū tāgit p̄priā xtutē. viii. phy.

Ordine Alphabetico.

CRespondeatur quod per hunc vult quod unumquodque marine est perfectum duum tangit debitum gradum et extrellum perfecte virtutis sibi conuenientis.

CTempus non est motus. iij. physicom.

CRinde quod per hunc vult quod illa non est predicatio essentialis tempus est motus sed bene accidentalis et conuertibilis: quod propria passio predicatur de subiecto.

CTempus est ubiq[ue]. quarto physicom.

CIntelligitur comensuratio: quod omnis successio mensuratur tempore.

CTempus non est numerus quo numeramus. iiiij. physicom.

CAlerum est capitulo numerum per numero numerate principali et tertiis instrumentali intrinseco secundum ratione aie discretive h[oc] sit numerus extrinsicus secundum res cognita subiecta et mensura fin quam anima venit in cognitione mense minus note.

CTempus est sensibile commune eo quod tempus est motus sed motus est sensibile commune ergo tempus. iiij. de anima.

CAliam duplex est esse temporis secundum commentatorem secundum formale et materiale. formale est ratio discretiva anime sed materiae est motus. modo auctoritas est vera quo ad esse materiale.

CTactus est in carne. iiij. de anima.

CSed dicitur de alia quod organum tactus sit quidam nervus radicatus in corde per pullos ramulos diffusus per totum corpus: et medius eius est caro. ubi innuit oppositum. Rende quod commentator glosans dictum hoc attestat ibidem iuueniliter et pueriliter dixisse et dicit quod corrigit se in. iiij. de anima. Alij autem glosant quod tactus sit in carne vel in cute non autem vult quod organum tactus. Ut est de authoritate teneatur et in tenore verborum de quod tunc locutus est secundum viam suorum magistrorum qui corrigit se. iiij. de anima.

CTantum quattuor sunt predicata. primo topico.

CScilicet genus diffinitio proprium accidentis. Respondeatur quod verum est de predictatis essentiis aliis siue dialecticis.

CTotum compositione primo et de per se est genitabile. viij. meta.

CIntelligitur compositione totum est genitabile completive et secundum totalitatem non autem principaliter et per se quia a principaliter forma generatur.

CTotum est siue partes simul. primo physico.

CIntelligitur sic. putum si non dicit ibi separationem prius vel nullus per exclusionem et sic versus tantum totum est siue partes in nulla exclusiva vel intelligitur secundum et non dividitur.

CTerra est res quiescens. per commentatorem.

CQui dicit si omnes descendenter non possent mouere terram. Intelligitur secundum se tota h[oc] mouet secundum partes quod quotidie alterat secundum ciuius partes.

CTerra est in aqua taliter in loco proprio et naturali. iiiij. physico.

CRende quod per hunc ibi modum loquendi vulgariter secundum quem modum id videtur in alio cui maior pars secundum se et qualibet sui ab alio circundatur. et sic frater est in aqua secundum veritatem non tamen h[oc] unum locum proprium qui esset aqua tamen vel mare tamen.

CTotum sapit naturam suam partium. cōsideratio propositio.

CAlerum est quo ad significandum non autem quo ad modum significandi.

CTotum et perfectum sunt penitus idem. iiij. physico et iiiij. metaphysico.

Dicta egregia philio.

CIntelligit qñ totū capiē cathegoreumatice. tñō qñ capiē sincathego.

Colle logicā tablata est oī sciētia: t si aliqd remanet
est tanq̄ fabula. p Isidorū in libro ethimologiarū.

Cvidet q̄ nō est insefabulased apparet hāti sile t audiēti tāq̄ fabula.

CTermino singulari nō cōuenienter additur signū vniuersale. quinto metaphysice.

CIntelligit īmediate. S̄z tñ videſ fore falsum. q̄ pprie dicim⁹ omne ens
qđ est sortes ērisibile. Rñdet q̄ duplex est termin⁹ singularis. s. singularis
vt sortes t plato. Alius ē circulocut⁹. vt tens qđ est sortes mouēt. Dicit q̄
signū vle non pōt pprie addi termino singulari incōplexo. t hoc vult phs.

Vnius rei tñ vna est natura. p Mētatorē. i. celi.
CIntelligit q̄ natura pductua vni⁹ mot⁹ ē et nō diuersorū sim-
spēm distinctorū. Iz vni⁹ rei sunt ples nature quarū vna est pro-
ductua motus ut forma: t alia subiectua ut materia.

CUna t multa opponuntur. ij. metaphysice.

CEt si di. sic sequeret q̄ termini de p̄dicamēto quātitatis contrariant. Res-
pōdet q̄ hicequiuocat oppositio pro qualibet repugnātia.

CIlle est vnu in multis t vnu de multis. i. posteriorum.

CIntelligit sic. vle est in multis sicut inferius in suo supiori vel significa-
tione t sic est verū t est vnu de multis. i. predicat de pluribus.

CIlle nihil est aut posteri⁹ est suis singularib⁹. ij. de aīa.

CIntelligit vle īcessō fī īaginationē platonis nihil est aut posteri⁹ ē
aut est cōceptus cōis posteriorib⁹ singularib⁹ a qb⁹ causat. t hoc est verū
Vel sic. vle. i. concept⁹ vliis nihil est aut posterius est singularibus vagis t
quis illa expositio est vera nō tamen est de intentione physici.

CUnius cause tñ vnu est effect⁹. p̄mo posteriorū.

CIntelligit vni⁹ cause eodēmō se habētis respectu eiusdē causati ē vnu⁹
effectus: q̄ cause diuersimode se habētis aliqui sunt plures effect⁹ sc̄ vnu⁹
mediatus t alius immeadiatus.

CUniuersale est vbiq̄. p̄mo posteriorū.

CIntelligit de vli in causando: t tale est de⁹ gloriōsus. s̄l̄r̄ dī q̄ vle ē vbiq̄
t est aliqua res aqua potest fieri cōceptus vliis: t hoc est verū.

CUniuersalia sunt forme reperte in quidditatibus rerū
a quibus res sunt illud quod sunt. p̄linconicēm.

CIntelligit vlias sunt forme. i. modi intelligēdi vli intellege repte in qđ-
ditatibus rerū t in cōceptibus quidditates rerū notificantes a quibus mo-
di essendi t res sunt idē quod sunt.

CUniuersalia p̄ se subsistunt. ij. metaphysice.

CIntelligit q̄ vle ille termin⁹ significat res p̄ se subsistētes. Aliē dicit q̄
vlias p̄ se subsistunt. i. ex terminis cōibus p̄nt cōstitui ppositiones vles.

CVerba quidē fī se dicta noīa sunt. i. peri her.

CIntelligit sic. v̄ba materialis captasunt nosa: t forte intēdit hoc phs.
g. ij.

Ordine Alphabetico.

dicat & alii sic i. uba sit sitia nosbꝝ q ad esse verꝝ vel falsū. q recte sicut nois solitaria sumpta. nec siq̄nt verꝝ nec falsū sic uba solitaria sumpta.

Cubicunq; est sensus ibi est appetitꝝ . secūdo de anima

CIntelligit fm themi. de appetitu cōcupiscibili q est appetitꝝ delectabiliis & cōuenientiis. & nō intelligit de appetitu irascibili & intellectuali. q sensu visus plura animalia non habent.

Cubicūq; naturalis dimittit medicus incipit. in de sen su et sensato.

CPer quā authoritatē Hugo de sc̄to victore vult pbare q medicina non sit speculativa. Sed tenēdo cōem viā. s. q sciētia sit speculativa tūc potest dici q authoritas intelligit de medicina practica.

CUniuersale est causa suorū singulariū. p̄io posterioꝝ

CBespōdetur q p̄bs ibi loquit̄ fm opinione platonis q dixit q vniuersale est quidditas singulariū.

CUniuersale est eternū & incorruptibile. i. posteriorū.

CIntelligit q p̄positio vniuersal posterioristica est eterne veritatis. vel sic q ex terminis vniuersalibꝝ p̄t p̄stitui p̄positio eterne veritatis.

CIbi maximꝝ intellectꝝ ibi minima fortuna. p Boctiū.

CEtratio authoritatis est. q; hosbus intelligētibus & magis sapientibꝝ minus veniunt effectus fortuiti & insipientibus. eo q sapientes semper agunt cum deliberaōne.

CVerū & falsum presupponūt cōgruū. primo poste.

CRideat verū & falsū p̄supponūt & gruū. sumpli v̄lfiguratiue q ad esse. sic q nō p̄t esse verū v̄l falsū nisi sit & gruū. sed nō p̄supponūt & gruū quo ad cognoscendū. q; aliq̄s cognoscit v̄titatē p̄pōis. & nullā ibi & gruitatē ponit.

CUniuersalia sunt notiora singularibus . i. posteriorū.

CRideat q p̄bs loquit̄ ad hūc sensum videlicet q v̄lia. i. magis p̄fusa doctrina sunt notiora singularibus. id est minus confusis.

CUlis & illuminatio fiunt in instanti. similiter & delectatio. secūdo de anima. & decimo ethicorum.

CIn oppositū est p̄bs in libro metheororum. patet hac ratiōe. q; qn̄ debet fieri illuminatio mediū de nouo oportet q hoc fiat per applicationē lucidi ad medium & per generationē noui lucidi & per priuationē obstatuli. modo nullū p̄dictoriū potest fieri in instanti. & ergo ad p̄bim dicit q lumē in qua tūn est de se tūc ip̄i repugnat p̄ductio in instanti non sensui visus nec delectationi. An si p̄ impossibile lucidū mediū applicare in instanti vtq̄ lumen in instanti p̄ducit ab eo. Sed quia lucidū nō potest ibidem per potentiam naturaliter applicari. ideo per potentiam naturaliter illuminatio medī non potest fieri in instanti.

CUbicūq; dat p̄mū ibi dat vltimū. p cōezai p̄ceptionē

CRideat v̄bicūq; dat vltimū in essentialibꝝ subordinatis. ibi dat p̄mū s̄nō optet in accidētaliis subordinatis. & p̄ q̄s nō op̄z q̄ vbi sit dāda vltimaps q̄ ibi data sit p̄ma p̄s motus. Hā quicqđ mouet mouebatur vel mouebitur.

Dicta egregia philioſo.

CUnum et idem ens est naturale et artificiale. iij. physi.

CIntelligit respectu diuersorum: et sic stat quod anima sit actus corporis et etiam naturalis corporis. ergo etiam illa per non valet et per similis: anima est actus corporis artificialis: ergo non est ibi actus corporis naturalis.

CUirtutes sunt fortiores in dextra parte quam in sinistra parte. per philosophum in problematibus.

CEt super hoc problema fundatur quare anima incipit motum a parte dextra et non sinistra: et etiam agit ex illa parte. dicendum est quod dictum intelligendum est de virtutibus motuis non aut cognitiuis.

CUirtus est habitus: qui habent se perficit et opus eius laudabile reddit. iij. ethicorum.

CIbi dicitur quod virtus non reddit opus bonum principaliter: sed dispositivus: quod disponit voluntatem semper ad bonum et delectabilem rei: scilicet nihilominus voluntas ex sua potentia etiam potest eligere bonum: sed non potest tam prouidere sicut virtus et ita delectabiliter.

CUirtus consistit in indivisiibili. iij. topicorum.

CReditur quod per philosophum loquitur de virtute perfecta.

CUirtus habet generationem instantaneam. viij. physi:

CReditur quod loquitur ibi de virtute morali perfectiva si saltem sit aliquatenus et vult quod illa quo ad vocem intensionis et remissionis consistit in indivisiibili sic quod non potest remitti vel intendi.

CUirtuosus et felix non operantur odibilia et mala. i. ethi.

CReditur quod per philosophum non vult quod virtuosus nullo modo possit operari mala et odibilia. Sed vult quod raro ut de faciliter de tanto hoc facit et de quanto rarius et minus faciliter de tanto in virtute est magis formatus et perfectus.

CVnus est unus princeps. xij. metaphysice.

CIbi dicitur quod non valet pluralitas principiorum: et subdit philosophus. Sit ergo unus princeps sic naturaliter unus est motor vel una causa prima. Sed etiam fidem sic intelligitur unus est tantum princeps. i. unus est deus singularis in essentia: et unus in personis a quo cunctis datum est esse et vivere. his quidem clarius his obscurius: ut patuit in principio huiusmodi dicitur ab hoc quidem ente dependet celum: et tota natura: ab hoc ente: id est a deo: qui deus est et presentia litere nunc est et in eternum sit benedictus in secula seculorum. Amen.

CAuctoritatum Aristotelis: ac aliorum philosophorum expositiones impressae rursus parrhesiis in officina Ascensione optatum accepit finem quarto Idus Junias. Anni Abbatissimi quingentesimi decimi tertii.

